

ABŪ ḤANĪFA AD-DĪNAWERĪ.

KITAB AL-AḤBĀR AṬ-ṬIWĀL.

PRÉFACE, VARIANTES ET INDEX

PUBLIÉS

PAR

IGNACE KRATCHKOVSKY,

docent d'arabe à l'Université Impériale de St.-Pétersbourg.

LIBRAIRIE ET IMPRIMERIE

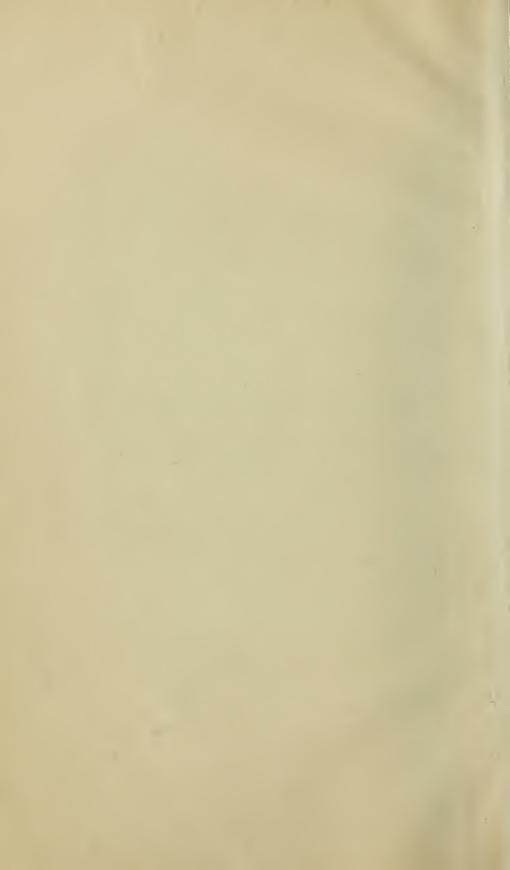
ci-devant

E. J. BRILL

LEIDE. — 1912.

ABŪ ḤANĪFA AD-DĪNAWERĪ.

KITAB AL-AḤBĀR AṬ-ṬIWĀL.

PRÉFACE, VARIANTES ET INDEX

PUBLIÉS

PAR

IGNACE KRATCHKOVSKY,

docent d'arabe à l'Université Impériale de St.-Pétersbourg.

LIBRAIRIE ET IMPRIMERIE
ci-devant
E. J. BRILL
LEIDE. — 1912.

D 17 A55 1912 Index

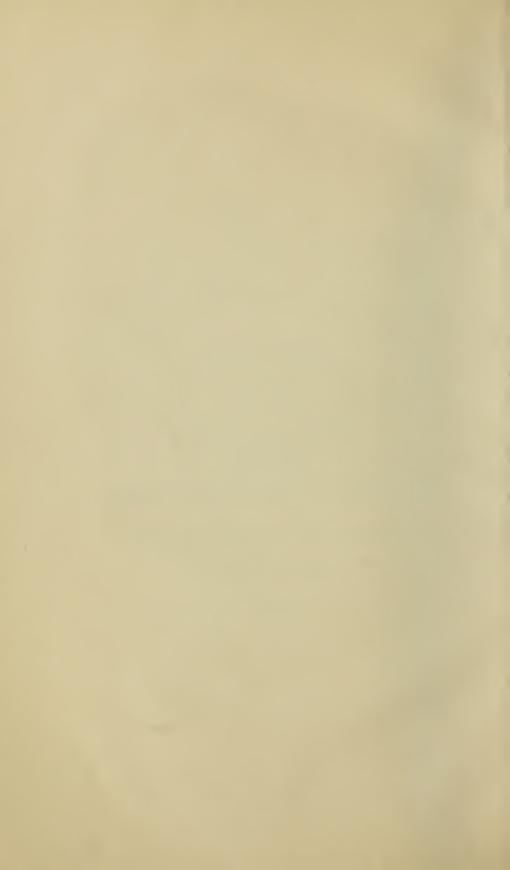
PIAE MEMORIAE

V. GUIRGASS, V. ROSEN, M. J. DE GOEJE

VIRORUM DE ABŪ HANĪFAE HISTORIAE EDITIONE

OPTIME MERITORUM

SACRUM.

PRÉFACE.

Habent sua fata libelli.

Le Kitab al-ahbar at-tiwal d'Abu-Ḥanīfa fait certainement Histoire partie des éditions auxquelles, à bon droit, peut être appliquée cette sentence; car c'est depuis plus de vingt ans qu'elle attend d'être terminée. Jusqu'en 1877 l'histoire d'Abū-Ḥanīfa n'était connue que de nom lorsque, cette même année, parut le catalogue des manuscrits arabes de l'Institut des langues orientales à St.-Pétersbourg, dans lequel le baron V. Rosen donne une large part à l'unique manuscrit connu jusque-là en Europe 1. Peu de temps avant, en collaboration avec le professeur V. Guirgass, il avait publié un fragment concernant la chute de la dynastie des Omejjades 2 et avait manifesté l'intention de publier le manuscrit en entier 3. D'autres travaux plus urgents qu'il accomplit pendant le cours d'une longue suite d'années l'empêchèrent de donner suite à son projet bien qu'il tînt toujours très volontiers ses copies à la disposition des autres orientalistes, ce qui permit à Th. Nöldeke d'utiliser le Kitab al-ahbar at-tiwal dans son œuvre capitale, concernant les Sasanides 4. Persuadé de plus en plus de l'im-

¹⁾ Les mauuscrits arabes de l'Institut des langues orientales, décrits par le baron Victor Rosen, S P B, 1877, p. 14-17.

²⁾ Arabskaja Khrestomatija, SPB, 1875, p. 195-221.

³⁾ Les manuscrits arabes, p. 14, note 2.

⁴⁾ Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sasaniden, Leyden 1879. Voir surtout p. X et XXVI, note 1.

possibilité de donner suite à ses projets et ne voulant pas condamner la publication à de longues années d'attente, le baron Rosen persuada son collègue V. Guirgass d'entreprendre ce travail. Justement vers cette époque, au commencement de l'année 1883, la bibliothèque de l'Université de Leide fit l'acquisition de la célèbre collection de manuscrits appartenant à Amīn al-Madanī, dans laquelle se trouvait le deuxième manuscrit d'histoire plus ancien et en meilleur état que celui de St.-Pétersbourg ¹. La tâche en fut rendue plus facile et V. Guirgass se mit en travail avec toute son exactitude habituelle. L'œuvre avançait rapidement et au moment où elle allait paraître, le 26 février 1887, la mort enleva prématurément l'arabiste russe.

Ne voulant pas priver les orientalistes européens d'une édition presque prête, le baron Rosen résolut de la publier sans y ajouter aucune introduction et portant seulement cette mention sur la couverture: "La préface et les index paraîtront plus tard". Ces mots furent fatals: des travaux de toutes sortes joints aux soins occasionnés par l'organisation et la rédaction des "Zapiski de la section orientale de la Société Impériale d'Archéologie" ne permirent pas au baron Rosen de tenir sa promesse. Ses élèves, il est vrai, composèrent vers 1890 un index qu'il rédigea lui-même et qui ne fut mis sous presse que vers le commencement du XXe siècle pour être imprimé en 1904. Vers cette époque on eut connaissance d'un manuscrit d'histoire apporté de l'Inde et acquis par la bibliothèque de l'Université de Leide. Avec son empressement ordinaire, l'ami du baron Rosen, le professeur M. J. de Goeje mit à sa disposition (dans sa lettre du 17 décembre 1903) la collation du texte qu'il avait écrite lui-même. Quant à la préface elle ne fut pas même commencée: après la mort

¹⁾ Catalogue de manuscrits arabes provenant d'une bibliothèque privée à el-Medina, rédigé par Carlo Landberg, Leide 1883, p. 72, Nr. 230.

du professeur Guirgass aucun travail préparatoire la concernant ne fut trouvé et c'est seulement vers la fin de l'année 1907 que le baron Rosen prit la ferme résolution de la préparer et d'en commencer l'impression quelques mois après. Ici encore, le sort fut impitoyable, la mort emporta le baron Rosen le 23 janvier 1908.

Comme dernier élève du célèbre arabiste russe, j'ai cru de mon devoir de terminer le travail commencé, naturellement dans la mesure de mes moyens. Après mon retour d'un voyage de deux ans en Orient, j'ai accepté avec empressement la proposition de la maison bien connue E. J. Brill de mettre fin à cette entreprise.

Mon travail a nécessairement un caractère mélangé, il est comme une sorte de mosaïque, comprenant la succession de trois arabistes. Au baron Rosen est dû l'index historique et géographique auquel j'ai cru nécessaire d'ajouter un index des rimes, des poètes, des autorités citées et des citations du Koran. Les diverses variantes du troisième manuscrit sont empruntées à la lettre de M. J. de Goeje, mais comparées à l'original et complétées d'après lui. J'ai eu en ma disposition le deuxième et le troisième manuscrit grâce à l'amabilité de la bibliothèque de l'Université à Leide et de M. le Directeur de l'Institut des langues orientales à St.-Pétersbourg, le professeur V. Joukovsky. Le reste de l'ouvrage étant exclusivement de moi, j'en porte toute la responsabilité scientifique. Naturellement j'ai employé tout ce qui était à ma disposition dans la littérature européenne, tout ce que j'ai pu trouver dans les matériaux de V. Guirgass ainsi que les notes tant soit peu déchiffrables laissées par le baron Rosen.

La partie principale de cet ouvrage se trouve être les index et les variantes. A tout le reste l'auteur no donne pas une grande importance et ne pense pas faire de nouvelles découvertes, se contentant seulement de corriger quelques inexactitudes qui se sont glissées ça et là dans les œuvres des savants arabes et ouropéens.

Si l'on trouve que ce travail n'arrive pas "trop tard" et qu'il couronne jusqu'à un certain point l'œuvre de deux arabistes russes, le but que s'est proposé un humble élève sera atteint; cette assurance le récompensera pleinement pour ce travail minutieux et fatigant qu'il considérait de son devoir d'exécuter en souvenir de ses vénérés maîtres.

Les manuscrits.

Pour son édition V. Guirgass s'est servi des deux manuscrits connus alors; les variantes du troisième seront maintenant publiées en supplément.

De ces manuscrits celui de St.-Pétersbourg (= P) seul a une description scientifique par le baron Rosen 1, au premier manuscrit de Leide (= L) ne sont consacrées que deux notes très courtes 2. Le deuxième manuscrit de Leide (= I) est resté jusqu'à présent complètement inconnu; c'est pourquoi pour la description de ces deux derniers il ne sera pas inutile de nous arrêter plus longuement, d'autant plus que le premier est intéressant à plus d'un titre.

Le plus ancien se trouve être L: il contient 250 feuilles $16 \times 23^{1}/_{2}$ cm.; il y a ordinairement 14 lignes à chaque page. Tout entier de la même écriture; seulement plus tard d'une main postérieure il y a été ajouté le commencement, la fin et quelques feuilles (fol. 2, 10, 239, 241, 248, 249 et 250). C'est à des dernières feuilles terminant le manuscrit que doit se rapporter la date écrite à la fin (fol. 250): تم الكتاب بحمد

تم الكتاب بحمد المعتاب بحمد الله وحسن توفيقه ولامد لله ربّ العالمين أوّلا وآخرا وظاهرا وباطنا

¹⁾ Op. cit. p. 14-17.

²⁾ C. Landberg, op. cit. p. 72-73, Nr. 230; M. J. de Goeje et Th. W. Juynboll, Catalogus codicum arabicorum Bibliothecae Academiae Lugduno. Batavae, ed. sccunda, II, 1907, p. 13, Nr. 822 (Il y a une faute dans cette dernière description: M. J. de Goeje dit "tertium exemplar exstat in Bibl. Italinsky", lorsque c'est celui-là même qui se trouve actuellement à St.-Pétersbourg. Voir V. Rosen, op. cit. p. 17).

ليلة الربوء ثاني وعشرين شهر ربيع الآخر احد شهور سنة تسعة وتلثين ومائة والف عفا الله عن كاتبه على يد اقلّ الخليقة بل لا شيء في القيقة السيد عبد الله احمد بن عبّ الدين الناشي غفر الله له ولمن دعا له بالمغفرة وصلّى الله على سيّدنا محمّد وآلمه La partie principale a été écrite certainement quelques siècles avant. Affirmer qu'elle date du Ve siècle, comme le fait C. Landberg 1, est un peu risqué, mais on peut la reporter au VIIe à en juger d'apres le papier, l'encre et l'écriture. Ce qui confirme encore le plus cette opinion c'est la note écrite d'une manière hâtive sur la page 47a: ون غ جن أ نسخه في خمسة عشر يومًا آخرها يوم الاحد مستهلّ صفر سنة ٢٥٥. Quoique écrite à la hâte cette phrase est évidemment de la même main que le reste du manuscrit; elle a une importance particulière et donne la possibilité de découvrir le copiste de L comme nous tâcherons de le demontrer plus loin. En général le manuscrit est bien écrit et l'on n'éprouve quelque difficulté que dans les places ravagées par le temps ou rongées des vers. Parfois l'on rencontre des remarques et des corrections de mots dans les marges, écrites de la même main et accom-

pagnées ordinairement des mots من من والمناه . De plus longues remarques commençant par le mot عاشية sont, pour la plupart, écrites par un certain Muḥammed-ibn-ʿGaʿfar-ibu-Muḥammed-ibn-ʿAbdallāh-ibn-Bedr et ont une tendance šīʿite très accentuće. Nous citons celles d'entre elles qui peuvent être de quelque importance.

Fol. 11a à propos de la pièce العروس est insérée la remarque suivante: في الخاشية بخطّ كاتب النسخة وانشدني ابو بشر الفارسي في القدّمة النّها كانت ترتجز وتقول

¹⁾ Catalogue de manuscrits arabes provenant d'une bibliothèque privée à el-Medīna, Leide 1883, p. 72 Nr. 230.

قبيلة أذل من جديس أهكذا يفعل بالعروس

Fol. 24b à propos du récit concernant les murailles construites par Alexandre le Grand contre Jagug et Magug se trouve cette annotation: في الله خبره في الله الذي قص الله خبره في الله الذي صاحب كتابع هـو نو القرنين صاحب الحصر وليس هو الاسكندر صاحب الرسطاطاليس وقاتل دارا بن دارا وقد وقع في هذا الغلط كثير من المؤرّخين وليس العجب من المقصرين انها العجب من مثل المصنف ومثل ابن الاثير صاحب الكامل فيان التباس مثل هذا عليهما من العجائب

Ici même à propos de la longueur du règne d'Alexandre: ثمّ هلك الاسكندر ببيت المقدّس وقد ملك ثلثين سنة جال الأرض منها اربعا وعشرين سنة واتام بالاسكندرية في مبتداً أمرة ثلث سنين وبالشام عند انصرافه ثلث سنين سنين وبالشام عند انصرافه ثلث سنين سنين سنين وبالشام عند 25b:

هذا تخليط من المصنّف رجم الله فانّ الإسكندر الرومي المقدوني الذي قتل دار بن دارا وجال في الأرض أم يعش إلّا سنّا وثلثين سنة وجملة ملكه قيل اثنا عشر سنة وقيل سنّ عشرة سنة Fol. 34a en marge, en face des vers de Ferazdak note: حاشية قلت هذا الشعر قاله الفرزي لمّا قال فيه جرير إنّ الّذي حرم الخلافة تغلبا * جعل الخلافة والنبّوة فينا * مصر الى وابو الملوك وهل لكم * يا آل تغلب من أب كأبينا * هذا ابن عمّى في دمشق خليفة * لو شئتُ ساقكم الى قطينا * يشير الى عبد الملك دمشق خليفة * لو شئتُ ساقكم الى قطينا * يشير الى عبد الملك جعلى شروان قيل ان عبد الملك قال ما زاد ابن مراغة على ان جعلى الله جعلى شرطةً له اما انّه لو قال لو شآء ساقهم الى السقتُهم اليه *

كتبه جعفر بن محمد بين عبد الله بين بدر عفيا الله عنهم عذا مسلم بن Fol. 114b remarque sur Muslim-ibn-Oliba عذا مسلم بن الله وله عنهر عقبة لعنه الله قد غير المه وسمى مشرف لعنه الله وهو الذي غزا مدينة النبي صلّعم بحيش الشام بن قبل يزيد بن معاوية وكانت وقعة لخرّة قتل فيها باقى الصحابة من المهاجرين والانصار ونهبت المدينة وراثب لخيل والبغال في لخرم الشريف وبقيت المدينة ثلاثة ايّام لم يصلًا فيها وسمّاها منتنة وقد سمّاها صلعة طيشة واحلّها لنهب وغيره فلهذا لعنه الله المخ

إذا كان هذا Pol. 2006 sur la mort d'Abdallāh-ibn-Omar إذا كان هذا الله عبد الله بن عبر رضهما هو عام شلاث العام الذي مات فيه عبد الله بن عبر رضهما هو عام شلاث وسبعين من الهجوة كما اشار البيه المصنّف قريبا فكيف يكون مقدار عبره أربع وسبعين سنة مع ما قد تقرّر في التواريخ والسير ان النبيّ صلّعم اجازه يوم أحد في المقاتلة فان هذا يدلّ على انه ولد قبل الهجوة بعشر سنين فاكثر فالظاهر ان جملة عمره اربع وثمانون سنة لا اربع وسبعون

Fol. 230b à propos du récit du mourtre d'Abū-Salima lo wazīr d'Abū-'l-'Abbūs: بنت عند الله الله الله الله الله مسلم يستأذنه في قتل الى سلمة ويطلب منه ان يبعث الله الله من يقتله لما بلغه من مكاتبته للعلوية ومحاولته ان تكون للهلافة فيهم فقتله المرسل من الى مسلم غيلة عند خروجه من الى العباس ليلًا

Fol. 232a à propos du meurtre d'Ibn-Hubajra cette noto: المُؤرِّخِين على ان الم جعفر آمنه أمانًا تحديحًا مؤكّدا بالايمان

وفر يجعل الامان على حكم الى العباس فلما عرض ذلك على الى العباس عرضه ابو العباس على الى مسلم فاشار بقتله نفاسةً عليه ومخافةً منه فلم يسع ابا العباس الا مساعدته والزم ابا جعفر بقتله الزامًا لا فسحة له فيه ففعل وعُلِّ ذلك من غدر الى جعفر A la fin du manuscrit sur la couverture est citée l'élégie célèbre par as-Sejjid al-Himjarī; nous la reproduisons en entier car dans les autres ouvrages elle est moins complète 1: قال السيّد للميريّ واسمه اسمعيل بن يزيد يرثي للسين بن عليّ الله وسلامه

ا امرر على جَدَت للسينيا فقل لأَعْظُمه الزكيّهُ
العلام العلم المن وطفاء ساكبة رويّهُ
العبر تضمّن طيّبا آباوًه خير البريّهُ
ابَاوُه الحل الله للشفة والرياسة والوعيّهُ
والخير والشيم المهن "بة المطيّبة الرضيّهُ
والخير والشيم المهن "بة المطيّبة الرضيّهُ
والخير والشيم المهن "بوقا المطيّرة التعيّهُ
وابك المُطَهَّر للمطهن والمطهّرة التعيّهُ
به وابك المُطهَّر للمطهن والمطهّرة التعيّهُ
به والله المُطهَّد معولة عَدَت والمطهّرة التعيّمُ
والله الله المالية والله المالية المنيّمُ
والله المعيمة والمناب التحيية والسلام من الهديّهُ
الوالعَن صدا عمر بن سعتم والمُليّع بالبليّمُ
الوالعَن صدا عمر بن سعتم والمُليّع بالبليّمُ

¹⁾ Voir, par exemple, Kitāb al-Aģānī VII, 7 et Barbier-de-Meynard, Le Seïd Himjarite, Paris 1874, p. 39—40. Le Kitāb al-Aģānī ne cite que les vers 1, 2, 6, 7, 8.

2) Aģānī أَدُّ عَلَيْكَ الْأَمْ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلِي عَلَيْكُ عَلَيْكُعُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمِ

Biographie de l'auteur (ترجمة المصنف) qui se trouve au commencement du manuscrit n'a plus maintenant d'importance: elle ne donne, comme on peut en juger par les dernières phrases, qu'un abrégé du paragraphe correspondant chez Jakut1 et Dahabī 2.

Le manuscrit I que nous nommons ainsi à l'exemple de M. J. de Goeje 3 a beaucoup moins d'importance. Il vient de l'Inde et se trouve actuellement à l'Université de Leide sous le Nr. 4993/2436. Il se compose de 219 feuilles de 21×15 em, par 21 lignes au commencement et de 19 à la fin. Le texte commence du fol. 3a et se continue jusqu'à 218b. L'écriture en caractères sud-arabes est assez négligée. Au commencement de chaque chapitre le titre est en marge et de temps en temps l'on rencontre des corrections de mots ou de petites phrases, lesquelles corrections sont beaucoup plus rares que dans L. Folium 1a est blanc, 1b contient une suite de vers qui n'ont aucun rapport avec le sujet, fol. 2ab renferme la liste des khalifes régnants comme dans le fol. 219a. Fol. 3a donne le titre et une suite de notes écrites par les différents possesseurs. Excepté ces inscriptions, tout le texte et les notes dans les marges fol. 3a-218b sont écrits de la même main. Le manuscrit est daté de l'an 1000 de l'hégice à en juger par l'inscription du fol. 218a-218b: تتم الكتاب

وللمد لله ربّ العالمين وصلَّى الله على سيّدنا محمّد وعلى أله

انتهى من ترجمته في كتات معجم الأدبآء لياقوت للموى (١ باختصار كثير , Voir maintenant The Irshad al-Arīb (ed. Margoliouth) I Leyden 1907, p. 123-127.

انتهى بن كتاب الذيل للحافظ الذهبيّ آخر ترجمة بن (2 Nous avons pour nos recherches employé ces منه مشد عشم المناقة deux remarques aux endroits correspondants.

³⁾ Dans sa lettre du 17 décembre 1903, adressée au baron Rosen, il écrivit "...die ich I genannt hatte (da ich sie aus Indien kaufte)".

الطاهرين وسلّم تسليمًا * وفرغ من تعليقه كاتبه أفقى عباد الله الى لطفه وعطفه محمّد بن عبد الرحيم للابريّ عفا الله عنه بالبلد المأنوس المحروس بالله تعالى الشحُّم من ارض الاحقاف يوم الخميس في عشر من شهر الله الاصمّ الأصبّ ,جب من سنة الالف احسى الله تقصّيها من الهجرة النبدية على صاحبها أفضل الصلاة والسلام حامدًا لله تعالى على نعمه ومصليا على نبيّه محمّد وعلى آله ومسلّمًا * Cette date ainsi que le lieu d'origine du manuscrit sont, jusqu'à un certain point, confirmés par les remarques ultérieures faites par les différents possesseurs: parmi celles-ci, la plus ancienne est ainsi conçue: أجد بي جعفى الندى الرمي للنفي الواعظ المكرس بالمساجد للوام وبالحرم الشريف المكّي علم ١١،١١ Après l'annotation écrite par le copiste lui même, en vient une autre aussi de lui, qui a une grande importance pour l'histoire des trois manuscrits; nous allons le prouver du reste en citant l'inscription: قلت جيّدة جينه النسخة من نسخة من قديمة الخطّ وقد كتب كاتبه في آخرها بخطّه وهو من الايمّة المعتبرين وممن ترجم اله جمع من المؤرّخين ما لفظه فرغ مي تعليقه بالجانب الغربي من بغداد الفقير الى رجمة الله تعالى عمر بن احمد بن هبة الله بن محمّد بن ابي جرادة في خمسة عشر يومًا أخرها ديوم الاحد مستهل صفر من سنة خمس وخمسين وستمائة حامدًا لله تعالى على نعم ومصلّيا على نبيّه محمّد وعلى آله ومسلّما

¹⁾ Parmi bien des remarques, peut-être trouvera-t-on quelque interêt à Pinscription laconique suivante: تتم في ملك عبد الله الميس المؤمنين وصوال الله عليه

²⁾ Fol. 218b.

انتهى. Cependant l'inscription du manuscrit P est rédigée ainsi 1: نقلت عنه النسخة من نسخة نقلت من نسخة قديمة الخطّ وقد كتب كتبيا في آخرها خطّه وهو من الائمة المعتبرين وممّن ترجم له جمع من المُورِّخين ما لفظه بلغ من تعليقه بالجانب الغبيّ من بغداد الفقير الى الله تعالى عمر بين احمد بين هبة الله ابي محمّد بين ابي جرادة في خمسة عشر يوما آخرما يهم الأحد مستبل صفر سنة خمس وخمسين وستمائة حامدا لله تعالى على نعم ومصلّبا على نبيّم محمّد سيّدنا وعلى آله وحديد وسلم (sic) Ainsi toute la différence, excepté quelques mots n'ayant aucune importance, se résume en une seule phrase de trop: نقلت نسخة. La ressemblance est trop évidente et il ne peut y avoir de doute que le manuscrit P n'est qu'une copie de I et que, par conséquent, P est le plus jeune membre de ces trois générations dont a parlé le baron V. Rosen. Les apparences confirment pleinement cette assertion. Les variantes des deux manuscrits sont de trop peu d'importance, les dates sont bien près l'une de l'autre, puisque I fut écrit en 1000 et P en 1061. Même par le caractère de l'écriture on peut supposer que les deux ont été écrits quelque part en Arabie.

Ce n'est pas tout encore car ces inscriptions permettent d'affirmer catégoriquement que dans L nous avons l'original de I². Par conséquent il représente l'autographe de l'historien célèbre 'Omar-ibn-Aḥmed, plus connu sous le nom de Kemālad-dīn ou Ibn-al-'Adīm³. Il est bien regrettable que la fin du

¹⁾ Les manuscrits arabes de l'Institut des Langues Orientales décrits par le baron V. Rosen, S P B 1877, p. 16-17. Cf. édition de Guirgass, p. 2-3, note d.

²⁾ D'une part, le lieu d'origine des manuscrits semble confirmer déjà cette idée: I fut écrit a Šihr et L provient d'une collection de Médine.

³⁾ II. Derenbuurg commet une erreur en affirmant (Revue Critique — XXVI, 1888, p. 61) que l'exemplaire de St.-l'étersbourg représente justement l'autographe de Kemāl-ad-dīn. Ce sont les paroles du baron Rosen, op. cit. p. 17,

manuscrit ait été suppléée dans la suite et que l'inscription dont parlent I et P n'ait pas été conservée. Les dates qui s'v trouvent ainsi que les inscriptions dues au copiste n'ont rapport qu'aux feuilles qui ont été ajoutées dans la suite. Il existe encore un moyen d'établir l'authenticité de ce manuscrit. Comme on voit, Kemal-ad-din était un calligraphe habile 1 et il doit bien y avoir quelque part dans les collections des manuscrits, de ses autographes qui, comparés à L pourraient définitivement établir combien notre opinion est fondée. Malheureusement il n'est pas fait mention de tels autographes dans les catalogues connus. Ce qu'écrit Cl. Huart de ces autographes dans la Bibliothèque Impériale de St-Pétersbourg² en se basant évidemment sur C. Brockelmann n'est qu'une erreur que l'on trouve déjà chez Wüstenfeld4. En effet dans son catalogue Dorn mentionne 5 qu'un manuscrit renferme des fragments d'un certain Kemāl-ad-Dīn, mais voir en ce dernier l'historien célèbre semble impossible 6.

qui l'ont induit en erreur, mais il faut remarquer que le baron Rosen a parlé justement de l'original et non du manuscrit de St.-Pétersbourg.

¹⁾ Voir Fawāt al-wafājāt d'al-Kutubī, ed. du Caire 1283, II, 126 sq.

²⁾ Littérature arabe, Paris 1902, p. 200: Il était habile calligraphe et la Bibliothèque Impérial de St.-Pétersbourg possède des modèles d'écriture tracés de sa main.

³⁾ Geschichte der arabischen Litteratur, I Weimar 1898, 332 ult., Nr. 7: Proben seiner Schreibkunst. Pet. 147.

⁴⁾ Die Geschichtsschreiber der Araber und ihre Werke, Göttingen 1882 Nr. 345, 5: In einem Bande Schreibmuster Petersb. D. 147 sind auch Proben der besonderen schönen Schreibweise des Kemäl-ed-din enthalten.

⁵⁾ Catalogue des manuscrits et xylographes orientaux de la Bibliothèque Impériale publique de St.-Pétersbourg 1852, Nr. 147.

⁶⁾ Le manuscrit est intéressant sous bien d'autres points de vue et nous profitons de l'occasion pour y ajouter quelques données. Il renferme des modèles d'écriture des IX et X siècles (fol. 48a-832, 28a-858, 47a-877, 37b-917, 17b-918, 35a-928, 25a-950, 28b-952, 49a-958, 14b-965 etc.), dont la plupart ont été écrits à Herāt, quelques uns à Buḥārā et à

Samarkand. Kemāl-ad-dīn est nommé cinq ou six fois (246 — حرّرة كمال الدين مذنب بدار السلطنة هراة على الدين مذنب

Malgré le manque de telles données nous voyons dans la remarque de la page 47a de L la preuve certaine que ce dernier est l'œuvre de Kemāl-ad-dīn: فرخ صن نسخه في خمسة عشر

يومًا آخرها يوم الاحد مستهل صفر من سنة لله الحد مستهل عن الحد مستهل عن الحد مستهل عن La date, les mêmes lettres se rencontrent dans les inscriptions de P et I citées plus haut. Il ne peut donc y avoir de doute sur l'auteur et nous nous trouvons en face d'un cas excessivement rare lorsque, jusqu'à nous, sont parvenus tous les anneaux de la chaîne, toute la série des manuscrits d'une seule œuvre.

Leur généalogie peut-être représentée comme suit:

L
Copic de Kemīl-ad-dīn, écrite en 655

| I
Copié à Šiḥr 1000
| P

Copié quelque part en Arabie 1061.

عرّر كمال الدين مذنب حرّر كمال الدين مذنب و معرق در مهرة عيشي الكاتب ابن عشرتي عشرتي عيشي بن عشرتي حيث كمال الدين محرّر نوشته شد الفقير عيشي بن عشرتي حرّر كمال الدين و 510 العبد عيشي معرق معرف المعرب عيشي معرف المعرب ا

Tous les calligraphes sont de l'école ta l'îk en Perse, sur laquelle on peut consulter Cl. Huart, Les calligraphes et les miniaturistes de l'Orient Musulman, Paris 1908, chap. IX, page 207 suiv. Il y a surtout beaucoup de notes de la main du chāh Maḥmūd (cf. Huart, 225—226). D'après les notes citées il est assez difficile de décider si Kemūl-ad-dīn et 'Ajšī-ibn-lšretī sont un seul et même personnage; peut-êtra sont-ce ceux-la mêmes dont il est parlé chez Huart, comme Aichy de Tebriz (p. 220) et Kemūl-ed-dīn Hosein (p. 232). Nous laissons aux spécialistes dans l'histoire de la calligraphic musulmane le soin de résoudre cette question; nous nous contentons seulement d'attirer leur attention sur cet intéressant manuscrit.

Abū-Hanīfa et son œuvre

Les données biographiques de source arabe sont excessivement pauvres 1 et l'on peut dire de même des remarques que scientifique les explorateurs européens ont fondées sur ces données 2. Il s'appelait Abū-Ḥanīfa Aḥmed-ibn-Daud-ibn-Wanand ad-Dīnawerī³. Jusqu'à présent, les avis sont différents sur la manière dont on doit prononcer sa nisbe. Ordinairement on le nomme ad-Dīnawerī, souvent aussi ad-Dainawerī 4 et même ad-Dīnūrī

Nous aurons encore l'occasion de parler plus d'un fois des remarques écrites par ces auteurs et par d'autres que nous avons passés sous silence.

3) Lorsque Ibn-al-Anbari (Nuzhet al-alibba, ed. du Caire 1294, page 305) on ne peut attribuer cette erreur ابو حنیفند احمد بی السکیت qu'à une négligeance dans le manuscrit même ou dans l'édition: On peut voir d'après Jāķūt, ed. Margoliouth, I, 123, qu'il manque une ligne: [داود الدينوري اخذ عن البصريين والكوفيين واكثر اخذه عن ابين] السكبين

¹⁾ Des renseignements importants ont été conservés par l'auteur du Fihrist, Jāķūt et Ḥāǧģi-Ḥalīfa; les autres ont moins de valeur.

²⁾ Lui consacrent un chapitre en quelques lignes, les auteurs suivants: Silvestre de Sacy, Relation de l'Égypte, pp. 47, 64, 78.

Wüstenfeld, Geschichte der arabischen Aerzte, Göttingen 1840, p. 38, N. 92. Ernst H. F. Meyer, Geschichte der Botanik, Königsberg 1856, III, 163-167. G. Flügel, Die Grammatischen Schulen der Araber, Leipzig 1862, p. 190 suiv.

J. v. Hammer, Literaturgeschichte der Araber - IV, 144.

L. Leclerc, Histoire de la médecine arabe - I, Paris 1876, 298.

F. Wüstenfeld, Die Geschichtsschreiber der Araber und ihre Werke, Göttingen 1882, p. 27, N. 79.

H. Derenbourg, Revue Critique - XXVI, 1888, p. 61-64.

T-n (= A. Müller), Literarisches Centralblatt, 1889, p. 613-614.

Haeser, Geschichte der Medizin, Jena 1875-1882, 1, 558.

N. Miednikoff, Palestina (en russe) - II, St-Pétersbourg 1897, 91.

H. Suter, Die Mathematiker und Astronomen der Araber und ihre Werke, Leipzig 1900, p. 31, N. 60.

Steinschneider dans Z.D.M.G. - XXIV, 373.

C. Brockelmann, Geschichte der arabischen Literatur I, Weimar 1898, 123.

Cl. Huart, Littérature arabe, Paris 1902, p. 154. Très important est ouvrage de

B. Silberberg, Das Pflanzenbuch des Abu-Hanīfa Ahmed ibn Daud ad-Dīnawari (dans Zeitschrift für Assyriologie - XXIV, 1910, 225-265 et XXV, 1911,

⁴⁾ P ex. Van Vloten, De opkomst der Abbasiden in Chorasan, Leiden 1890, passim, ou W. Ahlwardt, Verzeichniss - VI, 237, N. 6950.

ou ad-Dainuri1. La plus véridique est la première prononciation, qui a pour elle l'autorité d'Ibn-Hallikan2; la deuxième peut avoir aussi quelque fondement, elle est du reste soutenue par as-Samanī3; mais la troisième doit être abandonnée comme n'ayant aucune base sérieuse. L'aïeul de l'auteur s'appelait Wanand 4 et ce nom indique que, jusqu'à la troisième génération, sa famille était purement persane 5, comme la plupart des auteurs de cette époque qui s'étaient illustrées dans la littérature arabe. Il est possible que la nisbe d'ad-Dinaweri appartient non seulement personnellement à Abū-Hanīfa, mais encore à ses aïeux directs. Selon toute probabilité lui-même est né à Dīnawer; ce qui le fait penser, c'est qu'il a vécu la plus grande partie de sa vie dans cette ville et qu'il y rencontra son contemporain le célèbre philologue al-Mubarrad 6. Là pendant le cours d'une longne suite d'années il s'occupa d'astronomie et encore en 335/946 le célébre astronome 'Abdarrahman aş-Şūfī, mort en 376/986, vit la maison qui lui avait servi d'observatoire 7. Naturellement ses études ne furent

¹⁾ P. ex. S. de Sacy, op. cit. 64, 78, N. 26; Leclerc — I, 298; C. Landberg, Catalogue — 72, N. 230. Lapsus calami est Abu Addainuduri chez H. Haeser, Geschichte der Medizin — I, 558, ainsi que Abu-Hanifadt chez Meyer, op. cit. passim.

²⁾ Ed. Wüstenfeld N. 295, p. 118 et N. 327, p. 16 Cf. Hūggi-Ḥalīfa (Flügel) — VII, 632 (I, 501, 7) et VII, 652 (II, 105, 15).

³⁾ Ibn-Ḥallikān, l. cit. (Dans cette inconséquence il faut voir sans doute une réminiscence de ce jā-i maghal persan (= ē) qui devait disparaître dans l'écriture arabe).

⁴⁾ C'est ainsi qu'il faut lire, sans doute, ce nom; Watand (وقند) chez Jāķut (ed. Margoliouth, I, 123 et 124) n'est qu'une simple faute d'impression quoique répétée deux fois.

⁵⁾ Wannnd, c'est le nom d'une étoile ou de son divinité que nous rencontrons assez souvent dans les livres sacrés des Parses (voir p. c. Bundahiš, trad. E. West, Oxford, 1880, chap. II. v. 7; chap. VII, v. 1 etc.); comme nom de personne, ou le rencontre déjà sur les mounaies indo-scythes dans la forme Οχνινδα (Grundriss der iranischen Philologie — II, Strassburg, p. 75).

⁶⁾ Ibn-Fūrğa, commentateur d'al-Mutanabbī chez Jākut, op. cit., 126; Ļlizānet-al-adab I, 26, 11 suiv.

⁷⁾ Notices et Extraits — XII, 262; cf. Schjellerup, Description des étoiles fixes, St.-Pétorsbourg 1874, p. 33 et Leclerc, op. cit., 1, 300, 319.

pas limitées à sa ville natale. Comme la plupart des jennes savants d'alors, il passa sa jeunesse en voyages et ses pas le conduisirent au centre même de la civilisation arabe, en Mésopotamie. Ici, il suivit avec le même ardeur les leçons des représentants des écoles d'al-Basra et d'al-Kufa, donnant une préférence plus spéciale au philologue as-Sikkīt et à son célébre fils Ibn-as-Sikkīt1. On fait remarquer qu'il eut les mêmes maîtres que son contemporain Abu-Alī Hasan al-Isfahanī2, avec lequel, dans la suite, il entama une polémique qui à laissé des traces dans une des œuvres d'Abū-Hanīfa3. Excepté les maîtres déjà cités, il est de toute probabilité qu'il en eut d'autres. On dit que les renseignements sur le philologue al-Ferra lui furent donnés par Abū-'Abdallah at-Tuwal', qui n'a laissé aucune œuvre après lui 5; on peut donc tirer la conclusion que ces renseignements lui avaient été donnés par la voie orale. Ce qui fait penser que ses voyages s'étendirent bien au delà de la Mésopotamie, c'est que dans son ouvrage de botanique, il s'étend d'une manière toute spéciale sur les environs de Médīne et sur les villes saintes en général et, que le séjour particulièrement long qu'il fit en ces contrées, n'eut pas seulement pour but une simple hagg 6. Les observations concernant Oman et le rivage du golfe Persique en sont une nouvelle preuve 7. Mais c'est avec la plus grande réserve qu'on doit adopter l'opinion qu'il vécut à Isfahan vers 235/850 où il s'adonnait à l'astronomie, quoique ce fait soit affirmé par la plupart des savants européens 8. Cette hypothèse est fondée exclusivement sur les remarques de Ḥāǧǧi-Ḥalīfa concernant

¹⁾ Fihrist (ed. Flügel) — 78, 10-11; Jāķūt (Margoliouth) — I, 123; Sujūtī, Buģjet al-wuʿāt (ed. du Caire 1326) — 132; Ḥizānet al-adab — I, 25.

²⁾ Fihrist — 81, 16 et surtout Jāķūt — III, 82, 1—2.

³⁾ Jāķūt — III, 83, 6-7. Voir plus bas parmi les ouvrages d'Abū-Hanīfa N. 9.

⁴⁾ Fihrist - 66 ult.

⁵⁾ Ibid. 68, 1-2.

⁶⁾ Meyer, op. cit. 163.

⁷⁾ Leclerc, op. cit. 299.

⁸⁾ Wüstenfeld, Die Geschichtsschreiber — p. 27, N. 4; Flügel, Die grammatischen Schulen — 192; Derenbourg, op. cit. — 62; Silberberg, op. cit. — 229.

une œeuvre que l'on prétend de lui, mais dont il n'est certainement pas l'auteur; c'est ce que nous nous efforcerons d'éclaireir en parlant de ses travaux astronomiques.

La seule date chronologique que nous possédions sur Abū-Ḥanīfa est la date de sa mort et encore, cette date n'est pas la même partout. Elle varie entre 281—282—290 de l'Hégire. Toutes ces trois dates avec l'indication de leurs sources sont données par Jākūt ¹ ainsi que par as-Sujūṭī ² et Ḥāǧǧi-Ḥalīfa ³. La plupart des historiens penchent pour l'an 282 ⁴. C'est cette opinion que l'on est obligé d'adopter pour la plus vraisemblable, et ce n'est pas parce qu'elle a pour elle des données certaines, mais parce qu'elle est la plus répandue ⁵. Les savants européens sauf quelques exceptions ⁶ la recommandent ordinairement 7.

¹⁾ Op. cit. I, 124. 2) Op. cit. 132.

³⁾ Ed. Flügel — III, 63, V, 67 et 130 (281); II, 105 et 644 (282); I, 329, II, 361, V, 54 et 308 (290). Silberberg, op. cit. 230 a tort quand il dit que l'année 281 est indiquée en deux endroits.

^{4) &#}x27;Abd-al-Ķādir (chez Flügel, Die Kronen der Lebensbeschreibungen von Ibn-Ķuṭlubuġā, p. 95, N. 119); Ibn-al-Aṭīr (éd. Tornberg — VII, 329); Dahabī dans L, fol. 1b); al-'Ainī (manuscrit du Musée Asiatique N. 177 d'après Notices sommaires du Baron Rosen, t II, p. 740b), Abu-l-Fidā (ed. Reiske — II, 276) et l'auteur de Ḥizānet al-adab — I, 26.

⁵⁾ Quand Silberberg, op. eit. 231 accorde de l'importance aux rapports de Hizanet al-adab "die wegen ihrer genauen Datierung die grösste Glanbwürdigkeit hat", cela ne prouve rien encore. L'auteur de Hizanet, dans son chapitre concernant Abū-Hanīfa, se repose presque exclusivement sur Jāķūt, qu'il copie quelquefois sans toutefois en faire mention. (Dans la liste des ouvrages qui ont servi de source à ses travaux, il cite pourtant cet ouvrage de Jāķūt — I, 11, 15). Ici, du reste, comme on peut le voir, Jāķūt cite toutes les trois dates; quand à l'indication exacte du mois, on la trouve aussi chez as-Sujūtī (Ms. du Musée Asiatique N. 215, fol. 104a): نام المنافقة المنافقة

⁶⁾ Flügel ne donne pas la date précise (Die grammatischen Schulen — 191); Ahlwardt, Verzeichuiss — VI, 237, N. 6950 accepte la date 281, sans toute-fois en indiquer la source.

⁷⁾ Parmi les auteurs antérieurs, on peut citer S. de Sacy, op. cit 64,78; parmi les plus récents se trouvent Brockelmann — 1, 123 et Silberberg, op. cit. 231.

Ces quelques renseignements épuisent complétement toutes les données de provenance arabe sur la biographie d'Abu-Hanīfa. Leur rareté étonne d'autant plus que, de très bon heure, il jouit d'une grande popularité comme savant. Il l'avait certainement bien méritée et nous serons à même d'en juges plus loin par la liste de ses ouvrages et surtout par son originalité de laquelle on peut se faire une idée très nette d'après l'œuvre unique qui nous est parvenue de ces vingt qu'il a composées. Abū-Ḥajjan at-Tauhidī, philologue éminent et original 1, dans son traité dedié à Gahiz, avait certainement raison quand, mettant sur le même plan Abū-Hanīfa, Gāhiz et Abū-Zejd al-Balhī, affirmait qu'aucun savant ne peut être comparé à l'un des membres de ce triumvirat². Mais combien est fondée cette manière de voir, nous ne pouvons pas en juger car nous savons trop peu des œuvres du dernier de ces auteurs. Jusqu'à l'année dernière son œuvre géographique même n'était connue que dans un seul manuscrit 3; maintenant qu'un autre est découvert par Ahmed Zeky Bey 4 on

¹⁾ Il ne faut pas le confondre avec le savant espagnol du même nom (Voir F. Pons Boigues, Ensayo bio-bibliográphico sobre los historiadores y géografos arabigo españoles, Madrid 1898, 323 suiv.). Notre auteur est mort vers 380 et s'appelait 'Alī-ibn-Muḥammed (As-Sujūtī, op. cit. 348—349). Chez Brockelmann la date est moins exacte, comme du reste tout le chapitre qui lui est consacré — I, 244, N. 2. Les communications d'as-Sujūtī sont tirées sans doute de cette partie du dictionnaire de Jāķūt qui n'est pas parvenue jusqu'à nous. Jāķūt, en somme, emploie assez souveut l'intéressant traité sur Ğāḥiz d'Abū-Ḥajjān (Voir encore biographie d'as-Sirātī — III, 86; biographie d'Abū-Zejd — I, 41).

²⁾ Jāķūt — I, 124—125 (répété mot a mot dans Ḥizānet al-adab — I, 26). En général la tendence de placer Abū-Ḥanīfa au rang des premiers représentants de cette époque n'est pas un fait unique. Steinschneider dans Z.D.M.G. — XXIV, 373, rapporte un témoiguage où sont comparés l'astronome bien connu al-Fazārī, créateur de la métrique al-Ḥalīl, célébre al-Mukaffa' et Abū-Ḥanīfa, qui tous ont laissé après eux des traces de leur esprit, chacun dans sa spécialité respective.

³⁾ Ahlwardt, Verzeichniss - V, 362, N. 6032.

⁴⁾ Voir son Mémoire sur les moyens propres à déterminer en Egypte une renaissance des lettres arabes. Le Caire 1910, p. 19, N. 10.

peut espérer que son édition ainsi que l'une des œuvres de ses élèves 1 versera quelque lumière sur cette figure originale, dont la popularité fut si grande, que son nom fut souvent employé pour assurer le succès des œuvres étrangères 2. Quant à Gahiz sa physionomie littéraire s'est déterminée grâce aux éditions de ces dernières années; ses œuvres confirment pleinement le témoignage enthousiaste d'Abū-Hajjān et font remarquer en même temps la différence de caractère scientifique existant sans nul doute entre lui et Abū-Hanīfa. Cette distinction n'est pas moindre entre Abū-Hanīfa et ses vénérables maîtres comme Ibn-as-Sikkīt et son père. Pendant que ceux-ci ne s'occupaient exclusivement que de thèmes philologiques, les horizons d'Abu-Hanifa étaient beaucoup plus larges et embrassaient toutes les branches de la science d'alors. Si, par la largeur de la pensée et l'étendue du savoir il allait de pair avec al-Gahiz, son esprit systématique le lui fit devancer. Le premier n'aspirait qu'à la popularité et lui sacrifiait tout; par exemple, une quantité de communications de grande valeur sont presque perdues pour nous: le titre des œuvres ne donne aucune idée du sujet traité car chacune d'elles représente une encyklopédie très vive et très intéressante dans laquelle des savants européens doivent faire des recherches souvent ardues comme dans la plupart des ouvrages analogues qui traitent "de omni re scibili et quibusdam aliis". Il est facile de voir dans l'esprit systématique d'Abū-Hanīfa le résultat de ses tendances mathématiques. Presque toutes ses œuvres, desquelles nous devons, avec regret, juger seulement d'après le titre, sont facilement classées par spécialités et il semble que lui-même faisait son possible pour ne pas mêler différents

¹⁾ Op. cit. 12-13, N. 3: جوامع العلوم لفريعين تلميذ الى زيد البلخي العلوم الغريعين

²⁾ Commo on a fait avec والتأريخ de Muṭahhar-ibn-Pāhir al-Makdisī (Voir édition Cl. Huart, surtont la préface des vol. II- III, Paris 1901–1903).

thèmes dans une même œuvre. Ce qu'il y a de plus étonnant c'est que, embrassant un tel espace scientifique, il était maître dans chaque domaine et savait dans chacun rester original, qualité que l'on ne rencontre pas dans la littérature ultérieure et que ne possédaient pas tous ses contemporains. L'on peut en juger d'après la seule œuvre parvenue jusqu'à nous et d'après les rares remarques sur les autres. Ayant en vue le même but philologique que ses maîtres et ses contemporains, il fit pourtant de son "Livre des plantes" une œuvre remarquable qui laissait bien en arrière la botanique grecque 1 et qui lui valut une grande popularité: il suffisait de dire "l'auteur du livre des plantes" pour que l'on sache de qui l'on voulait parler. En astronomie son "Kitab al-anwa" occupe une place analogue et ce fut l'édition la plus populaire après la première, combien l'on peut en juger d'après les nombreuses citations. Dans le domaine des sciences humanitaires il n'était pas moins connu et al-Mubarrad s'inclinait lui-même devant ses connaissances philologiques 2. Le célèbre Ibn-Kutejba ne dédaigna pas de s'attribuer les autres œuvres 3. Il est difficile d'énumérer toutes les branches dans laquelle il a laissé des traces de son esprit fécond: Le commentaire en plusieurs volumes sur le Koran; une suite de travaux littéraires et philologiques qui furent comme un tribut payé à son époque; puis des traités de droit provoqués par les exigences de la vie; une longue suite d'œuvres purement mathématiques et astronomiques n'épuisent pas la liste de ses travaux. Quoiqu'il ait laissé un traité médical il ne faut pas pour cela le croire

¹⁾ Voir les remarques très intéressantes de Silberberg dans son ouvrage cité plus haut.

²⁾ Ibn-Fūrša chez Jākūt (ed. Margoliouth) — I, 126. Cf. Hizānet al-adab — I, 26, 11 suiv.

³⁾ Contrairement à l'opinion des savants curopéens la question du plagiat ne se rapporte nullement à ses œuvres historiques comme nous le verrons du reste quand nous parlerons de ces dernières.

médecin, comme l'ont fait Meyer 1 et en partie Leclerc 2. Cette assertion est réfutée par Ibn-Abū-Usajbica qui n'en parle pas dans son histoire des médecins quoiqu'il le cite assez souvent. On ne peut non plus le prendre pour un philologue, comme veut le démontrer Silberberg 3. S'il a écrit son Kitab annabat par intérêt philologique on ne peut en dire autant de ses traités astronomiques et mathématiques, même en s'appuyant sur les citations parvenues jusqu'à nous. Abū-Hanīfa fut un savant encyclopédiste dans toute l'acception du mot, pas un encyclopédiste comme il y en avait beaucoup à cette époque de la littérature arabe et comme il y en eut encore plus dans les siècles suivants. Doné d'une large pensée scientifique il fut maître dans toutes les branches et sut dans chacune d'elles dire quelque chose de nouveau tout en restant original et ne répétant ni ses prédécesseurs ni ses contemporains. On peut être de l'avis d'Abū-Hajjan et voir en lui un des brillants représentants de cette glorieuse époque de la littérature arabe.

Il est bien regrettable que, probablement, il restera toujours pour nous assez inconnu puisque, de sa pensée féconde, nous ne possédons qu'une seule œuvre qui ne nous permet pas de juger exactement ce représentant de la littérature arabe l'un de ceux qui lui ont valu une renommée universelle.

En examinant une à une les œuvres d'Abū-Hanīfa nous Ouvrages devons remarquer avec regret que, par rapport à quelques unes, il existe un désaccord qui rend leur nombre d'autant plus difficile à évaluer. Plusieurs d'entre elles sont connues sous différents noms et les données dues à Haggi Halifa y ont apporté encore plus de confusion, c'est pourquoi il ne faut les employer qu'avec la plus grande eirconspection. Comme nous essaierons de le prouver, on peut porter à vingt le

littéraires d'Abn-Hanifa.

¹⁾ Op. cit. surtout 132 suiv.

³⁾ Op. cit. 230.

²⁾ Op. cit. I, 298.

nombre des ouvrages d'Abū-Ḥanīfa; l'auteur du Fihrist¹, Jāķūt² ainsi que l'auteur du Ḥizānet al-adab³, Ibn-al-Anbārī⁴, ʿAbd-al-Ḥādir l'auteur des al-Ğawāhir al-Muḍrʿa⁵, as-Sujūṭī et Ḥāǧǧi-Ḥalīfa nous en ont conservé une liste plus ou moins exacte. Parmi les savants européens, Flügel seulement a essayé d'établir une liste complète de ses œuvres nais pas toujours avec l'exactitude désirable, comme nous le verrons plus loin du reste; les autres auteurs ne mentionnent qu'en passant les principaux travaux n.

Les œuvres d'Abū-Ḥanīfa sont facilement définissables à l'exception d'une seule dont il est difficile de se faire une idée d'après le titre. Pour plus de commodité nous examinerons à part les ouvrages historiques pour passer directement à Kitāb al-aḥbār aṭ-ṭiwāl; quant aux autres nous les rangerons par groupes des sciences humanitaires et sciences proprement dites.

Les œuvres théologiques et juridiques sont celles qui ont laissé le moins de traces bien qu'il ait été assez connu comme jurisconsulte 10. Il appartenait probablement au rite hanefite comme le dit du reste 'Abd-al-Kadir 11 et ad-Dahabī 12; il

¹⁾ Ed. Flügel — 78, 12—16 (15 N.N.)

²⁾ Ed. Margoliouth — I, 127 (19 N.N.); répétée dans L fol. 16 (18 N.N.).

³⁾ I, 26 (18 N N.).

⁴⁾ Ed. du Caire — 305 et 306 (10 N.N.).

⁵⁾ Chez Flügel, Die Kronen der Lebensbeschreibungen ... p. 95, n. 119 (8 N.N.).

Bugjet al-wu at, ed du Caire, — 132, manuscrit du Musée Asiatique fol. 1046 (11 N.N.).

⁷⁾ Il cite environ quatorze ouvrage dans tout le cours de son Kašf-az-zunūn. Les citations seront indiquées quand nous parlerons de chaque œuvre séparément.

⁸⁾ Die grammatischen Schulen, p. 191-192 (20 N.N.).

⁹⁾ Ils ont suivi pour la plupart Ḥāģģi-Ḥalīfa; voir, p. ex. Leclerc — I, 298—299; Meyer — 164 (7 N.N.); Wüstenfeld, Die Geschichtschreiber — p. 27 N. 79 (5 N.N.); Suter — p. 31—32 (9 N.N.) etc.

¹⁰⁾ Voir, par exemple, Derenbourg, op. cit. p. 62.

¹¹⁾ Chez Flügel, Die Kronen — p. 95, N. 119: فقيد حنفي الفقد .

¹²⁾ Manuscrit L, fol. 16: كنفية

existe encore une supposition mais moins catégorique, qu'il était imamite ¹. Des trois œuvres de ce groupe, deux furent provoquées par des intérêts autant mathématiques que juridiques.

- 1. تَغْسِيرُ الْغُوْآنِ Commentaire sur le Ķorān². Cet ouvrage était, comme il parait, assez peu connu: Abū-Ḥajjān raconte qu'il se composait de treize volumes, mais il ajoute qu'il ne les a pas vu³.
- 2. كتاب الرَصايا Livre des testaments 4, concerne le partage d'héritage d'après le droit musulman. Lorsque Reiske 5 traduit le titre "....seu mediorum vel et conjunctionum", cela prouve qu'il avait lu كتاب الوسائل. A cet ouvrage on peut ajouter un traité sur un thème spécial concernant le même sujet:
- 3. كتاب في حساب الكور Livre de comptes dans les héritages circulaires ⁶. C'est sans doute cet ouvrage que Ḥāǧǧi-Ḥalīfa a cité sans titre dans le chapitre علم حساب المدور

Jāķut, op. cit. I, 127, 7 (répété dans L fol. 1b); Hāğği-Halīfa — 11, 361
 N. 3270 et Sujutī — 132; cf. Flügel, 191 N. 5 et Derenbourg — 65.

^{3,} Jāķut 1, 125, 7-8 et Ilizanet al-adab I, 26.

⁴⁾ Fihrist 78, 15; Jākūt 127, 5—6 (L fol. 16); Hizānet al-adab 1, 26, 9; 'Abd-al-Kādir, op. cit. 95, N 119; Hāyši-Halifa V, 169, N. 10611. Cf Meyer 164, N. 2, Flügel 192, N. 15, Derenbourg 62, Suter 31, N. 60.

⁵⁾ Abulphedae Annales II, 726, note 243.

⁶⁾ Ainsi chez Jāķūt 127, 2, Ibu-al-Anbārī 306 et Ilizānot al-adab I, 26, 7 (an lieu الكور). Fihrist 78, 13, 'Abd-al-kādir et L fol. 1// donnent كتاب عساب الدور Sans nom chez Ilāǧǧi-Ilalifa III, 63, 2—3. Cf. encore Flügel 192, N. 14 et Suter 31, N. 60.

وفية تاليف لطيف لابي avec cette simple remarque والوصايا حنيفة النبي: ce qui le prouve c'est qu'il cite l'ouvrage précédent comme une œuvre existant à part. Dans toute la littérature européenne sur le droit musulman à ma disposition, je n'ai rien trouvé concernant le terme ad-daur. Il signifie sans doute les cas embrouillés de succession, lorsqu'une partie de l'héritage revient aux héritiers naturels du testataire en cas de décès du légataire. Flügel traduit ce terme d'une manière assez obscure: "Die Erbschaftsangleichungen unter verwickelten Verhältnissen", l'explication de Ḥaǧǧi-Ḥalīfa n'est guère plus claire 1. Ce qui est plus compréhensible c'est l'exemple qu'il nous donne. Un homme sur le point de mourir donne à son affranchi cent dirhems composant le montant de toute la fortune de cet affranchi. Mais ce dernier après avoir pris possession de la somme, meurt lui-même avant son maître, mais il laisse après lui une fille. Combien devra recevoir cette fille et combien les héritiers naturels du testataire - voilà

la question à résoudre par cette science علم حساب الدُنْو.

Les travaux philologiques d'Abū-Ḥanīfa sont beaucoup plus nombreux. Comme nous l'avons déjà fait remarquer il était très connu comme philologue et non moins apprécié que le célébre al-Mubarrad. Autant que l'on peut en juger par les titres, d'un côté il embrasse linguistique et la rhétorique, de l'autre la littérature et son histoire.

4. كتاب ما يَلْحَنْ فيه العامَّة — Livre sur les erreurs du peuple 3.

¹⁾ III, 63, 2-3; voir encore The Algebra of Mohammed b. Musa (Fr. Rosen, London 1831), 119, 4; 169, 7 et 133 ou ce terme est traduit par "computation of returns".

²⁾ Cf. H. Suter, Das Matematiker-Verzeichniss im Fihrist (Zeitschrift für Matematik und Physik — XXXVII, supplément 1892), p. 71, note 236.

³⁾ Fihrist 78, 16; Jākūt I, 127,1 (L fol. 16); Ibn-al-Anbārī 305; Ḥizānet-al-adab I, 26 (avec يلاحن au lieu de يلاحن). Ḥāǧǧi-Ḥalīfa V, 308, N. 11085 et Sujūtī—132 donne كتاب خي العامة. Cf. Flügel 191, N. 3.

5. كتاب إصلاح المنطق — Livre sur la correction du

langage 1. Quelques savants européens ont voulu voir dans cet ouvrage un traité de logique 2, mais il est permis de douter de la justesse de cette supposition. Nous trouvons une composition analogue dans l'œuvre d'un maître d'Abū-Ḥanīfa, le célèbre Ibn-as-Sikkīt, portant le même nom et concernant des questions de caractère linguistique 3. D'après Ḥāǧǧi-Ḥalīfa cet ouvrage fut corrigé dans la suite par le savant al-Wazīr al-Maġribī 4, mais c'est sans doute une de ces erreurs, qui sont assez nombreuses chez cet auteur. C'est à ce même Abū-'l-Ḥāsim, connu sous le sur nom d'al-Wazīr al-Maġribī 5, qu'appartient le commentaire sur l'ouvrage du même nom d'Ibn-as-Sikkīt, qui est mentionné chez Ibn-Ḥallikān 6 et l'Escurial en possède un manuscrit 7; cependant Ḥāǧǧi-Ḥalīfa le passe sous silence et sans doute l'attribue par erreur à l'ouvrage analogue d'Abū-Ḥanīfa.

6. كتاب القصاحة — Livre de l'éloquence 8. Il est complètement impossible de se faire une idée du sujet, mais selon toute probabilité il embrasse des questions générales de rhétorique.

7. كتاب الجَمْع والتَّفْرِيق — Livre de la composition et

¹⁾ Jāķūt I, 127,6 (L fol. 16), Ḥizāuet al-adab I, 26, 10; 'Abd-al-Ķādir 95, N. 119; Sujūtī 132; Ḥāǧǧi-Ḥalīfa I, 329, N. 829. Cf. Reiske, op. cit. 11 726 et Wüstenfeld, Acrzte p. 38, N. 92.

²⁾ Traité de logique — S. de Sacy, op. cit. 78; Berichtigung der Logik — Meyer, op. cit. 164, N. 1.

³⁾ Brockelmann, op. cit. I, 117, N. 7.

وهذَّبه ابو القاسم حسين بن على المعروف بالوزير المغربيّ :. Loc. eit

⁵⁾ Mort en 418/1027 - Brockelmann I, 354.

⁶⁾ Biographical Dictionary I, 450 suiv.

⁷⁾ N. 605 d'après le catalogue de Derenbourg, page 414-415.

⁸⁾ Fihrist 78, 13; Jāķūt 127, 2 (L. fol. 1b); IJizānet al-adab I, 26, 7; 'Abdal-Kādir 95, N. 119; Sujūtī 132; Ibn-al-Anbūrī 306; Ilāǧǧi-IJalīfa V, 130, N. 10370. Cf. Meyer 164, N. 3; Flügel 191, N. 1.

de la division¹. A en juger par le titre il concerne une partie de la rhétorique à laquelle les auteurs arabes donnent une large part dans ses cours généraux².

Des travaux de caractère littéraire plus que philologique, deux seulement nous sont connus.

- 8. كتاب الشعْر والشعرآء Le livre de la poésie et des poètes ³. Travail sans doute analogue à celui bien connu du même nom de son contemporain Ibn-Ķutejba ⁴.
- 9. كتاب الرقع على لُغْذَة الاصْغَهَاني Traité polémique contre Luġda al-Iṣfahānī ألا a été bien difficile d'établir le titre de cet ouvrage, mais j'espère qu'il ne soulèvera aucune discussion. Comme nous le tenons de source arabe il est tellement altéré que c'est sans doute la raison pour laquelle il a été rayé de la liste des œuvres d'Abū-Ḥanīfa chez la plupart des auteurs. Le manuscrit du Fihrist donne le nom sans pointes diacritiques dans la forme عبد, chez Sujūṭī nous avons عند (manuscrit du Musée Asiatique plutôt عند) sans الأصفهان sans الأصفهان المنابعة والمنابعة والمناب

permit une trop hardie conjecture et lit الرق على القدمة avec une explication ad hoc tout à fait fantastique: "Die Widerlegung der Alten worunter wahrscheinlich die Inder, Perser

¹⁾ Fihrist 78, 15; Jāķut 127, 5 (L fol. 1b); Ḥizānet al-adab I, 26, 9. Cf. Flügel 191, N. 2.

²⁾ Cf. Mehren, Die Rhetorik der Araber, Kopenhagen-Wien 1853, p. 108 ou L. Šaihu, 'Ilm al-adab, Beyrouth 1897, I, 184-185.

³⁾ Fihrist 78, 16; Jāķut I, 127, 1—2 (L fol. 1b); Ḥizānet al-adab I, 26, 7; Ibn-al-Anbārī 306, Sujuṭī 132. Cf. Wüstenfeld (Geschichtsschreiber) 27 N. 79, 3 et Flügel 192, N. 9.

⁴⁾ Brockelmann I, 122, N. 3-5. Ed. de M. J. de Goeje, Lugd. Bat. 1904.

⁵⁾ Fihrist 78, 14; Jāķut 127, 4-5; Sujūtī 132.

⁶⁾ Die Grammatischen Schulen 192, N. 12.

und Griechen zu verstehen sind." Dans son édition du Fihrist, il fut beaucoup plus prudent tout en commettant une nouvelle faute. En se basant sur Ḥāǧǧi-Ḥalīfa qui parle de رصد أبي

كتاب الردّ على رصد الاصفهاني il résolut de lire حنيفة باصفهان.

Il en est résulté un double nonsens et grammatical et logique. Si le premier ouvrage avait réellement existé, il aurait été bien étrange que l'auteur lui-même le réfutat; de plus la construction grammaticale aurait exigé (ce qu'il est complètement impossible de lire dans le manuscrit. Ainsi la seconde de ces hypothèses de même que la première sont erronées. L'existence du nom al-Iṣfahānī dans Fihrist et chez Jāķūt permet de croire que le mot qui le précède indique le nom ou le surnom d'un savant contemporain d'Abū-Ḥanīfa. Fihrist lui-même nous met sur la voie en citant Abū-cAlī al-Ḥasan surnommé al-Iṣfahānī², ce qui est pour nous de grande importance. Il nous dit entre autre que ce dernier avait les mêmes maîtres qu'Abū-Ḥanīfa. Ainsi, il ne peut y avoir de doute quand, dans la biographie du premier, chez Sujūṭī, nous

للسن بن عبد الله ابو على الاصفهانيّ المعروف بلكذة: lisons 3:

بَضِمُ اللّٰم وَسَكُونَ الذَّالُ الْعَجِمِةُ وَيَقَالُ لَغَذَةٌ بِالْغِينُ 4 Jāķūt, auquel nous sommes déjà très redevables, nous donne cette fois aussi de plus amples détails qui nous permettent de décider du caractère de l'œuvre en question. Dans la partie وكان في طبقة : di dit entre autres وكان في طبقة :

أنى حنيفة الدينورتي مشايخهما سوآء وكان بينهما مناقضات

¹⁾ III, 470, N. 6463.

^{2) 81, 16.}

³⁾ Op. cit. 222-223.

⁴⁾ Dans l'édition on a par inadvertance passé quelques mots; naturellement

بعثم اللام وسكون الكاف وفتح] الذال المعجمة il faut lire: بعثم

⁵⁾ Ed. Margoliouth III, 81-84.

^{6) 82, 1-2.}

Cette indication déjà serait une preuve suffisante, mais, de plus, dans la liste de ses œuvres, après avoir cité la première d'entre elles عليه ابو المعرف il ajoute أن على الشعرات il ajoute أن على الشعرات . Ainsi, il est certain que l'ouvrage qui nous intéresse fut justement provoqué par l'œuvre d'al-Ḥasan, surnommé Lugda . Le titre quelque peu étrange de cette dernière fait penser que peut-être elle n'était qu'une simple critique du travail précédent d'Abū-Ḥanīfa: كتاب الشعر والشعرات ; ce qui permet de le croire c'est l'expression منافضات employée par Jāķūt, au pluriel, quand il parle de la polémique entre ces deux savants. En ce cas cet ouvrage nous apparaîtrait déjà comme anti-critique.

nous supposons faire partie de ce groupe, ne peut être définie plus exactement car nous n'avons aucune donnée pour juger du caractère du sujet. Peut-être n'était elle qu'une petite encyclopédie, ou qu'un simple recueil d'apophtegmes. Dans tous les cas, il n'y a aucune raison d'y voir ,,un traité de la substance de l'Univers'', comme le veut Leclerc 4. Ce qui paraît un peu suspect, c'est que Ḥāǧǧi-Ḥalīfa seul en fait mention, car son autorité n'est pas très certaine en ce qui concerne les œuvres d'Abū-Ḥanīfa.

Avec cet ouvrage, nous terminons l'énumération des œuvres humanitaires d'Abū-Ḥanīfa sans compter les œuvres historiques que nous laissons pour la fin ⁵.

¹⁾ Ibid. 83, 6—7.

²⁾ Peut-être bien c'est ce même nom qu'il faut voir dans Muhammed-ibn-Lurra originaire d'Isfahān (Fihrist 282; Ibn-al-Kiftī, ed. Lippert 287, 10 suiv. Cf. Suter, Die Matematiker — 66, N. 148). Il est regrettable que nous n'ayons aucune donnée pouvant servir a établir l'identité.

³⁾ Ḥāǧǧi-Ḥalīfa II, 644, N. 4285. Cf. Flügel 191, N. 6.

⁴⁾ Op. cit. I, 298. Son erreur vient sans doute qu'an lieu de العالم il voulait lire العالم.

⁵⁾ L'erreur concernant كتاب البيار، chez Ḥāggji-Ḥalīfa V, 103, N. 10218

PRÉFACE. 35

Dans les sciences naturelles la plus populaire de toutes ses œuvres est

11. کتاب النبات — Le livre des plantes l. Ce livre bien connu des savants européens n'était pas moins populaire dans la littérature arabe et, ce qui le prouve, ce sont les nombreuses citations grâce auxquelles on a pu en reconstruire d'assez longs fragments, ainsi que cette phrase stéréotype

Cette œuvre est due principalement à des questions philologiques et tente d'expliquer les noms des plantes dans la poésie arabe ancienne, mais elle est en même temps un fait

et Flügel 190—191, qui n'est en réalité que كتاب النبات sera expliqué plus loin quand nous parlerons de ce dernier.

¹⁾ Fihrist 78, 12; Jākut 127, 4 (L fol. 1b); Sujūtī 132; Dahabi (dans L fol. 1b); ĮJizānet al-adab I, 11, 18—19; 26, 8; Moḥammed al-Išbīlī (Bibliotheea arabico-hispana IX, 1894, 376); Ibn-al-Anbārī 306; Ibn-Abū-Uṣajbi'a II, 74, 15; 211, 15; 243, 28. Les autres citations, voir S. de Saey, op. cit. 78, 58; Flügel 191, N. 7; Wüstenfeld (Aerzto) 38, N. 92, 3, (Geschichtsschreiber) p. 27; Leclerc I, 288—300; Meyer 164, N. 6; Derenbourg, op. cit. 62—63; Brockelmann I, 123; II, 692; Huart — 154 et surtout Silberberg, op. cit.

²⁾ Des auteurs antérieurs Silberberg ne connaît pas, a ce qu'il semble, Suter et Derenbourg. L'ouvrage du premier n'a, il est vrai, aueun rapport avec cette œuvre; mais les données réunies par Derenbourg donnent une idée nette de la popularité du Kitāb an-nabāt en Orient et auraient pu servir d'excellent complément à la préface de travail de Silberberg.

36 PRÉFACE.

important et unique dans l'histoire de la botanique. D'œuyre analogue il n'y en eut pas, c'est ce qui explique sans doute pourquoi sa popularité ne s'amoindrit pas pendant le cours des siècles 1: Encore au XVIIe siècle le célèbre bibliographe 'Abd-al-Kadir en vit le manuscrit et ajoute que l'ouvrage se composait de six grands volumes2; quelques savants qui n'étaient même pas spécialistes l'avaient toujours en leur possession3, d'autres composaient des compendium ou bien écrivaient contre lui des traités polémiques. Parmi les premiers on peut nommer le célèbre 'Abd-al-Lațīf 4, parmi les derniers se distinguait surtout Abū-'l-Kasim al-Baṣrī 5, l'auteur d'un traité qui, s'il avait été publié, verserait certainement la lumière, non seulement sur l'œuvre en question, mais encore sur d'autres représentants de la littérature arabe comme al-Mubarrad ou bien Ibn-as-Sikkīt 6. La grande popularité de cette œuvre d'Abū-Hanīfa a provoqué bien des erreurs en ce qui la concernait dans la littérature européenne: nous ne nous arrêterons que sur deux de ces erreurs.

Parmi les ouvrages les plus connus de notre auteur, 'Abdal-Ķādir l'auteur des al-Ǧawāhir al-Mudī'a' cite کتاب البیان

¹⁾ Cet ouvrage est bien connu dans la littérature judeo-arabe de l'Espagne: il est cité, p. e., chez Abū-Ibrāhīm-ibn-Barūn, voir P. Kokowzoff, Kniga sravnenija jevrejskago jazyka s arabskim (en russe), St.-P. 1893, p. 145, note 376.

²⁾ كتاب النبات في مجلدات كبا, ستّة Hizānet al-adab I, 11, 18—19.

³⁾ Ainsi parle de Muhaddib ad-dīn, p. e., Ibn-Abu-Uṣajbi'a II, 243, 28.

⁴⁾ Ibn Abu-Uşajbi'a II, 211,15; Ḥāǧǧi-Ḥalīfa V, 162; cf. Derenbourg, op. cit. p. 62, note 5.

⁵⁾ Ainsi dans Ḥizānct al-adab III, 344, 2—25 (avec une longue citate). C'est sans doute cette œuvre qu'il faut voir dans בּבּבּׁים (בּבּיבּיבּיבּׁיבּׁי, ibid. I, 12, 1 (cf. Brockelmann I, 123 et 114). Probablement ce même savant est appelé Abū-Nuʻajm ʻAlī-ibn-Ḥasan al-Baṣrī chez Ḥāǧǧi-Ḥalīfa V, 162. (Cf. ibid. I, 328). Voir encore Meyer op. cit. 164 et Leclerc I, 300.

⁶⁾ Des manuscrits sont connus en Europe, voir Nöldeke dans Z.D. M.G. XL, 1886, 313. L'édition critique est en voie de publication par P. Brönnle chez Diemer (Le Caire).

⁷⁾ Chez Flügel, Die Kronen etc. p. 95, N. 119.

qui n'est pas connu des autres auteurs et qui n'est mentionné que par Ḥāǧǧi-Ḥalīfa auquel comme nous l'avons déjà vu, l'on ne peut se rapporter qu'avec la plus grande circonspection. Il parle d'une manière précise d'un commentaire sur cet ouvrage! كتاب الشرح الكبير لأبي عبد الله مُحمّد بن سليمان كتاب البيان المالقيّ المتوفّي سنة ٥١٥ وهو في ثلثين مُجلّدًا شرح به كتاب البيان لأبي حنيفة الدينوريّ ذكره الذهبيّ في تأريخ الإسلام

En s'appuyant sur la citation de l'historien Dahabī, Flügel et voulait y voir une 2 كتاب البيان et voulait y grande œuvre historique, dont parle ailleurs Ḥaggi-Halīfa, qui accusait Ibn-Kutejba de plagiat3. Nous reviendrons encore sur cette question; ici nous nous contenterons de remarquer que l'hypothèse de Flügel n'a aucun fondement sérieux et qu'Abū-Ḥanīfa n'a écrit aucune œuvre de ce nom: nous sommes en face d'une simple faute du copiste, qui a écrit البيان au lieu de النبات. Il est question de cette œuvre dans les remarques biographiques sur le commentateur et qui se trouvent chez al-Makkarī: Seulement elle se compose de soixante volumes, mais le titre est juste 4. L'on ne peut trop s'en rapporter à Dahabī, car il ne parle pas exclusivement d'œuvres historiques; de plus c'est justement de Dahabī, qu'est écrite une note dans le manuscrit L et où se lit de la même manière كتاب النبات (fol. 1b).

C'est en Europe que s'insinua la deuxième erreur et eut pour auteur Casiri. En décrivant les manuscrits de l'Escurial il donna entre autres la liste des auteurs cités par Ibn-al-

I) V, 103, N. 10218,

²⁾ Die grammatischen Schulen der Araber p. 190-191.

³⁾ II, 105, N. 2117.

⁴⁾ Analectes (ed. de Loyde, 1858) II, 270, 10: صنبا شهر منبا الدين حنيفة الدينوريّ في ستين مُجلّدًا وغير ذلك كتاب النبات الذي حنيفة الدينوريّ في ستين مُجلّدًا وغير ذلك كتاب النبات الذي حنيفة الدينوريّ في ستين مُجلّدًا وغير ذلك كتاب النبات الذي حنيفة الدينوريّ في ا

'Awwam et en premier lieu écrivit 1: "Abu-Hanipha Aldainuraeus Assyrius (qui volumina duo de re rustica ac veterinaria conscripsit annoque Aegirae 290 decesisse traditur)." La manière catégorique dont il parle de deux œuvres donne à penser qu'il avait sur elles des données certaines. Les progrès continuels de la science ont montré qu'ici s'est insinuée une simple erreur très concevable un siècle et demi auparavant. Nulle part on n'a trouvé trace de ces deux œuvres, ce qui aurait pu permettre de douter de leur existence. D'autre part les recherches postérieures sur l'ouvrage d'Ibn-al-'Awwam ont montré qu'il cite toujours Abū-Hanīfa sans indiquer aucun titre et que toutes ses citatitions se rapportent à la description des plantes2; ainsi il est plus que certain, qu'il n'employait que cette œuvre کتاب النبات. Ibn-al-'Awwam étant l'auteur d'un ouvrage agronomique et vétérinaire on explique l'erreur de Casiri voulant attribuer aux auteurs cités par lui des œuvres de même genre. Cette erreur attira déjà l'attention de Silvestre de Sacy, qui douta de la véracite des travaux cités par Casiri3; Meyer partagea son opinion4, quoique Wüstenfeld 5 et Leclerc 6 soutinssent Casiri lui-même. Après ce qui a été dit il est difficile d'y voir des preuves bien fondées.

12. ביבוף וליבוא — Liber coïtus 7. Il a été très peu fait mention de cet ouvrage; c'est ce qui prouve qu'il ne jouissait pas d'une grande popularité. D'après les remarques de Ḥaǧǧi-Ḥalīfa 8 il faut y voir un traité médical et non pornogra-

¹⁾ Bibliotheca arabico-hispana Escurialensis I, Matriti 1760, p. 323.

²⁾ Clément-Mullet, Le livre de l'agriculture d'Ibn-al-'Awwam, I, Paris 1864, p. 76-77.

³⁾ Op. cit. 78.5) Aerzte 38, N. 92, 1.

⁴⁾ Op. cit. 164—165.6) Op. cit. I, 209.

⁷⁾ Ainsi chez Jākut I, 127, l et Ibn-al-Anbārī 305. Manuscrit L fol. 1b donne المالا إلى المالا (sic! manuscrit du Musée Asiatique كتاب المالا) et Hizānet al-adab I, 26, 6 كتاب المالا . Cf. Flügel 192, N. 8, qui traduit juste: "Über die Stimulantia".

⁸⁾ II, 7, N. 1615 et surtout 8, 4 suivantes.

phique comme la plupart des ouvrages connus plus tard sous ce nom.

Les œuvres mathématiques d'Abū-Ḥanīfa sont aussi nombreuses que les œuvres philologiques d'après ce que nous pouvons en juger par les remarques chez les auteurs arabes. Elles se partagent également en arithméthique et algèbre d'un côté et en astronomie de l'autre.

13. كتاب البَاحُث في حساب الهند — Livre des recherches sur le calcul des Indiens 1. Comme tous les traités de cette dénomination il fut consacré sans doute à l'arithméthique. Suter, en s'appuyant systématiquement sur la théorie, qu'il

a avancée veut voir ici le terme التَّذُونُ la raison qu'il donne, semblable en quelque sorte à celle de son prédécesseur Woepeke 3, a assez de poids pour que l'auteur de ces lignes, n'étant pas spécialiste, ne puisse en disputer le fondement. En laissant de côté les explications données par Suter et en nous reposant pleinement sur son autorité, je crois qu'on ne peut nier que, par rapport à cette œuvre d'Abū-Ḥanīfa, notre interprétation est mieux fondée. La pleine coïncidence existant entre tous les titres de différentes sources et la simplicité de construction grammaticale obligent déjà de pencher vers cette manière de voir. D'autre part, il scrait quelque peu singulier que l'auteur du Fihrist, lequel dans le cas cité par Suter 4, emploie le terme énigmatique التخت , que Suter trouve nécessaire de lire التخت , ne l'ait pas employé ici au lieu du terme très distinct عالم المنافقة المنافقة

¹⁾ Fihrist 78, 14; Jāķut I, 127, 3 (L fol. 1b); Ibn-al-Anbārī 306; IJizānet-al-adab I, 26, 8. Cf. Flügel 192, N. 16.

²⁾ Die Mathematiker und Astronomen der Araber - 31, N. 60.

Elle est exposé dans l'autre ouvrage du même auteur — Das Mathematiker-Verzeichniss im Fihrist (Zeitschrift für Mathematik und Physik — XXXVII, 1892 supplément), p. 70, N. 239.

⁴⁾ Das Mathematiker-Verzeichniss 37, 40, 41.

⁵⁾ C'est co qui est écrit dans l'édition de Flügel au lieu de

entre ce titre et celui de deux autres ouvrages concernant à ce qu'il paraît le même sujet, seulement, dans les titres de ces deux derniers, on ne remarque pas ce terme enigmatique proposé par Suter. Le premier ouvrage appartient au célébre Muḥammed-ibn-Mūsā al-Ḥwārizmī et est intitulé كتاب حساب الهندى أبيندى est attribué à Sind-ibn-ʿAlī². Toutes ces données ne permettent pas, tant qu'il est question des œuvres d'Abū-Ḥanīfa, d'accepter les conjectures de Suter, lesquelles, en d'autres cas naturellement, peuvent être justement fondées.

Les œuvres algébriques d'Abū-Ḥanīfa ne nous sont connues que de nom:

15. كتاب نوادر المَجَبْر — Livre sur les curiosités algébriques 4. Les ouvrages astronomiques d'Abū-Ḥanīfa ne lui valurent pas moins de popularité que ceux de botanique.

16. أَنْوَآء - Livre sur les "anwa" 6. Cet ouvrage

⁽el-bacht), comme l'a lu par erreur Suter, Die Mathematiker und Astronomen, p. 31, rem. d. Il faut remarquer que dans Nachträge de son premier ouvrage, p. 78, g il émet quelques doutes sur l'exactitude de son hypothèse, mais dans l'ouvrage suivant il revient à son idée première, p. 64, rem. b. La lecture exacte de cet endroit ne lui aurait certainement pas permis d'émettre une idée aussi catégorique.

¹⁾ C. Nallino, Al-Huwarizmī e il suo rifacimento della geographia di Tolomeo, Roma 1895, p. 10, N. 2. Cf. Suter, Die Mathematiker und Astronomen, p. 11.

²⁾ Fihrist 275; Suter, Das Mathematiker-Verzeichniss, 29.

³⁾ Fihrist 78, 15; Jākūt I, 127, 3 (L fol. 1b); Ḥizānet al-adab I, 26, 8; Ḥaggi-Ḥalīfa V, 67, N. 10012; Sujūtī 132; Abd-al-Kādir 95, N. 119; Ibn-al-Anbārī 306. Cf. Reiske, op. cit. II, 726; Flügel 192, N. 10; Meyer 164, N. 4; Suter 31, N. 60.

⁴⁾ Fihrist 78, 16; Jāķūt I, 127, 6 (L fol. 1b); Hizānet-al-adab I, 26, 10. Cf. Flügel 192, N. 18; Suter 31, N. 60.

 ⁵⁾ Fihrist 78,13 et 88,17—18; Jāķūt I, 127,2; Ḥāǧǧi-Ḥalīfa V, 54; Sujūṭī 132; Ibn-Sīda, Kitāb al-muḥaṣṣaṣ I, 11,12; 'Abd-al-Kādir 95, N. 119; Dahabi (dans L fol. 1b); Ḥizānet al-adab I, 26,7; Bīrūnī, Chronologic 336,

comme on peut s'en apercevoir par la quantité de citations est donc le plus populaire après "Kitab an-nabat". Ce qui en a été dit par Abū-Hajjan est très intéressant et a été conservé par Jakūt1: selon lui cette œuvre indique des connaissances étandues en astronomie et "des mystères de la voûte céleste". Hāggi-Halīfa en parle avec plus d'enthousiasme encore, il affirme qu'en cette œuvre Abū-Hanīfa a concentré toute la science arabe2. L'astronome Abdarrahman as-Sufi est beaucoup plus retenu dans sa manière de voir. Rangeant sans aucune hésitation cet ouvrage parmi les meilleurs de ce genre et rendant à l'auteur pleine justice pour sa connaissance de la littérature antérieure concernant ce sujet, il est néanmoins quelque peu sceptique quant aux observations personnelles d'Abū-Hanīfa, les trouvant trop peu nombreuses et peu fondées3. Quelque fois même sa critique revêt un caractère tranchant⁴ et pourtant l'on ne peut lui donner une importance décisive, car l'œuvre a pour elle l'autorité inébranlable du célèbre al-Bīrūnī qui non seulement fait mention du livre 5, mais encore dans une de ses tables il insère en entier des fragments empruntés à Abū-Ḥanīfa 6. Dans la littérature non spéciale cette œuvre jouit encore d'un plus grand renom: le lexicographe Ibn-Sīda par exemple lui a emprunté la définition du terme "nau^{3,17}.

¹⁰ et 347; Ibn-al-Anbārī 306; Muḥammed al-Išbīlī (Bibliotheca arabico hispana IX, 376); 'Abdarraḥmān aṣ-Ṣufī (Notices et Extraits XII, 261). Cf. Flügel 191, N. 7; Reinaud, Aboulféda CLXXXVII; Meyer 164, N. 5; Suter 31, N. 60.

⁶⁾ Le terme "nau" (plur. anwā") signific "occasus cosmicus stationis lunaris". (Pour les détails, voir C. Nallino, Al-Battānī Opus astronomicum II, Milano 1907, p. 354—355 sub voce).

وهذا كلامه في الانوآء يدل على حظ وافر من علم: 1, 125,5 أ. (1 روفذا كلامه في الانوآء يدل على (répété mot à mot dans [Jizīnet al-adab I, 26).

²⁾ V, 54, surtout 1. 7 suiv. Cf. Flügel 191.

³⁾ Notices et Extraits XII, 261.

⁴⁾ Voir encore p. 262, 265 (texte), 244, 245, 247, 248 (traduction).

⁵⁾ Chronologio 336, 10.
6) Ibid. 347 (اجدول احوال المنازل): المنازل) المنازل المنازل) المنازل المنازل المنازل المنازل المنازع المنازع

Nous ne connaissons que de nom les deux autres traités d'astronomie:

17. كتاب القبلة والزوال — Livre sur "ķibla" et déclin (du soleil) أ. Cette ouvrage est dans différentes sources indiquée en abrégé كتاب القبلة ².

18. كتاب النُسوف — Livre sur les éclipses³. Cette œuvre n'étant indiquée que dans Ḥizānet-al-adab et faisant défaut chez Flügel, Silberberg voulut l'identifier à l'une de celles citées par Ḥāǧǧi-Ḥalīfa et desquelles nous allons parler. Je ne crois pas que cette opinion soit fondée. Comme nous l'avons déjà vu plusieurs fois, l'auteur du Ḥizānet-al-adab s'inspira de Jāķūt et son autorité est assez grande pour qu'il ne soit pas permis de douter qu'Abū-Ḥanīfa est réellement l'auteur de cet ouvrage que Jāķūt cite parmis les autres qui sont prouvés de source certaine.

Quant aux deux œuvres astronomiques mentionnées seulement par Ḥaǧǧi-Ḥalīfa, nous sommes profondément convaincus que leur apparition sous le nom de notre auteur n'est qu'une regrettable erreur. En avançant cette hypothèse nous sommes obligés d'aller contre l'autorité non seulement des historiens de la littérature comme Wüstenfeld 4 ou Flügel 5, mais encore contre celle des spécialistes de l'histoire des sciences physiques comme Suter 6 et Silberberg 7. Ils s'appuient seulement sur deux passages chez Ḥaǧǧi-Ḥalīfa que, pour plus de clarté, nous citons in extenso.

Ed. Flügel III, 470, N. 6463: بن حنيفة أحمد بن

¹⁾ Fihrist 78,13; Jākut I, 127,6—7 (L fol. 1b); Ḥizānet-al-adab I, 26, 10. Cf. Flügel 192, N. 13.

^{2) &#}x27;Abd-al-Ķādir 95, N. 119; al-Išbīlī, op. cit. IX, 376. Cf. Suter 31, N. 60.

³⁾ Jākūt I, 127,7 (L fol. 16); Hizānet-al-adab I, 26, 10. Cf. Silberberg 231.

⁴⁾ Die Geschichtsschreiber der Araber, p. 27, N. 79, 4 et 5.

^{5).} Die grammatischen Schulen der Araber, 192, N. 19 et 20.

⁶⁾ Die Mathematiker und Astronomen, 32, N. 60.

⁷⁾ Op. cit. 229.

داود الدينوريّ باصبهان سنة ١٣٥ خمس وثلثين ومائتين والانتيان والدينوري باصبهان سنة ١١١, 558, N. 6936: ريج الى حنيفة الدينوري صاحب الرصد وثلثمائة لركن الدولة حسن بن بويه الديلمي ذكره صاحب الكزيدة قلت وقد ارّخ الاحاب التواريخ وفاة الى حنيفة الدينوريّ الهندس المنجّم سنة الما وقيل سنة ١٨٠ فاذًا لايصحّ قول صاحب الكزيدة فتأمّل

Ne nous arrêtant pas encore à l'examen de ces passages il nous faut faire remarquer tout d'abord qu'il est fort étonnant que ces ouvrages ne soient indiqués que par Haggi-Halīfa. Comme nous l'avons déjà fait remarquer plus d'une fois à propos des œuvres d'Abū-Ḥanīfa, l'on ne peut faire grand cas de ee qu'il avance, nous le verrons encore à propos des œuvres historiques. D'autre part, il est étrange qu'elles ne soient citées ni dans les listes des œuvres d'Abū-Hanīfa. ni chez aucun des représentants des sciences astronomiques. Cependant les astronomes al-Bīrūnī, al-Battānī, Abdarraḥmān aș-Sufi et autres connaissaient assez bien les ouvrages astronomiques d'Abū-Hanīfa et bien que souvent, dans leurs travaux, l'on rencontre des citations de Kitab-al-anwa, p. ex., on n'en trouve aucune rappelant ces deux ouvrages indiqués par Hağği-Halīfa. C'est donc une preuve de plus que l'on ne peut accepter ses indications qu'avec la plus grande circonspection.

En nous reportant aux citations désignées, nous devons faire remarquer que rien no prouve qu'il y ait ici deux œuvres et nous devons protester quand Silberberg, l. cit. écrit: "im ... المواعد المواعد الوحد legte er seine bereits im Jahre 235 im Isfahan angestellten Beobachtungen nieder". Il n'y a pas le mot كتاب dans le texte et il ne peut pas y être: محد ne signific jamais "un livre d'observations astronomiques"— il sert à exprimer la compréhension des observations

elles-mêmes¹. Ḥaǧǧi-Ḥalīfa lui-même en détermine clairement le sens dans ce qu'il dit à propos des tables d'al-Ma'mūn²: .... فقيدوا ما انتهوا اليه وسبّوه الرصد المامونيّ.... المونيّ المنه في ذلك زيجًا منسوبًا اليه وكان ارصاد هولاء اوّل المناه في ذلك زيجًا منسوبًا اليه وكان ارصاد هولاء اوّل المناه في ذلك زيجًا منسوبًا اليه وكان ارصاد هولاء اوّل المناه في مملكة الاسلام la différence entre des termes qui se touchent de près par la signification: raṣd—observations astronomiques et zīǧ—tables composées d'après ces observations³. En se basant sur une seule observation, plusieurs auteurs auraient pu composer plusieurs tables tout aussi bien qu'un seul auteur en se servant des observations d'un autre aurait pu composer des tables rédigées différemment. Nous trouvons cette dernière indication dans Ḥaǧǧi-Ḥalīfa⁴: ربي على على على على النقاش فعمل عليها ثلاثة أزياء النجوة أرصاد إبراهيم بس يحيى النقاش فعمل عليها ثلاثة أزياء النجة أرساد إبراهيم بس يحيى النقاش فعمل عليها ثلاثة أزياء النجوة المناهة المناهة النجوة المناهة ا

œuvre spéciale et ce qui le prouve davantage c'est que tous les savants s'occupant de rasd sont nommés comme auteurs du zīġ dans le chapitre correspondant 6. D'autre part, dans

Ainsi il est de fait certain que rașd n'est pas le titre d'une

¹⁾ Sur les termes رأوصاك (plur. أرصاك) = observatio astronomica et مرض) = specula astronomica, voir Nallino, Al-Battani Opus astronomicum II, 1907, p. 334.

²⁾ Ed. Flügel s. v. علم الرصد III, 466.

³⁾ Zīğ n'est pas à proprement parler "tables astronomiques", comme on le traduit ordinairement, mais tout le système de l'astronomie sphérique expliqué par tables, comme l'a prouvé Nallino, Al-Battani Opus astronomicum, I, XXXII § 4 On peut remarquer du reste qu'en 1895 il traduisait encore تناب الربيع — Tavole astronomiche (Voir Al-Ḥuwarizmi etc. p. 10, N. 4).

⁴⁾ III, 556, N. 6932.

⁵⁾ Cette remarque peut aussi servir d'exemple et doit assez convaincre de la nécessité d'être circonspect quand il s'agit des renseignements donnés par Hāģģi-Ḥalīfa sur les œuvres astronomiques (Cf. Suter, Die Mathematiker etc. p. 136, N. 487).

⁶⁾ Pour cela il suffit d'examiner la biographie des astronomes cités par Ḥaǧǧi-Ḥal̄Ifa dans le chapitre علم الرصك en le comparant aux endroits correspondants du livre de Suter.

PRÉFACE. 45

la liste de leurs œuvres, raṣd n'est jamais cité comme une œuvre à part 1. Ainsi dans وصد الى حنيفة il est impossible de voir une œuvre spéciale comme l'ont admis les savants européens 2. Selon Ḥāǧǧi-Ḥalīfa, Abū-Ḥanīfa fit en 235 des observations astronomiques à Iṣfahān et rien de plus. Malheureusement nous ne pouvons pas croire cette version, comme nous allons le voir du reste.

Les résultats de ces observations astronomiques pouvaient être comme chez les autres auteurs, des tables-zīğ. En effet dans une note de Haggi-Halīfa que nous avons déjà citée celui-ci parle de l'existence d'un tel zīğ, mais avec un tel anachronisme, qui ne pouvait certainement pas passer inaperçu du rédacteur oriental de l'édition, sans parler des savants européens3. Le bouide Rukn-ad-daula, comme on sait, gouverna de 321 jusqu'en 366; Abū-Hanīfa ne pouvait donc pas lui dédier son œuvre puisque lui-même est mort vers l'an 282. On peut encore admettre une erreur de date, mais alors il faudrait encore rejeter toute la phrase ou il est question de Rukn-ad-daula. Excepté cette faute qui nous fait douter du témoignage de Hağği-Halīfa surgissent encore doutes. L'expression صاحب الرصد باصفهان par sa construction montre une fois de plus qu'elle ne peut être adoptée à un livre, ou même à des observations astronomiques. Selon toute proba-

¹⁾ Voir note 6, page 44.

²⁾ Si un spécialiste dans l'histoire de l'astronomie comme Suter intitule l'ouvrage "Das Buch der astronomischen Beobachtungen"; ce fait ne peut s'expliquer qu'en supposant que l'honorable savant n'a pas remonté ici jusqu'aux sources et s'est reposé sur l'autorité de Wüstenfeld, qui parle de "observationes astronomicae" et sur Flügel qui insiste sur la nécessité de distinguer cet ouvrage du livre zīğ. Si Suter avait remarqué que dans le texte, se trouve le mot "rașd" il n'aurait pu certainement y voir une œuvre à part.

³⁾ Ces indications induisirent en erreur, non seulement Flügel et Wüsteufeld, mais elles occasionnèrent de sérieuses difficultés à Reiske, Abulfedae Annales muslemiei, II, note 277, page 726—727, qui ne sachant rien de llüğği-llalifa se trouva bien perplexe en face de la date erronée 635 indiquée par d'Herbelot, Bibliothèque Orientale, p. 934 s. v. Zig.

bilité il faut lire "ṣāḥib ar-raṣad" et non "ṣāḥib ar-raṣd"; alors cela signifiera "directeur d'observatoire" et Ibn-Roste 1 nous a laissé des données exactes de l'existence d'un observatoire à Isfahan. Si l'on pouvait vraiment s'en rapporter au témoignage de Hağği-Halīfa on serait tenté de croire qu'Abū-Hanīfa fut pendant un certain temps directeur de cet observatoire, c'est ce que firent presque les savants européens. Après avoir soustrait cent ans à la date, ils rejetèrent complètement la deuxième moitié de la phrase et affirmèrent ce fait du séjour d'Abu-Hanīfa à Isfahan en 235. Grâce à l'édition de Browne nous avons maintenant la source de Haggi-Halīfa "Tarīh-i-guzīde" à notre disposition et nous voyons que l'endroit sur lequel il s'appuie se trouve dans la partie concernant les savants 2. D'Abū Hanīfa il est dit ce qui suit 3: "Abū-Ḥanīfa de Dīnawer, astronome, fut le contemporain de Ruknad-daula, fils de Hasan, Bouide originaire de Dejlem. En 335 il fit pour lui des observations astronomiques à Isfahan et composa un zīģ." Ce témoignage est trop affirmatif pour voir en lui une erreur et nous nous trouvons ainsi en face de deux alternatives: ou bien reconnaître chez l'auteur une incroyable confusion ce qui serait difficile vu l'exactitude de la date et le manque de contradiction intérieure, ou bien admettre l'existence d'un deuxième astronome du même nom ce qui serait plus vraisemblable 4. Dans ce dernier cas, l'erreur de Hağği-Halīfa s'expliquerait: dans la deuxième citation,

¹⁾ Bibliotheca Geographorum Arabicorum VII, 162.

²⁾ The tarikh-i guzida of Ḥamdullah Mustawfi-i Qazwīnī I, 1910 Leyden, 802, 8—10. Ailleurs il n'est pas fait mention d'Abū-Ḥanīfa; il n'est pas cité non plus dans la partie concernant Rukn-ad-daula, page 417 suiv.

ابو حنیفه دینوری منجم معاصر رکن الدوله حسن بویه (3 دیلمی بود در سنه خمس وثلثین وثلثمایه در اصفهان جهت او رصد بست وزیج ساخت

⁴⁾ Malheureusement dans les ouvrages de Suter nous n'avons trouvé aucun personnage semblable.

sous le mot zīǧ il a écrit les données exactes de تاريخ گريده; dans le chapitre בלה ול attribue déjà l'œuvre à Abū-Hanīfa en rétablissant son nom en entier, ce que Kazwīnī n'avait pas fait, et naturellement il dut diminuer la date de cent ans. En faisant mention de la première date 335, il est impossible de ne pas remarquer une coïncidence, peut-être bien, fortuite, mais dans tous les cas, extraordinaire. D'après 'Abdarrahman aş-Şufī, c'est justement en 335 qu'il visita Dīnawer où on lui montra la maison, sur le toit de laquelle, pendant le cours d'une longue suite d'années, Abū-Ḥanīfa s'occupa de l'inspection des astres. Cette étrange coïncidence fait penser que, peut-être, le témoignage de l'astronome a joué un plus grand rôle dans les remarques de Kazwīnī et Hağği-Halīfa que cela ne paraît de premier abord.

Dans tous les cas, après tout ce qui a été déjà dit, il est clair qu'il n'y a aucune raison de reconnaître Abū-Ḥanīfa comme l'auteur de deux œuvres astronomiques autres que celles qui ont déjà été nommées. La première n'a pas pu existé, par la raison que rașd ne sert jamais de terme pour la dénomination d'un livre; quant à la deuxième, il faut admettre que Haggi-Halīfa a en vue un tout autre auteur que celui qui nous intéresse ici. D'apres ces données les savants européens ont supposé qu'Abū-Hanīfa avait fait un séjour à Isfahan -; cette hypothèse doit être abandonnée car elle n'est pas prouvée et ne repose sur aucun fondement plus solide."

Nous arrivons maintenant aux œuvres historiques d'Abū- Ouvrages historiques Ḥanīfa, qui sont au nombre de deux:

19. كتاب الأخبار Livre des pays 1 et 20. كتاب البلدان — Livre des longues histoires 2.

¹⁾ Fihrist 78, 14 (كتاب البلدان كتاب كبير); Jāķat I, 127, 3 (كتاب كبيبو); L fol. 16; Ibn-al-Anbārī 306; Sujūtī 132; [Jizānet al-adab I, 26, 8. Cf. Wüstenfeld 27, N. 79, 1.

²⁾ Fihrist 78, 15; Jāķūt I, 127, 5 (L fol. 16); Damīrī, Ņajāt-al-hajawān I,

La dernière est la seule de toutes ses œuvres qui nous sont parvenues en entier et qui nous soit bien connue. La première, par opposition à celle-ci, était un ouvrage assez étendu: ce qui le fait penser c'est l'épithète كتاب المبلدة ajoutée systématiquement au titre peut-être pour le distinguer d'uu autre ouvrage du même genre. A son sujet aussi existent quelques doutes. Lorsque différentes sources parlent de كتاب المبلدة . Y voir pour cela deux ouvrages différents n'est pas nécessaire et l'épithète كتاب المبلدة prouve leur identité; de plus il n'est parlé dans une même source que d'un seul de ces deux ouvrages.

Kitab al-buldan était peu répandu; nulle part nous n'avons rencontré de citations. Peut étre il fut écrit avant Kitab al-ahbar aț-țiwal car, dans ce dernier ouvrage, l'auteur en parlant du roi de Jemen As'ad se rapporte probablement au premier ouvrage ².

En parlant des œuvres historiques, on ne peut passer sous silence la question du plagiat d'Ibn-Kutejba que tous les savants reportent justement à l'un de ces ouvrages 3. Cette question ne peut certainement pas provoquer l'étonnement si l'on considère la large manière de voir qui distinguait la littérature arabe sur la propriété littéraire en général. En ce cas les circonstances furent des plus favorables car Ibn-Kutejba, contemporain d'Abū-Ḥanīfa fut pendant longtemps juge à Dīnawer où vivait, vers la même époque, notre auteur.

^{81, 28} et 98, 9; Hizānet-al-adab I, 26, 9. Cf. Wüstenfeld 27, N. 79, 2; Flügel 192, N. 17; Brockelmann I, 123; Huart 154; Derenbourg 63—64; Müller (Litt. Centralblatt 1889, 613—614); Silberberg 231.

تاريخ ابى حنيفة أحمد بن داود الدينوريّ :11, 105, N. 2117 (1 المتوفى سنة ٢٨١ قال المسعودي هو كبير الرخ

فكان من قصّته ما هو مشهور قد 17:—18. Guirgass 43, 16—17 كتبناه في غير هذا الموضع

³⁾ Voir, p. ex. Derenbourg 63.

Mais c'est à peine si l'on peut parler de plagiat par rapport aux œuvres historiques des deux savants. Wüstenfeld ¹ était tenté de croire, qu'on avait en vue 'Ujūn al-aḥbār du premier, mais après l'édition de Kitāb-al-aḥbār aṭ-ṭiwāl et 'Ujūn al-aḥbār il fallut abandonner cette idée ². Sans doute on peut supposer le plagiat d'œuvres historiques que nous ignorons complètement comme Kitāb al-buldān, quoique selon nous, par rapport aux travaux historiques, il vaut mieux abandonner cette opinion, qui est fondée sur une erreur de Ḥāǧǧi-Ḥalīfa et sur la trop grande confiance en lui, des savants européens. La phrase qui a suscité cette erreur est ainsi conçue ³:

דוניה וא ביישיא ווה פון וואשפנים שם איני פיישיא או פיישיא אווה פון איני פיישיא און איני פיישיא און איני פיישיא איני פיישיא איני פיישיא איני ווא איני פיישיא איני ווא איני פיישיא איני ווא איני

¹⁾ Op. cit. 27, N. 79, 2.

²⁾ Brockelmann I, 123 note 1. (Il suppose sans aucun fondement du reste, que Hāğği-Halīfa parle de "Kitāb al-ahbār aṭ-ṭiwāl": il avait en vuc son "tārīh")

³⁾ II, 105, N. 2117.

^{...} ذكرنا جملًا من ذلك في Ed. Barbier de Meynard III, 442: في كتابه ابو حنيفة كتابنا في أخبار الزمان وقد جرّد ذلك في كتابه ابو حنيفة الدينوري وقد سلب ذلك ابن قتيبة فنقله الى كتبه نقلًا وجعله عن نفسه وقد فعل ذلك في كثير من كتب الى حنيفة الدينوري هذا وكان ابو حنيفة ذا محلّ من العلم كبير

la nature du monde et de l'homme etc. 1. Nous savons que les arabes attribuaient un rôle tout spécial aux "anwa" et l'œuvre d'Abu-Hanīfa concernant ces derniers a été même considérée comme classique. D'ici, il n'est pas difficile de supposer que c'est justement une œuvre de ce genre que s'est attribué Ibn-Kutejba. Comme historien Abū-Hanīfa n'avait pas de popularité, car, parmi toutes ses épithètes, nous n'en trouvons pas comme historien. On le nomme souvent botaniste ou philologue, rarement astronome et jamais historien. Pourtant nous connaissons de nom des ouvrages astronomiques d'Ibn-Kutejba, demeurés obscurs, peut-être bien à cause du fait indiqué par Mas udi lequel fait fut découvert très tôt, pas plus de cinquante ans après la mort des deux auteurs. L'une des œuvres astronomiques d'Ibn-Kutejba portait le même nom que Kitab al-anwa 2, l'autre était intitulée Kitab fī 'ilm al-falak 3. Naturellement, on ne peut affirmer que c'est justement de ces deux ouvrages dont veut parler Mas'udī, mais en même temps, ses remarques sont encore moins acceptables par rapport aux ouvrages historiques, comme l'ont fait d'après Hağği tous les savants européens 4.

Maintenant il nous reste à dire quelques mots de cette œuvre qui a provoqué la présente étude—Kitāb al-aḥbār aṭ-ṭiwāl. Cette œuvre, à ce qu'il paraît, ne fut jamais populaire en Orient, quoique dans la liste des œuvres elle est citée

الباب لخادى والسنون ذكر القول في تاثير النيّريّن: Page 431 والباب في هذا العالم وجمل ممّا قيل في ذلك ممّا لحق بهذا الباب

²⁾ Brockelmann I, 122, N. 8; Suter, Die Mathematiker und Astronomen, 31, N. 57.

³⁾ Suter, l. cit.

⁴⁾ Ce qui prouve que dans ce chapitre Mas'ūdī voulait parler des sciences physiques, ce sont les noms des savants qu'il cite comme autorités scientifiques après Abū-Ḥanīfa (page 443): Ici figurent les auteurs bien connus dans l'histoire de l'astronomie chez les Arabes (Ptolémée, al-Kindī, Māšāllāh, Abū-Ma'šar, Muḥammed ibn-Ketīr, al-Fergānī, al-Battānī etc.).

PRÉFACE. 51

par tous les auteurs, Ḥāǧǧi-Ḥalīſa excepté. On peut croire que celui-ci a voulu la voir dans "tārīḫ" d'Abū-Ḥanīſa. Dans tous les cas le petit nombre de manuscrits indique assez qu'elle ne fut guère répandue et sans Ibn-al-ʿAdīm qui comme historien sut l'apprécier, nous n'en aurions pas une seule copic. Une autre preuve encore, c'est le manque complet de citations chez les autres auteurs; d'actives recherches en feront peut-être découvrir, mais jusqu'à présent nous n'en connaissons que deux fragments dans la partie historique d'ad-Damīrī¹, lequel, comme naturaliste, connaissait très bien les

¹⁾ I, 81,26—31 et 98,9—13. Il est question dans le premier fragment du testament d''Abd-al-Malik, dans le deuxième de la caractéristique d'al-Ma'mūn. Nous les reproduisons, in extenso, mettant entre parenthèses les expressions qui n'existent pas chez Abū-Ḥanīfa et indiquant ses variantes.

النكر البو حنيفة في 11—13 عبد الملك بن مروان اوصى ابنه الوليد لمّا الأخبار الطوال ان عبد الملك بن مروان اوصى ابنه الوليد لمّا ثقل في مرضه فقال] يا وليد لا ألفينك إذا وضعتنى في حفرتي الله مرضه فقال] يا وليد لا ألفينك إذا وضعتنى في حفرتي [أن ماره. ١٤. ٨] بل اترز وشمّر والبس جلد النمر وادع الناس الى البيعة فمن قال براسم كذا [أى لا] فقل بالسيف كذا [أى اضرب عنقه انتهي] كذا [أى لا فقل بالسيف كذا إلى اضرب عنقه انتهي] الله المؤلف في الاخبار الطوال] كان 8—3 م 30,3 والله الماهون] شهمًا بعيد الهمّة أبيّ النفس وكان نجم بنى [ولد ١٩٠٨] اخذ من العباس في العلم والحكمة وكان قد [وقد كان ١٩٠٨] اخذ من العباس في العلم ولحكمة وكان قد [وقد كان الم. ١٩٠٨] اخذ من المنخرج كتاب اقليدس [من الروم وضرب فيها بسمّ وهو الذي استخرج كتاب اقليدس [من الروم عامناه في الديان والمقالات وكان استاذه فيها الما الهذيل محمد بن الهذيل [البصريّ المعتزلي الذي يقال له]

autres ouvrages d'Abū-Ḥanīfa et avait probablement recours à son Kitab an-nabat. Avant son édition, l'ouvrage n'était guère connu dans la littérature européenne et encore en 1862, Flügel put supposer qu'il représente "Das Buch der längeren Ueberlieferungen (Aussprüche Muhammed's)"1. Il est vrai que l'édition n'attira pas trop l'attention 2; ce n'est qu'après avoir servi à des travaux historiques qu'on reconnut toute la valeur des données qu'il renferme - c'est en faisant la description des manuscrits que le baron V. Rosen sut en déterminer déjà toute l'importance 3. Pour ces travaux, il fut fait des analyses dans tous les sujets traités par Abū-Ḥanīfa: Histoire d'Alexandre le Grand 4, période des Sasanides 5, époque des premières conquêtes 6, histoire des Omejjades en général 7 et de leurs premiers halīfes⁸, mouvements religieux de cette époque⁹, la propagande des 'Abbāsides 10, etc. Grâce a eux il n'est pas nécessaire d'analyser chaque chapitre en détail et il est à douter qu'il se trouve encore quelqu'un pour partager la ma-

¹⁾ Die grammatischen Schulen - 192, N. 17.

²⁾ Nous ne connaissons que deux critiques, celle de H. Derenbourg que nous avons souvent employée, et celle de A. Müller.

³⁾ Catalogue, page 16.

⁴⁾ Th. Nöldeke, Beiträge zur Geschichte des Alexanderromans, Wien 1890, p. 35 suiv.

⁵⁾ Th. Nöldeke, Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sasaniden, Leyden 1879. Cf. encore Rothstein, Die Dynastie der Lahmiden in al-Hīra, Berlin 1899, et A. Christensen, L'empire des Sassanides, Copenhague 1907.

⁶⁾ J. Wellhausen, Prolegomena zur ältesten Geschichte des Islams (Skizzen und Vorarbeiten VI) Berliu 1899 et L. Caetani, Annali dell' Islam I—III, Milano 1905—1911.

⁷⁾ J. Wellhausen, Das arabische Reich und seine Sturz, Berlin 1902.

⁸⁾ H. Lammens dans Melanges de la Faculté Orientale, II-V, Beyrouth 1906-1911.

⁹⁾ Van Gelder, Mohtar de valsche profeet, Leiden 1888. J. Wellhausen, Die religiös-politischen Oppositionsparteien im alten Islam, Berlin 1901.

¹⁰⁾ G. Van Vloten, De opkomst der Abbasiden in Chorasan, Leiden 1890, et Recherches sur la domination arabe, le Chiisme et les croyances messianiques sous le khalifate des Omayades, Amsterdam 1894.

PRÉFACE. 53

nière de voir pessimiste de Müller, lequel en 1889 écrivait que l'histoire d'Abū-Ḥanīfa n'avait en de l'importance que jusqu'à l'apparition de l'édition d'aţ-Ṭabarī et que cette importance avait été épuisée par les corrections qu'elle porte dans le texte d'Ibn al-Atīr¹.

Le contenu de Kitab al-ahbar at-tiwal est maintenant bien connu². Comme dans la plupart des auteurs arabes l'histoire commence à Adam; le récit sur les patriarches et l'histoire mythologique de la Perse et de Jemen ne présente encore aucun intérêt essentiel quoique, de place en place, on y trouve des données de quelque importance comme par exemple le récit, naturellement apocryphe, d'Abdallah-ibn-as-Samit sur l'ambassade envoyée aux Byzantins sous Abū-Bekr (p. 21). Le récit du temps d'Alexandre le Grand a une grande valeur et le roman sur ce prince fut traité longuement par l'auteur (p. 31-41); il expose en longs traits l'histoire des Sasanides jusqu'au il est fait mention des premiers envahissements des frontières par les Arabes, quand ils commencent à jouer le premier rôle (p. 116). Il est intéressant de remarquer que Abū-Ḥanīfa ne s'arrête guère sur Muḥammed et sur sa vie: il se contente d'écrire quelques lignes seulement 3. L'histoire des halifes ne l'intéresse qu'autant qu'elle touche à la conquête de la Perse: il raconte d'une manière plus détaillée les expéditions de Halid-ibn-al-Walīd (p. 117 suiv.), d'Abu-

¹⁾ Literarisches Centralblatt a. 1889, p. 614. Cette opinion n'est guère en rapport avec la remarque de la fin: "Werthvoll endlich bleibt die Arbeit eines so alten Schriftstellers immer sowohl für sprachliche als für historische Untersuchungen"... Le témoignage défavorable de Müller est fondé principalement sur la monographie de Van Gelder paru la même année. On peut lui opposer maintenant la manière de voir de Wellhausen dans son "Das arabische Reich", qui juge plus favorablement les rapports de l'auteur concernant la même époque.

²⁾ Voir, p. ex. V. Rosen, Catalogue p. 15, Derenbourg, op. cit. 63, Brockelmann, op. cit., I, 123.

³⁾ Au passago, mentionné chez V. Rosen, Catalogue p. 15 il faut ajouter quelques lignes de données chronologiques — cd. V. Guirgass 75, 17—76, 6.

Obejda (p. 119 suiv.) et les combats de Kadisijja et Nehawend (127-133 et 141-145). Rappelant la chute de l'empire des Perses, il se reporte aux troubles survenus après la mort de Otman; du récit sur Siffin (164 suiv.) commence la partie la plus intéressante de son histoire. La rivalité entre Mu'awija et 'Alī et la guerre de ce dernier avec les Harigites y sont très détaillées et s'étendent jusqu'à la mort des deux halifes (237 et 240). Il ne touche l'histoire des Omejjades qu'autant qu'elle a trait aux mouvements religieux et politiques de cette époque; il s'arrête plus longuement sur les faits de Husein (257 suiv.), sur sa mort (270 suiv.), le commencement de la révolte des Azraķites (278) et surtout de Muhtar (296-314). Il ne fait que mentionner la mort d'Abd-al-Melik (328), al-Walid (331) et le gouvernement d'Omar II (333); il se reporte au commencement de la révolte des Šīites (334 suiv.) et sur son chef principal Abū-Muslim (338 suiv.). Cette partie, ainsi que l'histoire des Sasanides et le récit sur la révolte dans la première moitié du gouvernement des Omejjades sont sans contredit les plus importants au point de vue historique 1. De la mort de Merwan (p. 365) et de l'élection d'Abu-'l-'Abbas (368) le récit se reporte à la dynastie des 'Abbasides et ici encore Abū-Ḥanīfa ne s'arrête que sur certains faits: la construction de Baġdad (379), la mort d'Abū-Muslim (378) la révolte d'an-Nafs az-Zekijja (381), l'histoire d'Amin et Ma'mūn (383-395), la révolte de Bābek (397). Quant aux autres faits il ne mentionne qu'en passant et devient de plus en plus succinct à mesure qu'il se rapproche des évènements contemporains pour s'arrêter tout à coup à la mort d'al-Mu'taşim (mort en 218) qui n'avait pas été beaucoup antérieur à la naissance d'Abū-Ḥanīfa.

De cet aperçu il est facile de voir que dans cette branche de la science si appréciée des savants arabes, Abū-Ḥanīfa a

¹⁾ Cf. Van Vloten, De opkomst der Abbasiden - 98; 101, note 1; 138, note 4 etc.

su conserver toute son originalité. Son histoire est bien certainement "le livre des longues histoires": il ne raconte jamais les faits par années, jamais non plus il n'expose un récit dans deux versions différentes - il donne toujours une narration suivie mais seulement des faits qui l'intéressent. De cette manière il sut créer une œuvre vraiment littéraire. qu'on peut lire comme telle d'un bout à l'autre. On peut donc en déduire ceci, que, malgré qu'il se soit occupé principalement des sciences proprement dites, il possédait certainement un grand talent littéraire. Comme preuve il sera suffisant de citer son récit sur Muhtar ou bien sur la chute de la dynastie des Omejjades en Horasan et la lutte de Nasribn-Sejjar où l'auteur se montre au plus haut point dramatique, même selon notre manière de voir actuelle. Quelquefois la vivacité du récit l'entraine lui-même à des remarques sentencieuses1. Quelquefois aussi son talent littéraire ne l'empêche pas de commencer des récits n'ayant rien de commun avec le précédent, par simple الأركاب 2.

D'autre part la manière d'écrire adoptée par Abu-Ḥanufa n'a pas été bien commode pour les savants européens: il ne cite jamais "sanad" en entier et rappelle très rarement ses sources, comme on peut du reste le voir dans l'index. Pour la plupart ce sont des auteurs assez connus ³, mais les fragments sur lesquels il s'appuie ne donnent pas la possibilité de déterminer jusqu'à quel point il les a employés. Excepté les sources arabes pour l'histoire de la Perse, il eut aussi recours aux sources historiques persanes, ce qui est pour nous de la plus grande importance. Les recherches de Nöldeke ⁴ ont établi qu'il s'est beaucoup servi de romans ("romanhafte

¹⁾ Voir, p. ex. p. 85, 4; 103, 14.

²⁾ P. ex. 141, 7; 148, 5; 149, 9; 164, 11.

³⁾ Comme, p. ex. Hajtam-ibn 'Adī, al-Kelbī, ol-Kisā'ī, aš-Ša'bī, al-Aşma'ī, 'Abīd-ibn-aš-Šarija etc.

⁴⁾ Geschichte der Perser und Araber, surtout page XXV suiv.

Werken") en les corrigeant plus ou moins; il nous a conservé des traces de la version pehlewi du roman de Sindbūd¹, et avait une connaissance assez étendue de Kalīla et Dimna². La connaissance de la langue persane est assez prouvée par les nombreuses citations persanes dans son livre³; cela prouve encore mieux son origine persane sur laquelle quelques savants ont émis des doutes malgré le nom de son grand-père⁴. La question de savoir où il a tiré les connaissances concernant les autres parties de son œuvre est assez difficile à établir: pour cela il faudrait faire des recherches monographiques. C'est fait en partie dans les ouvrages historiques cités plus haut⁵ et nous ne pouvons que les indiquer à ceux qui s'intéresseraient plus vivement à cette question.

Il est facile de voir d'après ce qui a été dit que le seul ouvrage parvenu jusqu'à nous et concernant une branche de la science où Abū-Ḥanīfa n'était pas très populaire, ne nous a pas seulement donné des renseignements historiques de grande valeur, mais il nous montre comment Abū-Ḥanīfa a su conserver toute son originalité. Il nous faut d'autant plus regretter que, jusqu'à nous, ne soient pas parvenues les œuvres concernant les sciences où il était passé maître et surtout son inimitable "Kitāb-an-nabāt".

St.-Pétersbourg.

Décembre 1911.

¹⁾ Page 145, 13 suiv. Remarque de J. Horowitz dans Z. D. M. G. — LXV, 1911, 287—288, est tardive: La version d'Abū-Ḥanīfa est publiée déjà par Th. Nöldeke — Z. D. M. G. XXXIII, 513 suiv. (Cf. S. Oldenburg dans Z. D. M. G. LXV, 620).

²⁾ Page 89, 12.

³⁾ P. 32, 5; 60, 1; 73, 10; 105, 18; 130, 3; 133, 21; 351, 21, 22; 360, 3. Une fois même dans le courant du texte il emploie le mot persau ju — le jardin — 114, 19. Une fois on y rencontre une "citation nabatéenne" — 75, 15.

⁴⁾ Zeitschrift für Assyriologie - XXIV, 1910, p. 229.

⁵⁾ Nous savons maintenant par exemple, que dans le récit sur les années 13—23 de l'hégire Abū-Ḥanīfa a puisé principalement ses indications des écoles de Médine (Voir Caetani, op. cit. III, p. 7, § 5; cf. encore 151, § 158) etc.

VARIANTES ET CORRECTIONS.

La partie essentielle de ce chapitre consiste dans les variantes du manuscrit I. Comme il ne diffère guère des deux autres il confirme quelquefois les leçons de L ou de P. Aux variantes sont ajoutées les fautes typographiques qui sont comme les variantes préférables indiquées par un astérisque *. Il y est ajouté enfin quelques corrections textuelles données par quelques uns des travaux cités.

Il me reste à espérer que l'édition du professeur V. Guirgass qui avait été jugée presque irréprochable au moment de son apparition (voir les comptes-rendus de Müller et Derenbourg) sera reconnue maintenant encore plus parfaite. Sans doute il reste encore à faire aux explorateurs futurs, mais pour cela il faudra attendre le développement monographique de tous les sujets qu'Abū-Ḥanīfa a traités.

- 2, 1 note a I = P صلّی الله علیه وسلّم
- I = P omet الملك عبد الملك I = P
- 2, 11 c I = P = I
- 2, 14 d I = P الاقتصار et ajoute encore ces mots تاليف الى حنيفة المينورى نقلت هذه الترجمة الله بن من خطّ العلّمة عمر بن احمد بن هبة الله بن محمد بن الى جرادة ناسخ النسخة الّتى انا نقلت منها رحمة الله عليه

3, 1 a I = P ajoute la doxologie المحمد لله بّ العالمين وصلّى الله على محمّد النبعيّ وآله الطيّبين اجمعين

الأَبِي 1. الأَرِي 3, 3

قَيْنان بن أَنُوشِ I عَيْنان بن أَنُوشِ

 $3, 6 e \quad I = P$ عليم جميعا السلام

3, 8 f I = P ajoute وكان الاقليم الاوسط

3, 9 I أَحْنُوخِ

مَهْلايل I مَهْلايل 3, 13 I وبازِبْدِي 3, 13

4, 1a I = LP ويَرْنَاجُهان I = LP

وكان I [وقد كان 4, 8

4, 11 c I $\equiv$ LP وَيُرْنَجُهَا c

وَمَقُلاب I 4, 18

والصبا I ajoute والدبور Après

5, 5 I أَرْمِ sie! 5, 5 I وعَالَمُ sie!

5, 6 I i et après

تارح 1 5, 17

ونشره عنشار *1 6, 7

6, 15 ا غانم sans vocalisation

غانىم 1 6, 18, 20 E

6, 19 c I فور

7, 1 a I = LP اطمانیند

فيسكونان et يونيانه T, 6 b I = LP فيسكونان

7, 13 e I = P om. جليف

7, 15 f I = P

7, 16 Après النام I ajoute النام d'une main postérieure

كفي معه I [كفي به 16 ,7

7, 17 g I = P om. مقد

عادِ 7, 18 ا 7, 18

et après عابر et après

8, 16 e I = LP بنجرت

وستّ 8, 17 ا 8

عابر I عابر

9, 4 I om. وسلم

9, 8, 9 I تارح

10, 1 a l = L avec عبيد au dessus de ابن

10, 11 c I = P sans vocalisation

10, 12 I a sur ابو d'une main postérieure جدّ

10, 18 d I = P om. $\varnothing$

11, 5 I مصاص

ايرج I 11, 14

مَنُوشِهُر I 11, 18 مَنُوشِهُر

12, 2 I = L ونَبْن

الأقرباء I 5, 12 الأقرباء

برایان I = P برایان 16, 2 b

كيكاوس ١٠ كيكاوس ١٥

18, 13 I عضره

19, 6 c $I^* = L$ والبحران (cf. 166, 11)

19, 8 I ويقدمها

وبعدّمه I بعدّمة 19, 20

21, 9 مثل mieux مثل (Müller)

22, 1 آنم 1. آنم

الْمُفْكر 1 الْمُفْكر

22, 13 b I = P أُرض

جاوزها I عاوزها

23, 15 Ibn-Seddad, Ms. de Leide p. 238 قابتداً بعمارة (De Goeje)

23, 16 Ibn-Šeddad وَاتم بنآء (De Goeje)

23, 17 Ibn-Šeddad للسجد ما لم (De Goeje)

ير ١٠ يرى ١٠ 23, 17

23, 18 Ibn-Šeddād قبنا (De Goeje)

عا جُعلَ فيه من الذهب وللواهر Ihn-Šeddad جعلَ الذهب وللواهر et ajoute فرخ منه في سبع سنين (De Goeje)

23, 19 أَمْ غَ 1

يصف Mais l. ويصف mais l. يصف

25, 20 Ibn-Šeddad, p. 241 اختياره (De Goeje)

کیمیبس بی کیابنه I کیمیبس بی

26, 9 Après السيف Ibn-Šeddad ajoute نقتل منهم ثلثماثة (De Goeje)

27, 8 c I = L انّما

انه I [ار_ن 9 ,27

27, 20 لمّا 1. لمّا (Müller)

(Müller) الذي 1. الذيري (Müller

اسفنديان 1. اسفديان 29, 6

30, 17 Dans I* لنجدت a été biffé et placé après تبع الاقران

30, 21 c I = P ظاهر

32, 6 a I = LP الذفورة

32, 17 c I = P)

غيرَ ١. غير 33, 6

اعتبِرْ بي ١٠ اعتبِرْني 35, 3

36, 17 d I = P om. فان ن

36, 20 e I = LP والروم

تَعْبُد mieux تُعْبَد عَبْد 37, 9

38, 6 f I = P some

يومئذ *I نومئذ

(De Goeje) يتضافروا 1. يتظافروا

41, 1 b I = LP مبلاده

41, 11 عَيْزَه 1. هَيْزَه

43, 3 c I = LP آپيڙ

في عصره ١٠ وفي عصره

فافك بي مهربس ١ فافك بين مهربس

موضعه I. مواضعه

48, 1 I من بيته

عليه 17 ا 48,

49, 15 امدًا المحال

ابنیه ۱. ابنیه ۱. ابنیه

53, 10 a I = LP على

المنذ, ١ ,ننا

الريحان I الريحان 59, 15

فهرب فيروز منه ١ 60, 6

60, 16 I مجدودا

61, 19 I ais

62, 16 e I يرند sic!

et après نواش et après

يرَجع et يمتدّ فيبلغ et يرَجع

وركب ١. وركب كب 63, 17

دمار I 63, 19

63, 20 I فبذلك

65, 8 I قادة

جيش I* اِحشر 65, 11

ونشّابة . I aussi الله عند الله عنه ال

أَثْرُ 1. آثْرَ 1. أَثْرَ

ووتى I ووتى

69, 19 I اخارا

اوغل *I اوغل 170, 12

70, 13 مدينة 1. مدينة

70, 15 اصل انطاكية probablement une glosse

(De Goeje) وَنْدُخْسُرِهِ De Goeje)

70, 19 منيكم ال تنيكم

يزدٌفنّا 1 م 71, 1 م

72, 6 I عدّ الله mais l. عدّ

73, 15 I ثقاتا

بوتريهما *I ا 74, 18

75, 1–2b I $\equiv$ P mais sur la marge فلم يجزة

75, 5 xml 1 xml 50

عَلَّط I غَلَّط

وْقنًا 1 77, 7

77, 20 ا نيخا

78, 14 I آلبطآءَ

اعضاد I اعضاد

80, 12 I* كروث

81, 1 I aussi التغييب mais I. التغبيب

ارغل I* العلا 81, 15

اسفندیان ۱. اسنفندیاد

82, 17 مصرعة المصرعة (cf. 88, 7)

84, 3 I بلتكين

84, 7 I* Lasin

84, 9 I يرتكين

لصرف منا I العرف العرف

88, 16 d I* = P أَخْذَ

عليه ۱* عليه

92, 5 c $I^* = P$ صيته

99, 13 I* لجميع

الذي كان تجلس فيه ١٤ 100, 17

رأَقِف *I ، 101 الله

فنزعها I (101, 18

101, 19g I = P

عظم 102, 16 b I* = LP

104, 3 a I* <u>P</u> كتقتل

ودخل الحاب بهرام علية ١١ ١٥٤, ١١

كفرة I الكوة 104, 19

شبرزاد I ما 105, 16 d ا

112 I a toujours شيرَوَيه

112, 14 I aussi حين mais l. حين

عشبة I عشبة ا

117, 12 I a sur la marge extrait du Ķamūs sur بيش

123, 12 I عَلَكَة

125, 8 زيادة; l. زيادة (Rosen)

احدقوا *I ا 125, ا

126, 16 b I* = P oly

رجلا ، ا رجلا ، ا ا

عنكة *I ال 127, 12

128, 16 f I = P omet وخطباء mais sur la marge

وأوقفوه * 1 130, 2

130, 6 I مسغن

132, 5 b I $\equiv$ L sur la marge وروى مهير

ينغض I ا 133, 16

المسلمون 1. السلمون 134, 5

قال 1. فقال 1. ا

العبث 1. العيث 1. 136, 17

به I 36, 21 ا

137, 7-8 عزرة بن قيس 1. عزرة بن قيس (Cf. Ṭabarī II, 235, 1)

موسى واصحابه *I في موسى واصحابه

خلصوا P اعطوا 139, 10 a I = P

نفسه فيم ۱* نفسه

أوغل I* أوغل 141, 1

عنه I عنه 142, 10

ترید I نرید 147, 13

147, 14 c I تحلّت

أرض ١. ارس ١. اأرض

فاجلبوا I (149, 1

ارغل I* ارغل I

وأرّخوا 1 49, 6

عبيد I = P عبيد

150, 10 I $\approx$,

151, 3 وبعا 1. يعل

151, 15 فيم ا. فيم (Derenbourg).

ونَاءُ 1 اللهِ 152, 1

للطيّح للطيّح للطيّح الله 155, 11 e I* = L

شدیدًا ۱ شدید 158, 19

ىثبىت ئام I 60, 9 a ا

مراد I مراد 160, 11

ط دجهزوا et sur la marge دجيزوا

161, 17 I* منه كا اعفيك كا

وتعمرين 1 ا 162, 1

sic! يهد sic!

163, 13 معيد ا. معس

ابن ابی سفیان ۱. بن سفیان ۲

أخبرك 1. خبرك أخبرك الم

(De Goeje) تضافروا 1. تظافروا

(Müller) مُوَدَّةً 1. مُودَّةً

حييتَ I ما 165, 15

167, 14 I 5,5

بن ابي حذيفة ١. بن حذيفة

جريراً ١. جرير

يا لك لخير I و168, 19 ا

يُغْلَبُ 1. يَغْلَبُ 1. يُغْلَبُ

ركتباً *I 169, 2 الم

169, 4 I aussi خبر mais l. خير

169, 6 لخلاف 1. الخلاف

سعد ال سعيد ال معيد

170, 21 a I* = L l. ≤ 5w

172, 1 a I = L sur la marge نن عم جرير avec ف

لابن عم جرير I = L لابن عم جرير

كائن 1. كائن 1. الخائن

يبلغنى I نبلغنى I بالغنى I

رکان اول I* آل 176, 14 الم

176, 15 Lis. 15 sur la marge

ينتطحان *I ، 178, 5

(cf. 176, 15) المعتر 1. معمر العبر العبر

يزيد بن اسد 7 ,184

185, 13 $I^* = L$ الْهُبَيْرَة

مُعَرِّعَةً ١. مَعَرِّعَةً

فاقتتلوا I م 186, 7

الله 1. الله 1. الله

المجمع 1 و190, 20

نُصْرِق I نُصْرِق 197, 3

وبَارُهَا ١. وَبَارُهَا ١. وَبَارُهَا

197, 17 I كان

197, 19 I om. اين

يُقْاحِبُهُ I يُقْاحِبُهُ 198, 3

طْلَيْم 1 198, 6

ئو *1 199, 13 ا

عليه لك I عليه عليه

بل اكتب 1 207, 2

207, 3 خُرَةً كَا 1. خُرَةً كَا

207, 6 b I* = P تكتب

207, 12 I يحكم به

207, 13 f I = L تقاضیا

207, 13 g I = L تراضیا

فقرأه I عراً 210, 8

212, 21 a I ولبده تعادى في قريبش et sur la marge اظنه

214, 16 I om. كن et قدل et قدل

215, 18 I ايتم et قلتم

218, 13, 19 كيد ا. كعس

كبيرًا I 218, 15

219, 1, 2 معيد ا. معس

عاتنا 3 ,220

220, 15 جبابِ ١. إِنْجَابِ

```
221, 11 a I = P با ابا
```

خطآءً .1 خطأً

يا ابن آ 1 222, 10

غقال على I ققال على 3

تبدائوم - يبدائكم I عبدائكم

منكم ,جالا صالحين *I عالم منكم على منكم .

226, 1 a I = P

226, 10 d I* = P sans

226, 16 e مقت المجنّف (Rosen)

يقران I يقرانون 228, 2

228, 18 ا كَالَّا

(Rosen) عبد الله 1. عبيد الله

فبايعوا 1. فيايعوا 9

234, 7 I المقدّمة المعدّمة ال

234, 16 c I = P om.

البَشارة 1 البَشارة 237, 10

كان عليُّ ١. كان عليَّ ١. 238,

238, 13 d I تَسْتَغَرَّنُك

239, 14 ا مَيْبَتَه Rosen veut lire [جلدة ما يين] جعلتم الم

ليس لَم في نفسه *I عنو عنو الله عنو ال

كْدَين I كُدِين

دا علون I ي 242, 21

sans vocalisation السبيعي sans vocalisation

وعزرة ١٠ وعروة ٢٥ (243

245, 11 I عينان d'une main postérieure. Rosen veut lire عينتن ou عَيْنَىُ

245, 18 a I = P

 $246, \ 20 \ c \ I = P$ تباشیر ه

وتصيقني I وتصيقني 247, 12

يكثرون ١. يثكرون 249, 10

249, 10 b I = LP نجعل

ويضعَم I عنوبي

فكان I و 250, 9

251, 4 I عيات et sur la marge غيات b sic!

فاجمعوا 17 I فاجمعوا

كرِيز I كرِيز

اتَّقوا 1. أتقوا 15 252,

خُذُلُوا 1 253, 8

فاستَقْر mieux فاستقرى 253, 13

254, 13 b I = P &

254, 15 تبيعة ١. متعية

255, 1 I ايتمناك 1

فرقى 1 ي 255, 1

طمار Rosen veut lire طمار

بكلّ 1. بكلّ 1. 255

255, 18 c I* = LP فادرك

255, 21 حبّة ا. حبّة

256, 5 a I = LP النفوذ

وس I [اوس 256, 6

256, 7 b I = P &

256, 15 d I = P

257, 19 c I = P ونتنا

كراه ١ الحاج 258, 4

258, 10 b I $\equiv$ L الرقية et après

 $258,\;12\;c\;\;{
m I}={
m P}$ الكوفة

259, 7 I om. &

يقُم et فليقُم et فليقُم et فليقُم

يجرون I 259, 19 259

بشرات 1. بسّراة I قام 260, 18

ونستقبل القوم *1 260, 20

262, 5 a I $\equiv$ LP répète طریقا

الخُطّة 1 الخطّة 12 ,262

ادا * ادا * ادا

263, 11 a I = LP a

يبدانون I يبدانون 264, 1

sic! حصينة 3 I عصينة

يحدّث I يحدّث

264, 7 I om. &

نام 17 I* نام فام نام 17

sic! لبايتك sic

266, 3 b I = L فيردعون

عَزْرة 1. عروة 14 267,

ك مبيح ا مبيخ ا 268, 7

نَوَيْد I = P نَوَيْد

بَهْشَقَص I و 269, 9

269, 19 a I = P om. اخوه

(Cf. Glossarium Tabarı) جَزْر جزور 1. جَرْد حَرُورِ

272, 9 أَخْزَم (Cf. Lisān-al-arab, s. v.)

272, 21 I ajoute ~

وأُتنِي ١. وايتني 273, 2

273, 7 أُكاد l. أُكاد (De Goeje)

273, 9, 13, 16 عَضَاًة 1. عضاه (Cf. Ibn-Durejd 249, 15)

أَنْشاً ١. أَنشا 274, 21

خالُك 1. خالُك 1. كالُك

277, 10 لليمانيّة (De Goeje)

الذُّبْحَة 277, 14 c الذُّبْحَة

279, 6 a I* = LP $\stackrel{\cdot}{\text{LP}}$ bonne leçon qui a causé la mauvaise leçon ligne 8

279, 18 I الاف

280, 1 ایس ا (Cf. Lane s. v. ایس)

280, 5 فَآهُ أَ. وَآهُ

280, 13 d I عرانة (Cf. Ṭabarī II, 488, 11)

(Rosen) لَلْهَلَّبُ 1. الْهَلَّبُ (Rosen)

281, 22 I* من رأى

282, 8 b I = L s جُدُّ جَدُّ

بسّلّى ١٠ نسلى ١٠ 282

sic! يومَد sic!

بِأَمْنَعَ 1. وَنَمْنَعَ 1. عِنْمُنَع

283, 15 c I = L ومَرْسَى

نشجى I = P نشجى

(Rosen) يَطْرُق l. يُطْرَق (Rosen)

284, 9 b I = L avec بعض sur la marge

واستلاً عموا الله الله الله 285, 17 d I = P الله 285, 17 أ

عن مكانه *1 286, 2

sic! قومس sic!

ماً ترید I ترید 287, 18

اَتْبَعَام I الْتَبَعَام 288, 1

288, 4 a I $\equiv$ P الثالث

عَنُودِ 1. عَنْتُودِ 288, 20

الوُقود I 288, 21 الوُقود

مَهْران I نامهُران 290, 7

المَهْرانية 1 990, 9

290, 19 b I = L om. $_{2}$

 $290, 19^{\circ}c I = LP$ استملنا

291, 4 I بعمامة

291, 8 ناطمأن 1. ناطمأن = I

(Rosen) واقتحم ال واقحم (Rosen)

أجرتُه 1. آجرتُه 291, 14

أَجَرُنا 1. آجَرُنا 16

293, 18 c I = P om. ت

وبايعوه I = P وبايعوه

sous la ligne نَسْرِ avec وَكُر sous la ligne

296, 5 b I = LP 1017

298, 4 a I = P المنعمليا

ابا عمرة 1. قيمة 298, 5

299, 21 I عائة الف الف sic!

واعمالهما *I المحالهما واعمالهما

300, 9 c I = L جَوْخَى

(Rosen) تَراه 1. تُراه (Rosen)

الجبلان 1. الجيلان 13 ,302

302, 18 b I = LP $\rightarrow$

302, 20 I لې مکړيا

واكثر I = P واكثر

303, 2 b I = P وانهزم

303, 2 I هاتبعام ا

303, 17 c I = LP جازر

303, 20 e I = LP تنآی

304, 5 a I = LP شمشاط mais sur la marge اطنّه وسميساط

305, 18 d I = L om. Y

ووٽوا امر^ه I 306, 17 ا

sic! رُفاعة sic!

307, 18 b I = P اليبامي

تَحُوسُنا ١ 308, 4 ه

308, 4 b I = L صوت

308, 10 d I = LP رَزِينًا

وأَجرتُه 1. وآجرتُه 1. عُرْجيتُه

خلفنا I ا 310, 16

310, 18 e I* = P ارتكبتم

311, 7b I = P om. 3

شهرًا ۱. شهر ۱. شهر

311, 17 I سُلَيط ما الله عنوانية

312, 9 a I = LP بَشَام

عربية I = P عربية

الفحار I = P الفحار 312, 15 و

دينوند ا دينوند 10 ، 313, 10

314, 8 I الكذَّاب, mais l. الكذَّاب

والحنَّبْ ou peut-être والخنَّبْ 316, 10

عبد الله I = LP عبد الله

318, 18 b I كانى ,

عليان ع I = L طبيان

تغدُو 1 ، 319, 4

دمثلُ 1 ب 319, 4

جمادی ۱. جمدی 11

تَدْمَى ١. تَدْمِى 1. تَدْمِى

واحدقوا I 321, 3

321, 18 a I = L

324, 9 b I Jest

324, 14 sq. C'est de même sage, indiqué comme tel en I

325, 5 الله عنائ 1. الله etc.

326, 1 a I عَثْثَا

326, 9 جغا rime avec الوفا

326, 12 d I = L sto

يَكُنَّ l. يكن 1 326, 21 نيكن

327, 7, 15 I مَيْد

328, 10 a I = P and corrigé en d'une main postérieure

330, 1 الل 1. كا

330, 1 I آمُويَد آ

بخارى I عارى 330, 2

330, 12 c I = P انا

330, 11 I = P مستاقها

شرطته ۱* شرطته

332, 10 a I يُثْتَمَنَّا sic!

332, 17 b I = P om. قدر

ملهوبا I = LP ملهوبا

تعیش I* تعیش

ككّر I نكرّ 334, 5 *b*

تُوفّدَتْ 1 334, 10 تُوفّدَتْ

ارض 1. رض 1. ارض

وقال 1. قال 335, 17

الى I [على 6 ,338

338, 7 b I = LP جيلان

338, 7 c I = P om.

ناجاب عليه فشام :ط Bar la marge avec غاجاب عليه فشام :ط

340, 15 a I = P فاختلف

خریش I نام 341, 1

341, 1 تسلّبا ۱. (Rosen)

الكرمانتي I [بالكرمانتي 341, 22

(Do Gooje) تصافروا 1. تظافروا

بين ١٠ ابين ١٠ البين

343, 16 a I = LP قال

343, 17 b I $\pm$ LP معنى

يسوت الينا I الينا 343, 21

344, 16 I aussi z' mais l. z (cf. ligne 13)

وماً لهشام *I الهشام 345, 21

المؤمنين I = P المؤمنين

شطته *I ق 347, 5

347, 7 a I = P التسلّط

يباع ١. تباع 1. يباع

348, 3 I الى واسط ا

(De Goeje) فَتَذَّكُرُ 1. فَتَذَّكُرُ

بايعوا ١. بايعوا ١. العوا

آنت I اآنت 349, 19

غَزُول 1 عَزُول 350, 2

351, 4 I يَغْسَدَ

تَحْمِلَ ١. أَيَّمِهِلَ 351, 5

المطلّ 1 ,551

بعض I بعض 351, 20

 $351, 22 \quad I = LP$ بکر بکر

شرطته *1 352, 7

352, 9 a I = P om.

الصّباح I الصّباح

353, 6 α I* = P برکب

يْتَبُ 353, 8 ا

353, 11 b I = L ω

353, 12 I الدور ا

تواقفوا L = 353, 19 a I = L

354, 3 a I = P رابي

يوم I* 17 يوم

فُويًّا I 354, 18

355, 2 a I = LP تسام

(De Goeje) ضافرته 1. ظافرته

355, 14 c · I = L om. ₪

غقال . I = P om فقال 356, 8 b

356, 14 d I = LP يقوى

356, 14 e I $\pm$ LP استعین

356, 18 f I $\pm$ L sur la marge واقول

اقبل ١. قيل ١. اقبل

358, 1 b I = LP الذي

359, 15 تسلّبا 1. تسلّبا (Rosen)

359, 19 I* محمد تيا

359, note b Lés. l. Lis.

360, 7 a I = L اليمنيَّة

وكانوا . 1 = P om وكانوا

360, 11 c I* = L غَيْبُ

362, 4 a I = P om. فيها

عقد I عقد أ

362, 16 I قَدْمًا قَدْمًا قَدْمًا

اً أَبِلّغَ I عَلَيْهُ 364, 19

ومَمَّا 1 366, 16

sic يقوم I بقوم sic

باجواز I ، 367, 1 مُعَلَّما I ، 367, 2

370, 2 تام الهجة I* مام الهجة عنوا الهجة عنوا الهجة الهجة

فكونوا P ا 374, 16 a I = P

375, 8 b .I = P om. النه

يامني 1 1 ,376

377, 12 b I = P يكنوا

دمَبًا 1 379, 19

380, 5 a I = LP الروندية

380, 16 et l. (Rosen)

381, 12 e I = P om. jusqu'à بالنفس الزكينة

رضوان الله عليم All, 14 f I = P om. jusqu'à ضوان الله عليم

عليم 1. اليم 381, note f

بن °≥مد . 18 h I = P om. کمک

عباس I عباس عباس

بالنفس 1. بالغس 181, note e

بن المنصور I om. بين المنصور

382, 3 b I=P أمر sans المهدى

382, 12 e I = P om. الهادي

وبويع له 🗷 🗓 382, 12

بعيسابان . mais l بعيسيابان 382, 16

واقبل I واقبل

384, 3 I om. "اللي"

أَجْلُس I الْجُلُس 384, 3

يكفى ١. تكفى

385, 5a I = L

غنيت 385, 6 ا

ارغل *I اوغل 387, 5

388, 7 b I = L 3

جمادی ۱. جمدی

388, 14 c I = P تخليفة

390, 7 a I = P om. الأُمِين

392, 3 b I = LP الذي

السين 1. الجسين 1. 393

الانبارى I 7 ,7 الانبارى

394, 10 b I = LP Les

394, 16 c I = LP ולקדט

394, 16 d I = LP ...

اللي الله I الله 395, 9

يعار ١٠ يعارا 10 395, 10

396, 8 a I = P ajoute ما الذي يقال له

397, 3 a I = P وقتله

397, 5 I منتقالم

397, 7 c I = P su

397, 9 e I = P نِنْسَبْ

397, 11 I = P وللبل

المورنة I المورنة 397, 13

كرم 17 17 397

398, 7 Less mieux & avec L (Rosen)

(الم يكن همّة I = P (l. هر يكن همّا)

يوباره mais ligne 17 یوباره mais ligne 17

398, 19 k I = P المحاد

دَرُوَد 399, 1 α Ι آوروَد

399, 6 c I = P la même lacune

399, 6 I تلالا 1

400, 3 a I = P رصار

نهر .a I = L om نهر

400, 8 e · I = P السباط

400, 10 I السباط

400, 11 g I $\equiv$ P x

اسباط I السباط 400, 12

400, 15 j I $\pm$ L دوقطعه

حَرْبِ ١٠ حَرْبِ ١٥ ,400

401, 3 α I = P ajoute بالله

401, 8f I = P om. 3

وحسبك انت ايضًا يا ابا عبد الله *I 10-1, 9-10

401, 17 k I = P om. کتاب

401, 18 l = P om. الدينوري

تعالى ورضى عند . I om. تعالى ورضى

XXII, 43 sq. - 15, 1., 114

XXVI, 205 — ١٣١٣, 1

XXVII, 16-45 - 15, 9.

XXVII, 46-52 - 1., 4

XXVIII, 20-21 - 11/1, 1-1.

XXVIII, 49 - 1717, 1_-19

XXX, 1 — III, 9

XXXVIII, 25 — 114, v-1

LXII, 5 — 11f, 1.

LXXXV, - 4°, to

LXXXIX, 5—6 — 14., 10—14

CX, - 44, 1v

INDEX DES CITATIONS DU QORAN.

II, 189 — ۲۸۸, ۸—9

II, 190 - 170, 10-19

II, 256 — 124, 9—1.

II, 261 - mms, r.-mmo, 1

III, 54 — 1999, 15-10

IV, 115 — 141, 11

V, 51 — 114, 1—9

VII, 71-77 - 1., 4

VII, 83—90 — 1f, 1o

VII, 101 sq. - 15, 1.

VII, 175 — 1914, 19

VII, 185 — 197, 19

XI, - v, lv

XII, 52 — 17., 14

XVI, 128 - 110, 14-1v

XVII, 35 — 1111, 14

XVIII, 93 - 14, 9-1.

XXI, 22 - Mym, 10; f.1, 1.

عروة بن المغيرة ١٢ ١٣٠٠ العلماء ١٧ ١٣١

على بن تحزة الكسآئي ، ٣٨٣, على على بن تحمّد الهمداني ٩ ،٣٣٢,

القعقاع الظفريّ ١٩٩, ١

الكلبي ١٩ ,١٣٣

الم من شعلبه ۱۳۰۰ ۱۳۴۹ منتف بن سلیم ۹ ۱۳۴۹ مشائح بغداد ۱۹ ۳۹۲۹

الهيشم بن عدى م ، ١٠، ٣٩٨, ١، ٣٩٩, ١، ٣٧٨, ٨

INDEX DES AUTORITÉS CITÉES.

ابن الشرية 1 , ا ابن عباس ۱۲ , ۳۹ ابن الكيّس النمرى ۱۸ ,۹ ابن المقفّع ۴ ,۹ ابو هرون العبدتى ۱۱ ,۲۷۸ الأصْمعى ا ,۳۸۴ ،۳۸۴

حيد بن مسلم ٢٠١١, ٩

رجاء بن حيوة ٧ ,١٣١٨

زید بن وهب ۱۹۴ ,۱۹۴

الشعبيّ ۲۹۰, ۱، ۲۰۰, ۲۲

عبد الله بن الصامت ۲۱, ۲۱ عبد الله بن عبد الرحن ۱۱, ۱۲۴ عبد الكريم بن سليط ۱۲, ۱۴۴ عرو بن العاص ۹-۱۳ ; ۱۹۱ ; ۱۹۱ ; ۱۹۱ ; ۱۹۳ , ۴-۹ صابح العاص ۱۸۰ ، ۱۹۰ مرو بن كلثوم ۱۸۰ ، ۱۹۰ ، ۱۸۰ ، ۱۹۰ مرو القنا ۱۱–۱۸۰ ، ۱۸۰ ، ۱۹۰ مرو القنا ۱۸۰ ، ۱۸۰ ، ۱۹۰ مرو القنا ۱۸۰ ، ۱

الفرزدت ٩ ٥٥،

قطری بن الفحاءة ۱۳۱۳ ۱۳۱۱ والم

الا، الا ۱۲، ۱۹۱، ۱۳، ۱۹۲، ۱۹۰، ۱۲۰ الا، ۱۷، ۱۲۰ الا، ۱۷، ۱۲۰ الا، ۱۷، ۱۷، ۱۲۰ الا، ۱۷، ۱۲۰ الا، ۱۷، ۱۲۰ الا،

محمد بن خالد ۱۹–۱۹، ۱۳۰۰ المخارف ۹–۷، ۳–۴، ۱۹۰۰ مصعب بن الزبير ۱۵ (۱۳۰۰ معاوية بن ابي سفيان ۲ (۱۸، ۱۳۱–۱۹۰۰ المنصور ابو جعفر ۷ (۳۵۸

النجاشی ۱۷، ۲-۸; ۱۸۰, ۱۱-۱۱۳; ۱۸۰, ۱۵-۱۸۹, ۴; ۱۹۸, ۳ نصر بین سیّار ۱۳-۱۲; ۳۵۹, ۱۹-۲۱; ۳۵۸, ۱۹-۲۱; ۳۵۹, ۹-۱۲; ۳۵۱, ۱۳-۱۷
۱۳-۱۳ ۱۳-۱۷
۱۳-۱۸ ۱۳-۱۸ ۱۳-۱۸
۱۲-۱۸ ۱۳-۱۸
۱۲-۱۸ ۱۳-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸
۱۲-۱۸

شاعر من قریش ۹–۸، ۴۲٫ شاعر من فرّان بن طسم ۱۱، ۱۹ شاعر من بنی یشکر ۸، ۲۸۳–۲۸، ۲۸۲٫ شریح بن ابی أوفی ۱۲، ۴۲۴٬ الشنیّی ۱۱–۱۹۲۰

عبد الله بن الزبعري ٩-٥٠ الله عبد الله بن الزبير ۲۱ ,۱۷، ۳۲۰ عبد الله بن قيس الرقيات ١٠--١٩, ١٩٦٨ عبد الله بن همّام ١٠ ١٩٩٩ عبد الرحن بن الزبير ١١٣ -١٥٥, عبد عبد الرجن بن محمد ٧-٥ ,٥٣٥ عبد الملك بن مروان ١٠ ،١٣٨ ;٥-۴ ،١٣٣ عبيد الله بي لخر ١٨-١٨ ٢٠٠٩ عبيد الله بن عمر ١١٠١ ١١٠١ عبيد الله بن عمرو الساعدي ٢ .٣٠٩ ١٩-٣٠٣ عتبة بن ابي سنفيان ١ ,١١٩ ا٧٠ ١٧٨ عدی بن زید بن عدی ۱-۸ حدی عروة بن زيد لخيل ١٩ -١٤١, ١٩-١٥ (١٢١, ١٩-١١) عروة بن الورد ١١٣٠ ١٣٠٨ عفيرة بنت غفار ١ ١٨ –١٩ ١٧, على بن سليمن الأزدى ١٩ ٣٩٣١ عمرو بن الاشرف ١١-١١ ١٥٩، حابس بن سعد الطائی ۷-۱ ۱۸۲، لخارث بن عباد بن زیاد ۵-۲ ۲۹۰، لخجّاج بن خزیمهٔ بن الصمّهٔ ۱۱-۱۱ ۱۲۴، ۱۲۴، لخسن بن هانئی ۳ ۲۳۸۹–۲۱ ۳۸۸،

رياح بن مرة ١١-٩ ١٨،

زياد الأعجم ١١-٧ ،٢٨٢

سرافة البارقى ١٠-١٨, ١١، ١١٠ ، ١٩٠٩ سعيد بن عبد الرحن ١٠ ,١٠١١ ، ١١٥ سليمن بن عبد الملك ١٥ , ١٣٣١ سويد بن ابى كاهل ١-١ ,١١٢ ، ١٣١٠ شاعر ٢٤ ,١٥ , ١٥ ; ١٥ , ١٥ ; ١١٠ ، ١٣١١ ; ١٣١٠ ، ١٣١١ ; ١٣٠ ، ١٣١١ ، ١٣١١ ، ١٣١١

شاعر من الأزد ٢ ،٨٠٠ ٢٢ ،٢٠٩

شاعر من تميم اا-١٠ (١٧٥

شاعر من للوارج ١١٠, ١٨٩, ٧-٨, ١١١ ،١١١ ،١١١ ،١٧٩

شاعر بن بنی سعد ۱۰۰۱۰ اسم

شاعر من اعل الشام ۲ ،۱۹۳ ا۱۹۳ م

شاعر من بنی ضبّة ۳ ۲۸۴٫ ۱۱–۲۸۴

شاعر من اهل المدينة ٩-٨ ٢٧٥,

INDEX DES POÈTES.

> بشر بن انی ربیعند ۱۹–۱۹ ۱۳۱۱, ۱۹–۱۹ بشر بن مالک ۲۱–۲۸۸

متقارب	۲۸, ۲.	يُخَنْ
رجز	1nv, 1f-10	الطَحَنْ
رجز	194, 1/—19	الرحمان
رجز	1444, to	ربعيُّون
وافر	00, Iv	الرافدينا
بسيط	171, 4—10	همدانا
كامل	194, 41—1914, 4	عثمانا
وافر	~ Yv9, ~-11	اربعونّا
متقارب	14., 19-11	كارقونا
متقارب	1/1, 1-1	تحذرونا
رجز	٣٠٠٩, ١٧-١١٣	علَيْنَا
طويل	۳۸۸, ۱۹–۳۸۹, ۳	تهينَهَا
طريل	194, 11—10	الأمني
كامىل	00, 9	مكان
وافر	1nt, v-9	ثمان
طويل	۲۸۰, ۱۴-۲۸۱, ۴	عثمان
طويل	Mlv, lo	التَأَسِيَا

طويل	14, 19—14, 1	لنَمْلِ
طويل	۳۴۰, ۱۱—۱۱۳	لسلاسل
خفيف	14-la	عطبول
طويل	140, ~-14	طويل
طويل	fr, n9	تخائله
طويل	۲ _ν ۲, ۴	أظْلَما
طويل	19v, "F	مذمما
طويل	۳۲., ۲۱	الدَمَا
رجز	124, 14 - 124v, 12	رشما
طويل	771, 112-10	أعجم
كامل	mpn, 1	الاقوام
وافر	40°F, 11° −19°°	تميم
وافر	11mr, 10—11mm, m	حاميي
رجز	۳۷۶, ۹	أخْزَمِ
طويل	۳۱۹, ۸—1.	مقیم مقیم
طويل	mmm, 1.—mme, 1	حالم
بسيط	74°n, 10	الصّرم
خفيف	110, 11-11"	عظيم
خفيف	۳۳۰, ٥	السلام
وافر	۳٥٩, ١٩—٢.	ضرام
رجز	109, 11—11	نَعْلَمْ

وافر	1.4, IV-19	فَرَيْشِ
بسيط	11, 14-19, 1	صنَعا
طويل	799, 1.	شهوع
سريع	1 ² 09, 9—17	ساطع
	ra r m	للعتدئ
رجز	149, 1.—112	
طويل	191, 1—9	واقف
طويل	47A, 1V	ذَوَا _{رِ} فُ
بسيط	100, 10-104, 5	والصَلَف
رجز	₩0A, V	المرقة
كامل	7nf, 0-11	الأُزْرِق
وافر	7v7, 10—1n	التراقيي
كامل	f, 19—f.1, 1	هناكا
رمل	5vv, 0-4	الأَسَلُ
وافر	۳۴۸, ۹–۲.	فنزالا
وافر	14-19	ולבועני
خفيف	1 ² 1 ⁴ , 1	الوغولا
رجز	1744, 14	معقولا
ىلويىل	100, 4—114	عقيل

رجز	Yov, 14	تنقّرِي
طويل	190, 11—14	الغدر
طويل	mpm, 4-0	لا تشرى
طويل	14 mala	الغوابر
كامل	۳.۳, ۱۹ <u>-۳.۴,</u> ۲	الاكثر
وافر	1117, 9—11 ¹¹	بالمذار
بسيط	mpm, 11	بأطهار
طويل	11, 9—14	المكْرُ
طويل	11 ¹⁴ 1, 19—11 ¹⁴ , 9	, تن غ ور
طويل	1,20°, n11"	أُدبروا
طويل	14, 14-12	مهاجِرُ
طويل	μqΛ, μ, ε, ч, ν	البدُّرُ
متقارب	19n, p	الأَخْزَرُ
وافر	۳۳v, ۹—11	يسير
بسيظ	rvm, r	التحَجَر
طويل	190, v—9	قرارُها
رمل	144, 14-149, 1	و قَنْر
كامل	1,1, 4	بازِ
طويل	μγ., μ <u>-</u> 1.	خْرْسِ
بسيط	7.4, 114-14	عبّاسِ
خفيف	۲۰۹, ۲۲—۲۰., ۲	مبيت
رجز	14, 12-0	العروس

سريع	1470, 0-v	حدادٌ
رجز	19, 11	قاعدا
رجز	7~4, 11—11 ²²	قلادَ
طويل	۳.۴, ا٧-١٨	شريد
رجز	۳۲., ۱۴	المليد
رجز	191, 19—1,	زياد
خفيف	FAA, 1AYI	ثمود
وافر	701, f	مران
طويل	49., 4-0	يزيد
طويل	100, 111	ارْبَدُ
طويل	1241, 112-1 ₂	جدودها
رجز	19~, 11	الشَتَرْ
رجز	19., 11—11"	غَبَرْ
رجز	127. IV	تَغِرُ
طويل	۲۸۲, ۲.—۲۸۳, ۸	الخبر
كامل	124A, 11	وزبيرا
طويل	111, 17-114	شترا
خفیف	7h, 11-1h, 1	كثيرا
بسيط	mr, 4—9	الخَبَرا
رجز	7vo, 1-7	انبرى
كامل	۳۸۰, ۲۱–۲۲	جرى
طويل	rm, 1m—15	كسكر
<i>نج</i> ر	700, 19—11	تشرِي

INDEX DES RIMES.

خفيف	194, 9—11	النعمآ
طويل	۳۱٥, ۲۰—۱۳۱۹, ۱۰	الادبْ
رجز	144, 14-14	المطّلب
رجز	191, 0—4	غَلَبْ
طويل	147, v—11	أحربا
طويل	1744, F—9	و لا أبيي
طويل	17nm, 11v	المهتب _
طويل	۳۰۸, ۴۷	- هاضب
متقارب	141v, 4-1	للمصَّعَب
بسيط	19—11	كتَبِ
رجز	44, v—A	مهرَب
بسيط	۳۴., ۱.—۱٥	الغضب
طويل	164, 14—16, 14	خُلَّنى
وافر	m.9, ~-r.	مصبتات
خفيف	tvo, n-9	بالسنوات
رمل	۳۳۷, ۱۸	القراح 11

٨١, ٨٣, ١٣٨, ١٥٩ ١٥٩ هرش ۱۲۷۷ ه وقلة ١١١ ١٨٠ ١١١ هرمزدان اردشيه ۴۷ الهرمزدجان عع هرمزدخره ٥٧ ٥, ٣٥, ١٣٩, ٣٨, ٤١, ٤٨, ١١٣, ١١٤, ١٢٣, ١٢٩ منها الهياطلة ٩٩, ٩٧, ١٠٠ هيت ١٩٤ , ١٩١

9

وادى الممل ٢٥ وادى القبى ١٣٢, ٢٧٥ المسل المسر المعرب المع وبار ۱۵ ۵۰ وبرة ٢٠٢

5 ياجوج ٣٩ يثرب = المدينة ١٨٣ ,٣٩ اليرموك ١٣٧، ١٣٧ ع ٥, ١٧-٢٠, ٤٢, ٢٥, ١٩٩ خماميا ٥, ٩, ٩, ١١, ١٢, ١٤, ١٥, ١٩, ٢٢, ٢٤-٢٩, ٢٨-١١, ١٩, ٤٠, ويماري fr, fr, 00, 04, 45-44, 1ft, 10., 144, 12t, 5.4, 11th, 10v, 10x, 794, mry, mor, mom, myy, m,.

میسان ۱۲۴ ,د۷ میلانوس ۴۰

0

ناجد ۱۱ ذ اجران ۱۷, ۱۸, ۴۱, ۹۳ النجرانية ١١٣ الناجيلة ٢٠٥, ٢٢٥, ٢٢٥ خليخانا مم, ۱۹۴۱, ۲۰۵۹ لسن 49, mm, mm, ma. imi النسناس ها نسلی ۲۸۲ نصيبيين ۴۰۰, ۱۷۸, ۲۰۰۰, ۳۰۴ جهر جو جو الحار اجس الحور المحرس المحر المحرسة المحرس النهر = النهروان ۲۲۷ ,000 نهر البصريين ١٣١٢ نهر بلخ ۱۳۱۱, ۱۳۲۹, ۱۳۳۱ خلع نهر بوق ۷۵ نهر تستر ۲۸۴ ۴۹٫ نهر الرسّ = الرسّ نهر الملك ٥٧ النهروان = النهر ۲۲۴, ۲۲۱, ۲۲۱ النهروان نبسابور ۳۹۰ ۱۹۳۰ ۴۰۰ النيل ۱۳۹۴ ۳۹۹ نيلاب ۴۹ نيلاط ۴۸ نینوی ۳۹۳

المزج ۱۹۴ مربر رافط ۲۰۰۳

مرخيانوس ۴۰

مرو ده ۱۴۹ مرم ۱۴۸ مرم ۱۴۹ مرم ۱۴۹ مرم ۱۴۸ مرم ۱۴۸ مرم ۱۴۸ مرم ۱۴۸ مرم ۱۴۸ مرم ۱۴۸ مرم ۱۳۸ مرم ۱۳۸ مرم ۱۳۸ مرم

المسجد لخوام ٧٧٧

مستجد رسول الله الماهم , ١٩٩٨

مسفرا = ما سفری c مسفرا

مسكى ١٨

المشرق ٣٨

4, 11, 114, 114, 114, 114, 115, 115, 116, 116, 114—119, 1170, محمد المجادة ال

العران عسم المهر ١٩٩١

المطابح اا

معصوف ۲۸۹

مقبرة وهرز ٩٩

مقبرة المهاجرين الاس

مكران ٢٢٩ س٢٩

منبیج ۷۰

4, 49 Junio

منی ۳۲۰

مهرجانقذی ۴۲, ۴۰

f, fo, fv, 111, 14f, 1vn, 12..., 12.f, 12vn, 12vn, 12vn, 12vn

ميّافارقين ٢٠٠۴ ,١٩٤ ميّافارقين

۲۹۹, ۲۹۸, ۳۰۰, ۱۳۰۱, ۱۳۰۴—۱۳۱۳, ۱۳۱۹, ۱۳۱۹, ۱۳۱۹, ۱۳۳۱, ۱۳۳۱, ۱۳۳۰, ۱۳۳۱, ۱۳۳۰, ۱۳۳۱, ۱۳۳۱, ۱۳۳۱, ۱۳۳۱, ۱۳۳۱, ۱۳۳۱ کویفذ بی عمر ۱۳۳۱

م

ماجوج ۳۹ ماسبذان ۴۳، ۱۰۷، ۱۴۱، ۳۰۰، ۳۸۲ ماسفری = حصی ماسفری الماه الم ۹۱، ۵۱ ماه البصرة ۳۳۹ ماه دینار ۱۴۵ ماوراء النهر ۱۳۰۰، ۳۰۴، ۳۰۰، ۱۴۱، ۴۲۰، ۳۳۹

مدین ۱۲, ۱۴, ۱۱، ۱۱،

مدينة الى العبّاس ٣٨٩, ٣٧٩ ٣٧٩ ٣٠٩ مدينة الرسول ,- النبيّ = المدينة مدينة سابور ١٨٩

مدينة السلام = بغداد المذار ١٢٣, ٣٠٧, ١٢١ المبيد بالبصرة ١٢١

قومس ۱۰۲, ۱۰۹, ۱۴۱, ۱۴۸, ۲۸۷ قومس ۱۵, ۱۰۲ القبروان ۲۵, ۱۳۷

ک

کابیل ۱۹۳۳ کابرستان ۹۰, ۱۹ کازرون ۲۸۹ کاظمند ۵۰, ۱۶ کاظمند ۲۸۹ کردیلاء ۲۰۰، ۲۹۹, ۲۹۴, ۳۹۳ کرخ بغداد ۲۸۹, ۳۸۹ کرخ میسان ۴۰ کرمان ۴۸۳, ۲۱۳ – ۲۸۹, ۲۸۹.

کشمیهی ۸۰

الكعبة ١٧٩, ١٧٩, ١٢١١, ١٧٧٠, ١٨٣ خبعة

كفرتوثا ٣٠٤

داواذی ٥٥

دماری ۳۹ ر۴

Ivo, Mão imlisti

دنعان ۳۹

کوفان ۱۳۹۷ را۱۹

قديس ١٣١ قديسجان ١٤٣ قرقیسیا ۳.۴ ارا القرمزدجان ۴۴, n.h قرمیسین ۹۴۳ قزوین ۱۱۰, ۱۷۵ قس الناطف ١١٨ القسطنطينيّة ١١٠ ال القسطنطينية الصغرى = عمورية ١٣٩٧ قصر ابن هبيرة ٥٠٠ القصر الابيض بالبصرة ٢٩١٣ القصر الابيض بالمدائن ١٣١ قصر بنی مقاتل ۲۷۲ , ۲۹۳۰ قصر عبد الله بي طاهر ١٩٩٧ قصر اللصوص ١٨٨ القطقطانة ٢٥١ قعيقعان اا قلعة طبرستان ٣٩٧ قلوص ١٠٨ القلوصة ١٩٣٣ قم ۳۰۰ الما ۱۴۱ الما ۹۹ القندهار ۳۳ قنسرين ۱۸۴ مام، ۷۰٫ القنطرة ١٣٠ قنطرة جازر ٥٢ قنطرة جوذرز ٩٠ القهندز اهم

ف

۲, ۱۲۰, ۱۲۰–۱۲۹, ۱۳۱–۱۳۳, ۱۴۰, ۱۰۲, ۲۰۰, ۲۰۰, ۲۰۰, ۲۰۰ القارة ۲۴۹ القارة ۲۴۹ قاشان ۱۳۳ قاشان ۱۳۳ قاشونین ۱۳۸ قاشونین ۴۸, ۱۳، ۱۳۰ قالونین ۴۸, ۱۳، ۱۳۰ قالونین ۱۳۰ قالونین ۱۳۰ قالونین ۱۳۰ قالونین ۱۳۰ قبل حمید ۱۳۰ قبل حمید ۱۳۰ قبل قبل ۱۳۰ قب

رم العراقات ۱۲۰۱ العراقات در العراقات ۱۲۰۱ العراقات ۱۲۰۱ العراقات در ۱۲۰۱ العراقات در ۱۲۰۱ العرب المام العرب ۱۲۰۱ در ۱۲۰۰ العرب المام المام العرب ۱۲۰۱ العرب المام العرب المام العرب المام العرب المام العرب المام العرب المام العرب العر

العرب العاربة ١٧

العرم ١٩

العروض ١١٣

العقبة الاا

العقر ٢٩٤

0, 1v, ft, fo, 14th, 1ft, 199, 199, 1999, 1999 whe

عمورية ١٩٩٧

عیسیاباد ۲۸۳

عين التمر ٢٣٠ ماا

غ

انغاضریّن ۲۰۱۱ ،۳۹۳ غمدان ۲۴ غمر نبی کندهٔ ۱۲

ف

فاضح اا

٢٦, ٥٠, ١٠, ١٥, ١٢٢, ١٢٢, ١٧٨, ١٧٩, ١١٨, ١٩٤, ١٩٩, ١١٨, ١١٨, ١١٨, ١١٨ الفرق المالية ال

3

اه ماه. ۲۰, ۳۸۰ ماه عالج ۱۵ عانات ۹۸, ۱۹۴

عدن ۹۰, ۹۳, ۹۰ الما العذيب ۲۹۰, ۲۹۲ الما العذيب عديب الحمامات ۲۹۱

شتراه ۱۰۸

شعب علی (بمکّنة) ۲۴۲

الشعثمان ١٢

الشمرج ١٧٠

شهرزور ۱۹۲۳

0

صحاره

صحراء الهرمزدجان ۴۴

الصراة أأأ

صريغين ٢١٩

الصغانيان ٩٠, ١٧, ١٩٠ سس، ١١٩٠ سام، ١٩٠١ الصغانيان

مغين ٢, ١٣٩, ١٥٥, ١٩٤, ١٧٨, ١٩١, ٢١١, ٢٢٣٢, ٢٩٤, ٢٩١

الصفاح ٢٥٨

الصقالبة ٣٨ ٣١ ١٣٩

77, 74, 14, 41, 41 -40, 114 state

صيدوداء اع

الصيمرة ١٤٠ الصيمرة

ط

الطالقان ٥٩٣ ,٨٣٨

ه ۱۱۱, ۱۳۳۲, ۱۳۱۴, ۱۳۱۹, ۱۳۲۰, ۱۳۲۰, ۱۳۴۰ فاتا

طبرستان ۱۰۲, ۱۰۵, ۱۴۱, ۲۸۹, ۱۳۸۱, ۱۹۷

طبرية ٢٧١

السغد ١٣٠٠ سفوان ه السقية ١١١٣ السلّان ٥٥ سلحين ٢٤ ٢٩, ٣٠, ٣٩, ٤٨, ١٩, ٣٣٠, ١٣١٨, ١٩٢, ١٩٨ منقبه WV 8 ... m.s bluman السمينة ١٢٩ سنجار ۳.۴ ا السند عرس , سسم , سمم السند ٥٠, ٥٧, ١١, ١١٨, ١٢٠, ١٢١, ١٢٣, ١٣٣, ١٣٩, ١٠٩ السودان ١٥, ٣٩, ٥٩, ٩٥ السودان سور الروم ۱۷۸ 141, M.O 1, am سورية ٨٣ 14, of, 14. mamil السيب ١١٨ سبحان ۳۹

ۺ

ol, note *a* شاد دانیال ۱۹ الشاش ۱۹۹

الزابى الاسفل الله الاسفل الله الاساد الاعلى الماد الاوسط الوسط الماد الاوسط الماد زبالة ٢٩٠ زېرخسرو ٧٠ زرود ۲۵۹ الزفاني ov, note e الزنج ه الزندورد ٥٥ الزوابي ۱۹۳ م، ۱۹۳

سياً ۲۴

سرای سمتره ۱۷۳ المرخس ١٤٩، ١٤٩٠

ساباط (المدائن) ۲۳۱, ۲۳۱ (ساباط المدائن) سابور ۱۴۱, ۱۴۸, ۲۸۴, ۲۸۵ سادانیال اه سادماه ۸.۳ السالحين ٣٨٧ سام راه ۴ ساوة ١٣٩٢ المجستان ۲۰, ۲۸, ۲۹, ۴۴, ۱۹۳, ۱۹۳, ۱۹۳۸ سجستان سدوم ١٠ ست من رای ۱۳۹۹ سراف ۱۳۱۰ 14. 81 m ن

ذات عرف ۴۰۳ ذروة ما البنى اسد ۱۳۱۰ ذمار ۱۳۳ ذو جشم ۲۴۰ ذو طوى ۱۳۳ ذو قار ۱۵۴ ا۱۵۳

1

رام أردشير ۴۰ رام فيروز الا الريفة ۲۰۰, ۳۸۱ الرس ۴۰۰ الرصافة ۳۸۹ الرصافة ۳۸۹ الرقة ۲۰۰, ۳۸۹, ۳۸۰, ۳۸۰

۲, ۸, ۲۹—۳۳, ۳۹, ۳۸, ۴۱, ۴۸, ۴۹, ۵۱, ۵۲, ۹۳, ۹۸—۱, ۱۸, ۱۰۸, ۱۲۰, ۱۴۲, ۱۴۲, ۱۹۷, ۱۹۸, ۱۷۸, ۲۰۱, ۱۴۲, ۱۴۲, ۱۹۷, ۱۹۸, ۱۷۸, ۲۰۱, ۲۰۲, ۳۲۹, ۳۲۹, ۳۷۹, ۳۷۷, ۳۷۷, ۳۸۹, ۳۸۷, ۳۹۹, ۴۰۰

ز

الزابان ۱۳۹۳ زابلستان ۲۹

٧٠, ١١, ١٩٤ اراه دارابهجرد ۳۰ دای مرج ۹ه دجلة ٢٠ م. ١٠, ١٠, ١٥, ١٣٦, ١١٦, ١١٦, ١١١, ١١١, ١١٩, ١١٩, ١١٩ دجيل ۱۳۸ الدرب ١١١٣ درون ۱۹۹۹ دریزید ۱۴۴ دست میسان ۳۰۸ با۱۲۴ الىستىيى ٢٠٠٠, ٢٩٤, ١٠٠١ الم المجر ال mel, meo, mel, mel, mor, mor, mule سمتا ۱۳۷۹ سم دنباوند ۱۴۱ ۸٫ الدولاب ٢٧٩ دومة للندل ١١٢ ١١١ دير الاعور ١٢٩ دير لإاثليف ١٩٩ ،١٣١٨ دير كلمانات ۱۳۱۷ دير العاقول ١١٨ دير كعب ١٧٧، ١٣٩ ١٣٩ دير هند ۱۱۹ الديلم ١٠٤, ١١٠, ٢٩٤ الديلم

الدينور ١٩٩٧

حلب ۷۰

÷

خازر ۳.۳ ه.۳۱ خانقین ۱۳۴ ختّلان ۳۲۰ ه۳۳۸

۳۷۹, ۳۸۳, ۳۸۰— ۱۳۹۲ خرزان اردشیر ۴۷ مروبانی ۱۳۳, ۱۵۵, ۱۵۷, ۱۵۸ خوازی ۵۵ خوازی ۵۵ خوازی ۴, ۳۹, ۳۹, ۳۸, ۳۸ خوارده ۷۵, ۱۹, ۹۹, ۱۹, ۹۹, ۱۹, ۹۹, ۱۹, ۹۹, ۱۹, ۹۹, ۱۹, ۹۹, ۱۹, ۹۹, ۱۴۰ خوارده ۷۰, ۵۹, ۷۰ خوارده ۷۰, ۵۹, ۱۹, ۹۹, ۱۴۰

جسر النهروان ۲۱۷ جسر النهروان ۷۰، ۱۳۹، ۱۳۹، ۱۳۷، ۱۴۱، ۱۴۹ مرود جندیسابور ۴۰، ۴۹، ۷۰، ۲۱۹، ۳۰۰، ۴۰، ۴۰، ۲۱۹ به ۴۰، ۲۰۱ به ۴۰، ۲۰۱ جیدان ۳۰ جیدون ۱۰، ۱۰، ۴۰ جیدان ۲۰، ۲۰۸ جیدان ۷۰، ۲۰۸ جیدان ۷۰، ۲۰۸

7

حصی ماسفری ۸۲

ترمذ ۴۰, ۸۴ تستر ۴۹, ۱۳۰, ۱۴۰, ۱۴۰, ۲۱۹, ۲۸۲ التنعیم ۲۰۰ تهامخ ۴۱۲, ۲۰۴, ۲۰۴, ۴۳۱, ۴۳۰, ۵۴, ۲۰۴ التیمرة ۹۸

ت

ثبير ١٨٣ الثعلبيّة ١١٩ ثمود ٨٨، ١٠, ٥, ١٥,

3

حازر ۷۰, ۳۰۲, note ۵, ۳۰۳, n. e جازر جبّانة للشّاشين بالكوفة ۳۰۹, ۳۰۷ جبّانة مراد بالكوفة ۴۰۹ به ۴۲, ۴۲, ۴۴, ۱۹۳ به ۱۰۰, ۱۰۰, ۱۰۰, ۱۹۳ به ۱۴, ۴۰, ۴۲, ۴۴, ۱۹۳ به ۱۰۰, ۱۰۰, ۱۳۸ به ۱۴, ۳۰۷ به ۱۴, ۳۰۷ به ۱۳۸ به ۱۳۸ به ۱۳۸ به ۱۰۰ به قدم در تو در ت

جبل ابو قبیس = ابو قبیس جبل نی جشم = نو جشم جدّ8 ۳۹

جروین ۲۱

للجويرة العرب ١٥٠, ٥٠, ٥٠, ١١٠, ١٧١, ١٣٠٠, ١٣٠١, ١٣٠٠, ١٣٠٠, ١٣٠٠, ١٣٠٠, ١٣٠٠ العرب ١٣٠٠ العرب ١٤٠٠ العرب

جسر تستر ۲۸۲ با۲۹

بقردی ۳ البقيع ١٣٥٥ د بلخ ۲۳، ۲۳، ۵۹، ۹۰، ۸۴، ۳۹۰ بلخ بلد سابور ۲۸۵ البلقاء ٢٥٧ البلقاء البليخ ١٧٨ البندنيجين ١٢٢ بهرسير ۱۹۳۳ ,ه بهقباذ الاسفل المها الماد الم البهقباذات ١٩٣ بوشنج ٥٩ ٨٣٣ 1vr, rvn, 194, mr. بيت القدس ٢٣-٢٩, ٤٠, ١٩٠ سمقلا بئر الملك ٣٣ بئر ميمون الم بينون ٢٤ البييضة ١١٠

ث

ب

باب مانی (بجندیبسابور) ۴۹ بابل ۱۰، ۱۰، ۱۱، ۱۴، ۳۰، ۴۳، ۱۱۰، ۱۲۲، ۱۰۰ بادوریا ۴۰ باذفیروز ۲۱ بازبدی ۳۰ بالس ۹۰ بانقیا ۳۰۰

البحر الاخضر ٣٨

البير ١٠٧

> بدر ۲۰۰ ،۰۰۰ البدندون ۳۹۹ البذّ ۴۰۰ ،۳۹۹ ۱۳۹۰ برزند ۳۹۸

1712—170, 167, 164, 164, 169, 104—141, 1vc, 1v4, 1x1, 1x4, 8, 2011
171v—171, 1747, 1744, 1744, 1744—176, 1760—176x, 174—1744, 1740—1744, 1740, 1741, 1

بصری ۲۸۳ بطن الحربث ۲۴۴ بطن الرقة ۲۹۱, ۲۵۸ بطن العقیف ۲۹۱

r, 17r, 179, 1994, 1904, 1909, 1900, 1907, 1907, 1904, 1907, 1994, 1994

الاهـوار ۴۰, ۴۰, ۴۰, ۱۷-49, ۱۱, ۱۲۱, ۱۲۱, ۱۲۱، ۱۳۲, ۱۳۷, ۱۴۰, ۱۵۲, الاهـوار

استابان [اردشیر] ۴۷, note i استاذ اردشیر ۴۷ استان الاعلى ٩٨ استان الزوايي ١٩٣ استان العالى ١٩١١ الاستانات ۱۲۱ م اسدایان ۴۹۴ الاسفيذهان 174 Tv9 elmi الاسكندرية ١١١هـ١١١ ,١٩ ,٥٣ المبهار، ١٤١, ١٤١, ١٤١, ١٤١, ١٠٠٠, ١٠٠٩, ١٩١٩ رياديا اصطخر ۲۰۰ ، ۴۴ ، ۱۴۱ ، ۱۴۸ ، ۱۳۲ ، ۲۸۹ خلصا الاعاجم = العجم الاعراب ٥٠ اذريقيّة ٢٤٨, ١٤٨, ١٤٨, ١٤٨ 4n, nl, 14f, M.f Jal آمل خراسان وفي آموية ۴٠ f., 04, 14, 14, 14. غيرماً الاندلس ۳۰, ۲۵, ۴۲, ۱۷

> ایران شهر ۳۸, ۳۸, ۳۸, ۳۸, ۳۲۰, ۳۲۰, ۳۲۰ ایران شهر ۴, ۳۱, ۳۸, ۳۸ ایران شهر ۳۱۴, ۳۱۰

> > ايلياء ۲۳, ۲۴, ۲۴

انطاکیه ۷۰ انطاکیه

INDEX GÉOGRAPHIQUE ET ETHNOGRAPHIQUE.

1

```
ابرشهر ۱۴۹ ۵۰۰
                                                ابرقبان ۱۲۴ (۸۸
                                                  الابطرح المط
                                             الايلَّة ١١٧, ١١٧ م١
                                           ابو قبیس ۳۲۰ ۲۷۷
                                                    ابيورد ۳۹۰
                                                الاتراك = الترك
                                                     أجداد اا
                                                     أحد ١٥٢
دربيجان ٢٠٠ ، ١١، ١٩، ١١، ١٢٠ ، ١٢٠ ، ١٢٠ ، ١٢٠ ، ١٢٠ ، ١٢٠ ندربيجان
                                                    ارجان الا
                                                     اردبيل الا
                                                    اردشير الما
                                            اردشيرختره ٥٠ ۴٧,
                                       الاردن ١٩١ ,١٨٤ ,٣١١ .١
                                          ارم ذات العماد ۳۸۰
                                                    ارمشير ۱۷
                           ارمینید ، ۱۹, ۱۸, ۱۲, ۱۹, ۱۳۸۹, ۴۰۰ کرمینید
                                   اسبیدهار ا
```

 بريد بي عبد الملك عبه الهدم المهم المهم المهم المهم المهم

يزيد بن عمر بن عبيرة ابو خالد ١٣٠١ ١٣٩٥, ١٩٩١ ,١٩١١ ١٥٠٠

يزيد بن قيس الارحبي ١٩٣٠

یزید بن مزید ۱۳۸۹

يزيد من بني المصطلف ١١٣٣

۹۸, ۲۳۹, ۴۴۰, ۲۴۳, ۲۴۰, ۲۰۵, سفیای معاویخ بین معاویخ بین ای سفیان ۲۰۹, ۲۰۸, ۲۴۰, ۲۷۰, ۲۷۹, ۲۸۹, ۲۹۰, ۲۹۳, ۲۹۴, ۳۲۸

يزيد بن معاوية البجلي ٣٠٠٠

يزيد بن المهلّب ٢٨٩–٢٨٧

يزيد بن نجبة الفزاري ٣٠٠٠

يزيد بن عاني ٢٠٣

يزيد بن هبيرة ١٨٤

يزيد بن الوليد بن عبد الملك ٣٥٠ و٣٤٩

يشكر (بنو-) ۲۹۲, ۲۹۲ (۲۸۲

اليشكري ٢٩٢

يعرب بن قحطان ااــ٩

يعقوب (النبتي) اها

البغر بن سام ه

يقطين الابزاري بن موسى ٣٥٨, ٣٧٥ باسم

يكسوم بن ابرهة ٩٤

يلتكين ۴۸

اليمانية اليمانية اليمانية اليمانية اليمانية اليمانية

اليهود ١١٠ ,١١٦

يهوذا ٢٠

اليوبيانوس ٥٢ راه

بوباره ۱۳۹۹ ۱۳۹۸

یحیی بن حکیم بن صفوان بن امیّة ۳۴۰, ۲۴۳

جیبی بن زکریآء ۴۳

جیبی بن علی بن عیسی ۹۴۳

جميى بن نعيم ابو الميلاء الربعي ۴٥۴ ,١٩٩٣

۸۴, note c يېتغين

 $^{^{\circ}}$, note $^{\circ}$ یرتکین

يزدان جشنس اه ۱۱۳, ۱۱۳ جشنس ما

يزدان وزير اردشير ٥٥

يزدجرد بن بهرام جور ۹۰

يزدجرد بن سابور بن بهرام جور ٥٩

یزدجرد الاثیم بی سابور بی سابور ۵۲, ۵۷

يزدجود بن شهريار بن كسرى ابرويز ۱۴، ۱۴، ۱۴۱ اسال ۱۲۳ ،۱۲۰ ا۲۰ ،۱۲۰ اس

يزدجشنس بن لخلبان ۱۰۰ ،۸۹

يزدجشنس فادوسفان الزوابي ٥٧

يزدفنا الا

يزدك الكانب ٩٠ مرم

يزدك بي مردان شاه مرزبان بابل ١١٥

يزيد الاصبحى ٢٩٨

يزيد بن ابتجر العبسى ٢٠٩

يزيد بن [ابي] اسد العجلي ١٦٤, ١٢٩

يزيد بن انس الاسدى ۳۰۱–۲۹۷

يزيد بن لخارث ٣٤٣

يزيد بن حاجيية النُكرى ٢٠٩

يزيد بن لخصين الطائي ٢١٣, ٢١٦ بالم

يزيد بن الخضير ١٠٠١

يزيد بن عبد الله الاسلمي ٢٠٩

يزيد بن عبد الله بن ربيعة بن الاسود ٢٠٥

الهیشم بن زیاد لخزای ۳۷۳ انهیشم بن عدی ۷۷۳ ,۳۲۹, ۳۷۸, ۳۹۳ ,۳۳۳ وسطل بن علم بن سلم ن

9

5

یاسر ینعم ۲۲, ۲۵, ۲۹ یافث بن نوح ۳۹ (۱۳, ۱۳ ۴ یام (بن نوح) ۴ الیانوس ۱, note c جمایر ۴۲ ۴۳ جمیعی بن لخضین بن المنذر بن لخارث بن وعلم ۳۴۲

هانئ بن هانئ السبيعي ۱۲۴۳

الهبيرة بن ابي وهب ١٨٥

الهدهاد بن شرحبيل بن عرو بن مانك بن الرائش الملقب

بذی شرخ ۲۵, ۲۸

حرثمة بن اعين ١٩٥ ب٩٩، ١٩٩٠

فرسفته ۱۱۲

هرقل ۱۱۱

هرمز بن سابور ۴۹ ،۴۹

هرمزان خال شيروية بن ابرويز ١٨٠ ،١٠٠ ١٣٠١

هرمزدان بن نرسی ۴۹

هرمنود جرابزین ۱۰۱۳ ۱۰۲، ۹۰, ۸۲

هزّان بن طسم ١٩

هشام بن عبد الملك ١٣٠٠ ١٩٤١, ١٩٤١, ١٩٤١ ,١٩٣١ ,١٩٣١ مراس مال الاعبر ١٧٠٠

علال بن ابي هبيرة ١٨٤

هلال بن عقبة ١١٨

هلال بن وكيع الدارمي ١٥٩

همّام بن قبیصد ۱۸۴

قهدان (بنو س) ۱۲۱, ۱۵۰, ۱۷۰, ۱۸۴, ۱۸۹, ۱۹۰, ۱۹۹, ۲۳۰, ۲۵۲, (- بنو س) کهدان (بنو س) ۱۲۱, ۱۹۹, ۲۹۹, ۲۹۹, ۲۹۹, ۳۰۹, ۳۰۸

الهند (بن حام) ٥

هند بنت اسماء بن خارجة الفزاري ٣٠٠٠

هند بنت المنذر بي لجارود ٢٢٩

هوازن (بنو –) ۲۷۰

عود النبيّ بن خالد بن الخلود الن 9-v

نعمان الفتى ١١١١١

النعمان بن بشير الانصاری ۲۰۴، ۲۰۴، ۲۴۰، ۲۴۰، ۲۴۰، ۲۴۰

النعمان بن العجلان الانصارى ٢٠٩

النعمان بن مقرّن المزنى ١٤٣ بهما ١٣٧٠

النعمان بن المنذر ١١٥ ،١١٣ ، ١١٥ ، ١٥٠ من ١٥٠

نعيم بن هبيرة ١٨١١

النفس الزكيّة = محمد بن عبد الله بن السي بن الحسن بن عبد على بن الى طالب

النمر بي قاسط ١١٨، ١٨٤، ١١٨، ١١٨

نمرون بن کنعان اا۔

نوبة بن حام ٥

نوح بن لمک بن متوشلخ ۳۹, ۴۱, ۴۱

نوفل بن عبد مناف (بنو –) ۱۲۳

8

الهادى = موسى الهادى

هاروت ۱۲۲

هارون الرشيد ١٩١١-١٨٣

هاشم ۲۰۰ ما۳۲

هاشم بن عتبة بن ابى وقاص المرقدل ١٩٥, ١٩٥ ،١٨١ ،١٨١ ،١٥٣ ،١٢٥ ،١٢٥ هانى مما

هانی بن ثویب الحضرمی ۲۹۸

هاني بن ابي حيّة الهمداني ٢٥٥

هانعُ بن الخطّاب ١٩٠

عانم بن عروة المذجي ٢٦٠, ٢٥٥, ٢٥٩, ٢٦٠

عانی بن عبیر عما

موسیل الارمنی ۹۶-۹۲ میسرة العبدی ۱۳۲۹-۲۳۲۹

0

نابت بي اسمعيل ١٢ نابل بن قیس ۱۸۴ ناجية (بنو –) ١٩١١ نافع بن الازرق ۲۸۴ ,۲۸۴ ,۲۸۹ نافع بن لخارث بن كلدة الثقفي ١٢٣٠ نافع بن هلال ۲۹۹ نبهان (بنو -) ۱۳۹۸ رساا النحجّار (بنو –) ۱۱۸ النجاشي الشاعر ١٩٨ ممرا ١٧١, النجاشي ملك لخبشة ١١٠ ,١١١ نجدة كرورى ١١٣ النخارجان ۱۴۹ ،۱۴۰ ،۱۴۰ ،۱۳۹ ،۱۰۸ الناخع (بنو -) ۳.۹ (۳.۵ نرسى ۱۹۴ نرسی اخو بهرام جور ۵۸ نرسی بن بهرام بن بهرام ۴۹ نزار (بنو –) ۴۸۸ النزّال بي عامر ٢٢٧, ٢٢٩ النسناس ه النصاري ۲۲۸ ااا نصر بی سیّار اللیثی ۱۳۹۲–۱۳۹۸ به ۱۳۵۰–۱۳۹۱ النصر بن كنانة ٣١، ٣١ النصيرة o., note e

المنذر ابو النعمان عو المنذر الاول ٥٠، ٥٠، ٥٠

المنذر الثاني ٧٠

المنذر بن لجارود ۱۳۱۲ ۲۴۹

المنذر بن حسان ۱۱۹

۴, ۳1 dmia

منصور بن جمهور ۱۹۴۹

المنصور الخليفة ابو جعفر بن محمد ٢٠, ٣٥٥, ١٣١٨ - ٣٨١ المنصور الخليفة ابو جعفر بن محمد ١٠، ٣٥٥ المام ١٠٠١

منصور ۹۷۳

منوشهر بن ايرج ۹۲ ,۱۱۱-۱۱

منيع بن قحطان ٩

الهاجرون الام المام الما

المهدى بن المنصور ١٨٥٠ ٣٨٢

ااه note b مهرورمز

مهران الاكبر ۹۹

مهران بن مهروية الهمذاني ١٢١-١٢٠

مهران مولى عبيد الله بي زياد ٢٩٠

100 8,20

المُهِلِّب بي الى صفرة ٢٤١ , ١٩١١, ١٩١١, ١٩١١, ١٩١١ , ١٩١١ على الم

مهلیل بی قینان بی انوش بی شیث بی آنم ۳

موسی بن جعفر بن محمد م

موسى بن امير المؤمنين الرشيد ١١١ ٣٨٩

موسى بن عمران النبيّ . ٢٢ ، ٢٢ ، ١٤ موسى

ه وسی بن کعب ۱۳۳۰

مرسی بن نصیر ۱۲۳ ه

موسى الأفطع ١٩٩٩

موسى الهادى بن المهدى ١٨٦

معاوية بن ابي سفيان ١٩٤٠م، الممان، الممان، الممان، المعاوية بن الم 191-199, 1.1, 1.4-1.1, 111-110, 11., 114, 110, 110, 110, 119-111,

PFP, 709, 19., 191, 199

معاوية بن حديج الكندي ٢٠٩

معاويم بي الوليد بي عبد الملك ٢٥٠

المعتصم بالله ابو اسحاق محمد بن هارون ۴۰۱ ،۴۰۰ المعتصم بالله ابو اسحاق محمد بن المعتمر بن قحطان ۱۱ ۹٫

معت بی عدنان معت (بنه -) ۲۸۱ (معت برن عدنان معت

معدان ۱۱۰

معدی کرب م

معقل بن ادریس بن عیسی العجلی ۳۴۰ سسم

معقل بن سنان الاشاجعي ٢٧٩

معقل بی قیس ۲۲۷ ما

معقل مولى عبيد الله بي زياد ٢٥١ ٢٤٩

معن بن زائدة ١٨٠٠

معن بن يزيد بن الاخنس اما

المغلس بن السرى ٣٧٤

المغيرة بي شعبة ١٢٨, ١٢١, ١١١, ١١١, ١٢١, ١٣٣, ١٣٣، ١٣٨

المغيرة بن المهلب ٢٨٩ ,٢٨٩

المفصّل بن المهلّب ٢٨٩ ,٥٨٦

مقاتل بن حكيم العكّي ابو عون ١٤-١١٣٣ ,١٥٩

الملحقة فرس عبيد الله بن لار للعفي ١٩١٣

اللطاط بن عمرو بن تمير بن سبأ ١٤

ملكيكرب بن عمرو بن مالك بين زيد بن سهل بن عمرو بن نى الانعار ٢٠

مليكة بنت الصين الغشاني ٥٠

منحوف بن ثور ۱۴۰

مسعدة بن عمرو العتبى ٢١٠ مسعر بن فدكم ٢٠۴ مسعود بن حارثة ١٢٠ مسعود بن عبرو رئيس الازد ۲۹۵, ۲۹۲, ۲۹۱ مسلم بن ربيعة العقيلي ۴.۴ مسلم بن سعید کاصرمی ۲۴۰ مسلم بي عبيس القرشي ٢٠٩, ٢٨٠ مسلم بن عقبة المرّى ٢٧٧ ــ ٢٧٨ بام، ١٨٣، مسلم بن عقیل ۲۰۱۰ ۲۵۱, ۲۵۸ باک مسلم بن عرو انباعلی ۲۴۵ مسلم بن عمرو السكسكي ٢٠٩ مسلم بن عوسجة ٢٥١ ,٢٥١ مسلمة بن خالد الما مسلمة بي عبد الملك بي مروان ١٩٣١م ١٩٣٨م Mol, Moo, Moy 803-11 السبّب بن نجبة ٢٥٥ ،١٣٢ السيح عيسى بن مريم ااا ١٥٠, ١٣٠ مصر بن حام القبط بن حام الله ٩, ١١٣ المصطلف (بنه -) ۱۳۳۲ مصعب بي الزبير ١١٩ ـ١١٠ ٣١٠ ٢٨۴ مصقلة بن هبيرة ١٩٣٣ مصاص بن عمرو بن عبد الله بن جرم بن قحطان ١١ مصر المصرتية المصرتية المصرتية المصرتية مطهّر بن فاطمة بنت الى مسلم ١٣٩٧

المخارف الشاعر ۱۹۷ المختار بن ابی عبید الثقفی ابو اسحاق ۲٫ ۱۱۸٫ ۱۵۵٫ ۲۱۸٫ ۲۴۵٫

معدر بین می کینیات مسلمی بیلو مساحتی برای می بازد بین برای برای بازد برای بازد برای بازد برای بازد برای بازد ب

مخزوم ١٨٥

مخنف بن سليم الازدى ١٥٥ ١٣٠, ١٣٠، ١١٩

مدرك بن المهلّب ١٨٩

مدين بن اسمعيل ١٢

المنح المراب المراب المال المراب المر

٢١٠, ٢٥١, ١٤٠٩ مراد

مرثد بن شدّاد ۹

مردان به ۱۰۹

مردان سينه الرويدشتي ١٠٠ ،١٠٩ ،١٠٩ مردان

مردان شاه لخاجب ۱۱، ۱۱۰

مردان شاه بی هرمزد ۱۴۳ ما۱۴۱

المرزبان مولى المعتصم ١٩٩٨

المرقال = هاشم بن عتبة بن ابي وقاص

المرقع بن ثمامة الاسدى ٢٠٠

مرّة بن منقذ العبدى ٢٩٨

مروان (بنو - آل -) ۱۹۵۰ ۳۲۱, ۳۲۱ ۲۰۰۱ ۱۹۰۰

مروان بن گخم ۱۵۰, ۱۳۵، ۱۹۴، ۱۹۴، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۳۰، ۱۹۳۰ مروان بن محمد بن مروان بن للكم ۱۷۸، ۳۵۰، ۱۳۵۰–۱۳۹۰، ۱۳۹۰

مروان الصبّي ۱۳۹۸

مريم بنت قيصر ٩٩

مزدك بي مازيار ٢٩-٧٧

مساور القضاب ١٣٥٨

مسروف بن ابرهة ه ٩٤, ٩٠

مسروف بن جبلة العكمي ٢١٠-٢٠٩

الله القسرى ١٣٥٠ الله القسرى ١٣٩٥ -١٣٥٥ بن عبد الله القسرى

محمد بن خنیس هسه عدیم

محتد بن ذرّ ۱۳۷۴

المحمد بن سليم ١٩١٠

محمد بن سليمان بن عبد الملك ١٩٣٣

محمد بن طلحة ١٥١

محمد بن عبد الله بن للسن بن للسن بن عليّ بن ابي طالب الم

الله الله النبق صلعم ٢١, ١٩١٢, ٢٠٠, ٢٩٢٩, ١٩٠٨, ٢٠٠٠ الله النبق صلعم

محمد بن عبد الملك بن مروان ١٩٣٨

محتد بن عثمان التميمي ۳۰۰۰

محمد بن عقیل بن ابی طالب ۲۹۸

محمد بن على بن ابي طالب = محمد بن للنفيّة

حمّد بن عليّ بن عبد الله بن عبّاس بن عبد المطّلب بن

المرابع والمرابع والم

العاص ١١٠ وو بن العاص

محمد بن عمير بن عطارد ٢٢٣

الله التميم note b عمير التميمي

المحمد بن عيسى ١٩٠٠

محمد بن المثنى الربعتي ١٥٣ ,١٥٣

محمّد بن مسلمة الانصاري ١٥١ ,١٤١ الاا

محمد بن المهلب ١٨٩

محمد بن فارون = الامين محمد

محمد بن عارون ابو اسحان = المعتصم بالله

محمد بي الهذيل العلاف ابو الهذيل ١٩٩١

المحقرة الما

محمود فيل ابرهد ١٤

مخارق بن لخارث ۲۰۹ مخارق بن

مانوس ملك الروم اه ماني النونديق ۴۹

ماهویند ۱۴۹ ماه

المتلتس ٩

المُثنّى بن حارثة الشيباني ١٢٥, ١٢٥, ١٢١-١١١

مجاشع بن مسعود ۱۵۹

البكرى ١٣٧ ثور البكرى ١٣٧

محدوج الذهلي مما

محرز بن خنیس بن صلیع ۲۱۰

محسن بن مزاحم السلمي ١٤٣٢

محشر التميمي ٣٠٠

محقی بی ثعلبه ۱۳۵, ۳۷۱

محقی بی غزوان ۱۹۵۹

محمد الامين = الامين محمد بن عارون الرشيد

الحمة محمة الله بكر الا، ١٩١٠

محمد بن الى الجهم بن حذيفة العدوى ٢٠٥

الى حذيفة ١٩٧

محمد بن ابی سفیان ۲۱۰

دیم بن الاشعث بن قیس ۲۰۰، ۳۰۰, ۳۰۰ به ۲۲۰، ۲۵۰ به ۲۳۰ به

الرجان ۱۳۷۴, ۱۳۷۴, ۱۳۷۴ الرجان ۱۳۷۴, ۱۳۷۴ بستا

محمد بن بنانة اسم

حتد بن حذيفة = محتد بن الى حذيفة

محمد بن حميد الطوسي ١٩٨٨

19n, m.m, m.n, mir, mir, mis

محمد بی خالد بخاراخذاه ۱۳۹۸

لاهز بن قرط ۱۳۴۳ ۱۳۴۳ لبید بن النعمان الغسانی ۵۴, ۵۰ لخم ۱۹۱ ،۱۸۴ نقیط بن ناشر لجهنی ۲۹۸ لهازم ۱۸۱ لهراسف بن کیمیس بن کیابند ۱۴ ،۱۴ لوط ۱۰

م

مارسفند note a مانسال ماروت ۱۲۲ مارية ابنة الزباء الغشانية ٥٩ مازیار ۱۳۹۷ مالك الاشتر = الاشتر بن لخارث النخعي مانك بن ادم الباهلي ١١٣٣ مالك بن بشر الكندى ٢٩٩ مالك بن لخارث = الاشتر بن لخارث الناخعي مالك بن حبيب اليربوعي ١٧٧ مانك بن العجلان ٢٣ مالك بن عمرو للصومي ١٩٠ ملك بن تعب الهمداني ٢٠٩ ملك بن مسمع ۲۴۹ مالك بن هبيرة ١٢٣٧ ملك بن الهيئم سعم المسام المسام المأمون (عبد الله بي هارون الرشيد) ١٩٩٠ ١٩٨٠ ١٩٨٠ ٢٠

۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۹ ۱۰۰، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۵ ۱۱۱۱، ۱۱۳، ۸۰۰ ۱۱۰، ۱۲۰ ۱۱۰، ۱۲۰ ۱۱۰، ۱۲۰ ۱۱۰، ۱۲۰ ۱۱۰، ۱۲۰ ۱۱۰، ۱۲۰

المرى انوشروان بن قبان ۱۹، ۱۱۴، ۱۳۰۹ ۱۹۰ ۱۸۰۰ ۱۹۰

کسری بن قبان = کسری انوشروان

کسری بن هرمزد = کسری ابرویز

کعب بی جعیل ۱۹۱, ۱۹۱, ۱۹۱

کعب بی سور ۱۵۸, ۱۵۹ کعب کعب

کلب ۳۱۰ اس

الكلبتي ٢٣٣

كلثوم بن عياض القسرى ٣٤٥

كليب بن ربيعة التغلبي وهوكليب وائل ٥٥

كليلة ودمنة ٩٨

کماری ۴، ۳۹

کنانهٔ (بنو – ۱۰۱ منانهٔ (بنو – کنانهٔ کنانهٔ ا

کنده (بنو س) ۱۲۹, ۱۵۵, ۱۸۲, ۱۸۴, ۲۵۲, ۲۵۲, ۲۵۳, ۲۷۰, ۳۰۹, ۱۳۹ (س) کنده

کنعان بن حام بن نوح ۴۹ ،۸۴

کهلان بن سبأ بن یشاجب بن یعرب ۱۲, ۱۹, ۴۳, ۵۰

كوكسان ١١١

الكوهبارون ١٠

کیابنه ۱۴

کیه خسرو نبی سیاوش ۲۰, ۲۲, ۲۳, ۲۳, ۸۲ کیمان ابو عمره ۲۹۷, ۲۹۸, ۳۰۰, ۳۰۵, ۳۰۸

کیقبان بی زاب ۱۴, ۲۵, ۲۷

کیکاوس بن کیقبان ۱۹ اه

J

لام بن غابر ۸

قیس بن معاویهٔ آلبرجمی ۱۲۴ قیس بن هبیرهٔ آلمرادی ۱۳۵۰, ۱۳۳۱, ۱۳۰۱ قیس بن الهیثم ۲۴۹

قيوس ١٤

کی

القاسم بن للسن بن على بن ابي طالب ٢٩٨

القاسم بن حنظلة الجهني ١٨١٣

القاسم بن الرشيد ٣٨٩

القاسم بن محمد ١٩٩٩

قبان بن فيروز ۳، ۹۹–۹۹، ۹۳

القبط بن حام ٥

قتيبة بي مسلم الباعلي ١٤٠٠, ١٣٨٠, ١٣١١ ١٩١١ ١٩٨٠

قحطان [بي غابر] ۱۱ ,۹ ۲,۸

قاحطان (بنو -) ۱۲۸۱ ۳۵۳ , ۳۵۳ ،۲۸۱

قحطبة بي شبيب ۱۳۹۰ ۳۵۸, ۱۳۹۰ ۱۴۹۸ ۱۴۹۸

قدامة بن عجلان الازدى ١٩٣

قدامة بي مظعون ١٩٩

قرط بن كعب ١٩١٣

قرميسيا ملك الهند ١١١١

قرّة بي سفيان كنظلي ٢٩٥-٢٩۴

القسرى = خالد بن عبد الله

قصير ٥٩

قصاعة عما ١٨٣, ١٨٩ يوما

قطام ۲۲۸ ,۲۲۸

القطاميّ ٩

قطری بن الفجاءة ۳۸۱, ۲۸۹, ۱۲۸۹

قطی بی قتیبة بی مسلم ۱۳۴۲

القعقاع بن ابرهم ١٨٤

القعقاع بن شور ٢٥٢

القعقاء الظفرى ١٩٩

الفرِّخان ملك للبل هم ٢٤ الغرزدين ٥٥, ٢٥٨ فرعون ابراعيم ٩ فرعون موسى ١٤ و٩, الس, note e لشيمة فروة بن نوفل الاشجعي ٢٢٥ ,١٢١٠ فريدون ۸، ۱۰، ۹۸ فزارة ما الفضل بي ادهم ٢٠٢ الفضل بي الربيع العبّاسي ٣٨٥, ١٣٨١ الفضل بن سليمان ١٩٣٢ الغطيون note e الغطيون الفضل بي سهل ۳۹۰ فنّاخسرو ٥٧ الفند بن ذي جيشان دو الانعار ٢٠, ٢٠ فهر بن مالك بن النصر ۴۱ ،۴۲ فور ملك الهند ٨٨ ، ٣٨ ، ١٩٠ فور فيران note b فيران فبرك ٥٧ فيروز بن يزدجرد بن بهرام جور ۱۴, ۸۴ ۴۰۰, ۴۰ فيروزدخت ١١, ١٢ الفيلفوس ٣٤ ٣١, ١٣١ فيناوس ٢٩ رسانية

ف

قبوس بن كيقباد ١۴, ٨٨ قرن الجبلي النهاوندي ٩٩ عیسی بن علی بن عبد الله بن عبّاس ۳۷۹, ۳۷۹ –۳۷۸ (۳۵۰ مردیم الله بن عبّسی بن مریم المسیح ۲۲، ۴۹، ۴۹، ۴۹، ۴۷۰ مریم المسیح عیسی بن موسی بن علی ۳۵۲ (۱۸۸ مردیم الله بن زهیر ۲۷۰ عیهمه بن زهیر ۲۷۰

غ

غابر بن شالخ بن ارفخشد بن سام بن نوح ۹–۷ الغافقی ۱۴۹ الغافقی ۱۴۹ غانم بن علوان ۸ ،۱ الغتکان ۳۰, note e الغتکان

غسّان ۱۸۴ مره

غسيل الملاثكة = عبد الله بن حنظلة الراهب ٢٠٥ الغطويف بن عطاء ٣٨٣

غفار ۱۷

غفيرة = عفيرة

ف

فارس بن الاسور بن سام ه فاطمة بنت الى مسلم ۱۳۹۷ فاطمة بنت رسول الله ۱۳۹۷ الفاطميّة من الخرّميّة ۱۳۹۷ فائك ۲۰٬ note b et f فائك ۱۹۷ فائك بن غابر ۱۹۷ فائع بن غابر ۱۹۸ فرات بن سائم ۱۰۰۹

فراسياب بن توذل بن الترك بن يافث = فراسياب بن فايش فراسياب بن فايش بن نوذسف بن الترك بن يافث ۹۳، ۱۳، ۱۳، ۱۳ عمرو بن عبيد ٣٨٠ عمرو بن عثمان بن عقّان ٢٧٦, ٢١٣, عمرو بن عدى ٥١, ١١٥

عمرو بن كلثوم ٥٥

عمرو بن مانك بن نجبه بن نوفل بن وهب بن عبد مناف ابن زهرة ۱۳۳۱ ۱۳۳۰

عمرو بن مالك النبهاني (؟) ۱۲۱۸, ۱۲۱۸

عمرو بن مرحوم العبدى ١٧٩

عمرو بن معدی کرب ۱۴۳ م۱۲۸

عمرو بن نابل اللخمي عه

عمرو بن نهشل التميمي ٢٩٨

عمرو بن يثربتي ١٥٩ ١٥٩

عمرو الجعفى ٢٠٠٢

عمرو القنا ٢٨٥ مم

عمرو كاتب ابن هبيرة ١٣٧٢

In, note b

اب ام ۴۳ فیلمد

عمير بن بطين العجلي ٩٣٠ ١١١٠

عمير بن لخباب السلمى ابو المغلّس ٣٠٢, ٣٠٢

عمير بن عطارد ١٨١

عنزة بي اسك بي ربيعة ١٩, ٢١.

44, 44 mis

العنقفير - ابضعة ٢٦

عوف بن ابضعة ٢٢

عوف بن الحارث بن عبد المطّلب ٢٠٩

عوف بن منقذ التميمي ٥٥

عيسى بن ادريس بن عيسى العجلي ١٣٠٠ عيس

عر بن عبد العزيز بن مروان ۱۹۳۳, ۱۹۳۹, ۱۹۲۹ ۲۰۲۹ عر بن العلاء ۱۸۲

عر بن علی بن ابی طالب ۱۳۱۳, ۱۳۱۳

عمرة بنت النعمان بن بشير ١١٥

عمرو الملاا

عمرو ابو ثور ۱۳۲

عمرو بن الاشرف ١٥٩

عرو بي بقيلة ١١١

عرو بن نتبع ۵۴ ه، ۴۸

عمرو بن جرموز ۱۵۸ ا

عرو بن لخارث ۱۴۹

عمرو بن لاجال ۲۰۱۱ ۳۰۰ با ۲۹۹ ۲۹۱۹

عمرو بن حريث العدوى ١٣٧٧ ٢٣١٩

عمرو بن حزم الانصاري ٢٧٥ ماا، ١١١٠

عمرو بين الحيف الخزاعي ٢٠٩، ٢٠١، ١٨١، ١٨١، ١٥٩

عرو بن حنظلة الما

عمرو بن حنيف ١٣١١

عمرو (بن ربيعة بن نصر) ٥٩

عرو بن زياد بن حذيفة بن هشام بن المغيرة ١١٠

عرو بن سعد بن مقبل الاسدى ٢٩٨

عرو بن سعيد بن العاص بن اميّة ٢٩٥ ,٢٩٢ ,٢٥٧

عرو بن سعيد بن قيس الهمداني ۴.۴

عرو بن صبح الصيداري ٢٩٨

عرو بن العاص ابو عبد الله ۱۸۴, ۱۸۹ ا۱۸۰, ۱۸۶ باله ۱۹۹ الاستام، ۱۹۱ اله ۱۸۹ اله ۱۸۹ اله ۱۸۹ اله ۱۸۹ اله ۱۸۹ اله

779, 710, 714, F9.

عمرو بن عامر البحلي ٥٠٠

علقمة بن حكم ١١٠ علقمة بن يزيد للصرمي ٢٠٩

علقمة بن يزيد الكلبي ٢٠٩

على بن للسين بن على بن انى طانب وهو على الاكبر ٢٩٨ على على الاكبر ٢٠٨-٢٧٠

على بن حمزة الكسائي ٢٨٠ بسم

على بن سليمان الازدى ٢٩٩

على بن عبد الله بن عبّاس ٢٧٩, ٢٥٠

على بي عبسى بي ماعل ١٩٩٣ ١٩٩١ ٣٨٩, ٣٨٠,

علمي بن الكرماني ١٣٩١

على بن محمد بن بشير الهمداني ٢٣٣٤

على الاصغر) = على بن الحسين بن على على

عمّار بن الاحوص الكلبي ٢١٠

عمارة بن حسّان ١٤٩

عمارة بن عقبة بن الى معيط ٢٩٩

العاليف ١١ ١٩

عمر بن 'براهيم من ولد ابرهة بن انصباح ١٠٥٢

عر بن احد بن هبة الله بن محمد بن ابي جرادة ٢, note d

عر بن السين [بن على بن ابي طالب ٢٧٠, ٢٧١

الم, اام, الاسالم, الاس, الاس, الاس, الاس, الاس, الاس بالاس الدين المحل بعد المحل الدين المحل ا

عر بن سعد بن الى وقاص ١٠٠٠, ١٠٠٠, ١٠٠٠ ١٠٠٠ عمر بن

عـدى بـن حـاند الطائمي ١٩٠, ١٩٠, ١٩٠, ١٩٠, ١٥٥, اوا، ١٢٠, ١١٩، ١١٩, ١٢٠, ١٢٠، ٢٠٨

عدى بن لخارث ١٩٣

عدى بن ربيعة بن نصر ٥٩

عدى بن زيد بن عدى ١١١٠

عدى بن عبد الله بن جعفر الطيّار ٢٩٨

عروة بن ادية ١١٠

عروة بن الزبير ١٣١٩ ١٢١١

عروة بن زيد الخيل الطائي ١٤١ ١١١-١١٩

عروة بن قبيس البجلي ٢٩٧ ,٢٤٣ ،١٣٧

عروة بن المغيرة ١١٧

عروة بن مهلهل ۱۴۷

عروة بن الورد ١٣٢

عروة مولى ابراهيم بن محمد الامام ١٩٩٣

عریند ۱۳۳

عزوان ۳۵۰

عصمة بن عبد الله الازدى ١٥٣

عطية بن الاسود ٢٧٩

عفيرة بنت غفار ١٧

عقبة بن عامر البدري ١٥٢

عقبة بن عامر الجهني ٢٠٩

عقیل (بنو –) ۲۹۰

عقيل بن معقل الليثي ٢٥٩ ــ٣٥٩

عکّ (بنو –) ۱۹۱, ۱۹۲, ۱۹۱ (۱۹۱

عمّاشة بن محصى ١٢٩

عكرمة (بنو –) ٢٩٠

علبة بن حجية ٢٠٩٠

عَبيد بن الابرص ٥٥

عبید بن حریث ۲۵۴-۲۵۳

عبید بن موهب ۲۸۷

عبيد بن يربوع ٢٠ ١٩,

عبيد الله بن لخرِّ للعقى ١٠٠٥, ٣٠٠، ٢٧١

عبيد الله بن زياد ۲۰۱, ۲۹۱–۲۹۱, ۲۹۱–۲۰۱، ۲۰۱–۲۰۱، ۳۴۰–۲۰۱، ۳۴۰ ۲۰۷، ۳۱۰–۲۹۳، ۳۱۰، ۳۰۰، ۳۱۰

عبيد الله بي سبيع الهمداني ٢٢١٣

عبيد الله بي عتبة ٢٢٩

عبيد الله بن عمر بن لخطّاب ١٩١ –١٨١ ,١٨٩ ،١٨٩ الما ١٧١, ١٨٠ الما

عبيد الله بن عمرو الساعدي ٣٠٠٠

عبيد الله بي ماحوز ٢٧٩

عبيد الله بن معمر التيمي ١٣١٩

عبيدة بن عمرو عسام

عبيدة السلماني ١٧٥

عتبة بن الى سغيان ١١٠، ١٨١، ١٨٥، ١٩٨،

عتبة بن غزوان المازني ١٢٢–١٢٢

عثمان بن ابی العاص ۱۴۰, ۱۴۸

عثمان بن حنیف ۱۴۹

عثمان بن زیاد ۲۴۹

الم, اجم، اجر اما، اما، اما، اما، الما، ا

عثمان بن على ٢٩٨

عثمان بن معمر انقرشي ۲۸۰

عثمان بن نهیک ۳۷۷

عدس بن زبد للنظلي ٥٥

عادی (بنو -) ۱۳۳۰

عبد الرحمان بن الزبير الاسدى ٢٥٥ عبد الرحمان بن سبرة ٢٨٥

عبد الرحمان بن سعيد بن قيس الهمداني .٠٠٠

عبد الرحمان بن عبد يغوث الا

عبد الرحان بن عبيد الارحبي ٢٤٣

عبد الرحمان بن عتّاب بن اسيد ١٥٩

عبد الرحان بن عقيل بن ابي طالب ٢٩٨

عبد الرحمان بن كريز الكندى ٢٥٢

عبد الرحمان بن محمد بن الاشعث بن قيس ١٣٢٠ ٣٢٣ ٢, ٢٥

عبد الرحان بن ملجم المرادي ۲۲۹–۲۲۷

عبد الرحمان بن نعيم ١١٨٨

عبد الرحمان الابناوي ۱۹۴۴

عبد الرحمان القيني الم

عبد شمس = سبأ بن يشجب اا

عبد شمس (بنو –) ۱۳۲

عبد العزّى بن عمرو العنزى ١٩

عبد العزيز بن للحباج بن عبد الملك بن مروان ٣٥٠

عبد القيس (بنو –) ١٢١, ١٨١١

عبد الكريم بن سليط بن عطية للنفي ١٣٤١

عبد المطَّلب ٢٠٠ ب١٩٢

> عبد الملک بن المهلّب ۲۸۹ عبد مناف (بنه –) ۱۹۹, ۲۰۰

عبد مناف بي قصيّ ٥٩

عبس (بنه ۱۴۰, ۱۵۰ (– عبس عبس

عبید (ابو زیاد) ۲۳۲

عبد الله بن محمد بن على ابو العباس = ابو العباس عبد

عبد الله بن مساور ۴.۳

عبد الله بي مسعود ١٧٥ رسا ١١١١

عبد الله بي مسلم بي عقيل ٢٩٨

عبد الله بن مطبع العدرى ٢٩١، ٢٩١، ٢٩١، ٢٥٠، ٢٥١

عبد الله بن المهلب ١٨٩

عبد الله بن النعبان الطائع ١٣٩٢

عبد الله بن عاشم بن عتبة ١٩٩

عبد الله بن همّام ۲۹۹

عبد الله بن الودّاك السُلّمي التميمي ٢٣٣, ٢٤١١

عبد الله بن وعب الراسبي ٢٢٤ ,٢٢٣ و١١٥-٢١٥

عبد الله بن يزيد بن معاوية ١٣٢٨

عبد الله اخو بابك .٠٠

عبد الله للبر = عبد الله بن عر بن لخطّاب

عبد الله الخرشي ١٩٤٣

عبد للبّار بن نهيك ٢٣٣

عبد بنّه ۲۸۲ عبد

عبد الرحمان بن ابزی الخزاعی ۳۰۹

عبد الرحمان بن ابي بكر ۱۴۱ ،۱۳۹۹

عبد الرحمان بن الشعث = عبد الرحن بن محمد بن الاشعث

عبد الرحان بن ثبيب الكلبي ٣٤٩ .

عبد الرجان بن جابر الراسبي ١٥١

عبد الرحان بن جميل للمحيى ١١١

عبد الرحان بن الحارث بن هشام ١٥١

عبد الرحان بن خالد بن الوليد ٢٠٩ ،١٩٠ ،١٩٠ مما

عبد المان بن نع الكلاع ١١٠

عبد الله بن صبّار ۲۷۹

عبد الله بن صيفي ۳۴۹

عبد الله بن ظاهر بن لخسين ١٣٩٧

عبد الله بن الطغيل الما

عبد الله بي طبيان ۱۳۱۹ ۱۳۳۱

عبد الله بي عبد الرحمان ١١١

عبد الله بن عروة الخنعبي ٢٩٨

عبد الله بن عضاءة الاشعبى ٢٠١٣

عبد الله بي عقبة الغنوي ٢٩٨

عبد الله بن على بن ابي طالب ٢١٨

عبد الله بن على [بن عبد الله بن عبّاس] ٣٥٧, ٣٧٥

عبد الله بن عمر بن لخطّاب ابو عبد ألرحن ۱۲۱۲ با ۱۴۱ به ۱۹۱۱ به ۱۴۹ به ۱۲۹ به ۱۲

عبد الله بن عبر بن عبد العزيز ٣٥٧

عبد الله بن عمره بن العاص ۱۹۷، ۲۰۹، ۲۰۹ الله

عبد الله بن عمرو بن عثمان ۱۴۱

عبد الله بن قيس ابو موسى الاشعرى = ابو موسى

عبد الله بي قيس الرقبّات ٣١٩

عبد الله بي كامل ٣٠٩, ٣٠٩ و٢٩٧, ٣٠٥

عبد الله بن الكواء ٢٠٢، ٢٢٢ و٢٠٠

عبد الله بي ماحوز ٢٨٥ ,٢٨٥

عبد الله بي مالك ١٥١

عبد الله بي مالك الخزاعي ٢٠٨٧

عبد الله بن مالك الصيداوي ٢٢٠, ٢٢٩

عبد الاعلى بن عبد الله العامري ٢٨٥

عبد الله بي اباض ۲۷۹

عبد الله بن ابي اوفي اسم

عبد الله بن ابي سرح ١٤٩١

عبد الله بن بديل بن ورقاء الخزاعي ١٩٠, ١٨٢, ١٨١

عبد الله بن بشر الا

عبد الله بن الثامر ١١٣

عبد الله بن جعفر بن ابي طالب دو للناحين ٢٢٩, ٢٠٩, ٢٠٩

عبد الله بن جون السكسكي أما

عبد الله بن الخارث بن نوفل بن الخارث بن عبد المطّلب بن المسلم ٢٩١

عبد الله بن لخارث اخو الاشتر .٣.

عبد الله بن حرام بن خويلد ١٥١

عبد الله بي حنظلة الراهب د٢٠٠

عبد الله بن خازم السلمي ١٤٩١ ا١٤٩

عبد الله بي خالد بي اسيد ١٣٩٩

عبد الله بن خبّاب بن الارتّ ٢٠٩،

عبد الله بي خطل ١٣١١

عبد الله بي خلف الخزاعي ١٩١ م١٥٩

عبد الله بن الرشيد = المأمون

عبد الله بن الزبير ابو بكر ٢٥٠, ٢٥٠, ٢٥٠, ٢٥٠, ٢٥٠ الله بن الزبير ابو بكر ٢٠٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٥٠ , ٢٩٠ , ٣١٩ , ٣٢٠

عبد الله بي الساخبر ٢٢١ ,٢٢١

عبد الله بن سعد العبسى ١٢١٨

عبد الله بن سليم الزدي ١٢٠

عبد الله بي الصامت ٢١

3

اه، اه، اه، ام، ۱۹، ۱۹، ۱۹، ۱۹، ۲۰۴ شاه عابر بن شالخ الخ الخ v, note h عاد بن ارم ٥ عاصم 9 عاصمی ۹ عالم ٥ عامر (بنو _) ۲۲۰ عامر بن اسمعيل عابم عامر بن لخصرمي ١٩٩١ عامر بن صعصعة (بنو --) ۵۴، ۲۹۷، ۲۹۷ عامر بن ضبارة ۱۳۹۲ عامر بن لوی (بنو --) ۲۲۹ عامر الشعبي = الشعبي عبّاد بن یزید ۱۸۴ العبّاس ١٨٠ بنو العبّاس ۱۹۹۹ ۳۳۷, ۱۹۹۹ العبّاس بن جعدة بن هبيرة ٢٥٢ العبّاس بن على ٣٨٢ العبّاس بن على بن ابي طالب ٢٩٩ ٢٩٩ العباس بن المأمون ١٩٩ العبّاس بن موسى ٣٩٠ العبّاسي = الفصل بن الربيع العبد نو الانعار 19, note b عبد الاشل (الاشهل) ۲۷۷

صقلاب بن بانث بن نوح ۴ صهبان بن ذی خرب ۵۰, ۵۰ صول ۳۳۰ الصین بن یافث بن نوح ۴

ض

ضبّة (بنو —) ۱۱۹, ۱۵۹, ۱۵۹, ۲۸۳ (بنو —) ۱۱۹ الصحّاك بن علوان بن عمليق بن عاد وهو البيوراسف ٨- ١ الصحّاك بن قيس الفهرى ٢٤٠ , ٢٣٩, ١٩٣, ١٩٣, ١٩٣, ١٩٣ الصيزن الغسّاني ٥٠, ٥١, ٥١،

ط

طارق بن قدامة انقسری ۳۷۰, ۳۷۰ طالوت ۲۰ مالوت ۲۰ منافر بن لخسین ۱۳۹۰ ۱۳۹۰ ۱۳۹۰ ما منویف بن حابس ۱۸۴ طسم (بن ارم) ه الطفیل ابو صرمة ۱۸۴ ما الطفیل بن لخارث بن عبد المطّلب ۲۰۹ طلحة بن رزیق ۱۵۰۰ الله ۱۵۰ ما طلحة بن عبید الله ۱۳۲ طلحة بن خویلد الاسدی ۱۳۹۰ ۱۳۹۰ طلح منوب بن نموون ۱۱ مورد ۱۱ ما ما ۱۳۹۰ المرود ال

شق الكاهي بن صعب ۴۴ شمر بن افریقیس بن ابرها بن الرافش ابو کرب ۲۸-۲۸ شمر بن ذي الخوشي ۱۲۲ , ۱۲۰۰ , ۱۳۰۰ , ۱۳۰۰ , ۱۳۰۰ , ۱۳۰۰ شمر بن ذي الخوشي ۱۲۵۲ , ۱۲۵۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ , ۱۳۰ شمر بين الريّان العجلي ١٩٠ شمویل ۲۰, note e الشنّي ١٩٢ شهربراز note c, ۱۱۹, note b, ۱۱۱ IfI, note c distin شهریار بن هرمزد ۱۱۹ ,۱۱۱ ،۹۴ شوخر ۹۲, ۹۳, ۹۳ شيبان (بنو -) ۱۳۸ (۱۲۱ ٣, ٨ شيث شيرزاد بن البهبوذان ١٠٥ شيرزاد بن شيروية ١١٩ شبرویه بن کسری ابرویز ۱۳۹ ,۱۱۱ ,۱۱۰ ۱۱۱ –۱۱۱ شيرين ۱۱۴

0

صالح بن شقیق ۲۱۰ صالح بن شقیق ۲۱۰ صالح صاحب المصلّی ۳۹۰ الصبّاح بن جلهمهٔ الحمیری ۲۱۰ محار بن ارم ۵ الصدف ۱۸۱ ۱۸۸ صعصعهٔ بن صوحان ۱۷۹ صفیّهٔ امّ انزبیر ۱۳۸ صفیّهٔ امرأة عبد الله بن خلف الخزای ۱۹۱ سیرین ۱۴۹ سیف بن نی یزن ۹۵, ۹۳ سینهٔ ۱۳۸, ۱۳۹

ش

شالح ۴ شاعین ۱۱۲, ۱۱۱ شبام ۱۳۳

شبث بی ربعی ۳۰۰ , ۲۹۵ , ۲۹۵ , ۲۹۰ , ۲۴۳ , ۲۴۳

شبث بن روح ۳۷۷

شبل بن يزيد الاصبحى ٢٩٩

سدّاد بن عمليق بن عاد بن ارم ٧, ٨

شدّاد ألهلالي الما

شدید بن علیق بن عاد بن ارم ۳،۸ شرحبیل بن ذی الکلاع ۳،۳

شرحبيل بن السمط الكندى ١٨١ مما المام ١٢٨ ١٢٩٠

شرَحبيل بن عمره الكندى ٥٠

شرحبیل بن عمرو بن معاویة = شمر بن ذی الحوشی $^{""}$ شروین الدستبای $^{"}$

شروین بن کامجار ۹۰

شریح بن ابی اوفی العبسی ۲۲۴ ،۲۲۳ ،۲۲۳ اا ۲۲۹ ،۲۷۹ اما ۱۷۹ ،۲۷۱ ،۲۷۱ ،۲۷۱ ،۲۷۱ ،۲۷۱ ،۲۷۱

شريح للنامي ٢٠٢

شريح القاضي ١٥١

شریک بن الاعور انبصری ۲۴۹-۲۴۹

الشعبي ۲۹۷, ۲۹۸ الشعبي

شعیب النبی ۲۰ (۱۴ ۲۰ شعیب

سلیمان بی صرد ۱۹۸, ۲۱۰, ۲۴۳ سلیمان بی عبد الملك بی مروان ۱۳۲۳ ۱۳۳۱ ا۲۸۹ سليمان بي كثير سعس المسلم المسلم سلیمان بن یسار ۱۳۲۹ سماك بن عبيد العبسي ١٤٥ سمرة بن جندب الغزاري ۱۵۰ ۱۳۹۰ ۲۳۸ ۲۳۸ السميدع بن عمرو بن فعطور بن المعتمر النخ اا سميّة امّ زياد بي ابيه ٢٣٣ ،٢٣٢ سنان بن اوس النخعي ٢٩٩ سنجبو خاقان ملك الترك ٩٩ السنب ه سنطرق ملك البحرين ٢٥ fo, note d wide سهرک مرزبان فارس ۱۴۱ سهل بن حنيف ٢٠٩ ,١٩٤, ١٥٠ سهل بن سعد الساعدى ابو العباس ١٣١١ سهل بن سنباط ۴۰۰ سهل بن العنقفير ۴۲ سهم (بنه -) ۲۳۰ سوخرا , note e الم سوید بن ابی کاهل ۱۳۱۴ سويد بن لخارث المزنى الا سويد بن عبد الرحمان المنقرى ٢٩٩ سويد بن عمرو الاسدى ٥٥ سويد بن قطبة العجلي ١٢١ ١١١٠, سويد بن مقرّن ۱۴۴

سیاوش بی کیکاوس ۸۲ ،۱۹

سعید بن غیلن ۱۹۴۰ الهمداني ۱۹۰۰, ۲۰۹, ۲۱۰, ۲۲۷ نصید بن قیس الهمداني سعيد بن مسعود الثقفي ٢١٨, ٢١٨ = سعد بن مسعود انسقاح بن عمرو ٥٥ السقاح بن كردوس ٣٠٤ السقاح = ابو العباس عبد الله بن محمد بن على المع سفردخ note a سفردخ سفيان بن الابرد ٢٨٩ سفيان بن ثور النكرى ٢٠٢ سفیان بن عمرو ۱۸۳ ،۱۷۹ ادم، ۱۹۹ سفیان بن لیلی ۲۳۴ السكون ١٨٩٨ ١٨٩١ سلام حاجب أبي جعفر الا سلامان ۲۳۰ سلم بن احوز المازنی ۳۵۲ سلم بن نمرون اا سلمان الفارسي ١١١١٠ سلمان بن ربيعة الباهلي ١١١٣ سلمان مولى للسين ٢٤٩ سلمة بن رجاً ١٣٠ MAS , Lala سليط بن عبد الله بن عبّاس ٣٠٨ سليط بن قيس الانصاري ١١٩ م١١ سليك بن عبد الله الطائي ١٣٣ سليم (بنو —) ۲۹۱ سلیم بی منصور ۱۹۷

٩, ١٤, ٢٢-٢٦, ٢٩, ٢٩ ماري بيا سليمان بين داود

سابور دو الاکتناف بن هرمزدان ۹۲ ،۵۲ ما۴۹-سابور الرازى ٩٩ سارة امرأة ابراهيم ١٠ ساسان بی بهمی ۱۰۸—۱۰۸ ساسان الراعي ٣٠ ساسان الكردى ٣٠ الساسانية ٣٠ سالم بن عبد الله ۱۳۹۹ سام بن نوح ۴۹ ،۱۳ ،۱۳ سام سامال بن ارخبعم بن سليمان بن داود ٢٩ سبأ بن يشجب بن يعرب بن قحطان ١١, ١١ سبيع بن يزيد الصرمي ٢٠٩ سراج بن مالك الخثعمي ١٣٠٤ سراقة البارقي ٣٠٩ سطيح الكافي ٥٩ سعد (بنو -) ۱۵۳ , ۱۵۳ سعد بن ابی وقاص ۲۱۱ اه، اه، ۱۴۹ استاس ۱۲۵ سعد بي قيس الهمداني ١٨١٠, ١٨١١ سعد بن مالك ابو سعيد للامرى ٢٧٨, ١٩٢١ سعد بن مسعود بن عمرو الثقفي ١٥٥ = سعيد بن مسعود سعد رباب البصرة ,- الكوفة ١٨٣ سعدى ١٩٤٨ سعيد بن جبير ابو عبد الله ١٣٣١ سعيد بن عبد الله الثقفي ٢٤٣ سعيد بن عبد الله الخنعمي ١٢٢٣ سعید بن عبد الرحان بن حسّان بن ثابت الم

سعيد بي عبد العزيز بي الحكم بي ابي العاص بي اميّة ٣٣٥, ١٣٣٠

زیاد بسن ابیه ویدعرف بزیاد بی عبیم، ۱۲۵۸ ۱۳۳۸, ۱۳۳۲ ۱۳۵۸ زیاد بست ۱۲۵۰ ۱۲۹۰ ۱۲۹۲

زیاد بن صائح گارتی ۳۰۰ ۱۳۹۸ ۱۳۹۰ سام زیاد بن عبد الله ۲۰۳ زياد بي عبد الرحان الضمرى ٣٢٧ زیاد بی عبید = زیاد بی ابیه زیاد بن مرحب ۱۹۹ زیاد بن النصر لخارثی ۱۷۸ ۱۷۹ اوه زياد الاعجم الشاعر ٢٨٢ زیادة بن عبید ۱۲۵ زيد بن أرقم ٢٧٠ زيد بن لخارث ١٨٤ زيد بن عبد الله الناخعي ١٢٩ زید بن عدی بن حاتم ۱۱۸ زید بن علی بن لاسین بن علی بن ابی طالب ۱۳۴۵ زید بن وهب ۱۹۴ زید مولی عر بن شعد ۲۹۸ ،۲۹۷ زينب اخت للحسين ٢٤٢

0

السائب بن الاقرع ۱۴۰، ۱۴۰، ۱۴۰، ۱۴۰، ۱۴۰، ۱۴۰، ۱۴۰ سائب بن مالك الاشعرى ۱۳۱۳ سابور بن ابركان ۱۱، ۱۰، ۱۰، ۱۰، ۱۰، ۴۰، ۴۰، ۴۰، ۴۰، ۴۰، شبور بن خربنداد ۱۰۰ سابور بن مابور ۱۰۰ سابور بن مابور ۱۰۰

رياح بن لخمف ١٦٠ رياح بن مرّة ١٨ الريّان بن الوليد عزيز مصر ٢ الريح (فرس لرسول الله) ١٩٨

ز

زاب بن بودکان بن منوشهر بن آیرچ بن نمرود ۱۳, ۹۲ زبیدهٔ ۳۹۲ الزبیر بن الاروح التمیمی ۲۵۵

الربير بن قيس للعفي ١٠٠، ٢٠١، ١٧٠، ١٩٠، ١٥٠ (١٥٠ -١٥٠) الربير ابو عبد الله ١٥٠، ١٠١، ٢٠٠، ١٩٥، ١٩٥،

زحر بن نهشل ١٩٥

زرانشت ۲۷

زربابل ۲۹, note c

زربتی مولی بجیلة ۳۰۸

زرعة بن زيد بن كعب كهف الظلم الم ٣٠ زرعة بن شريك التميمي ٢٩٩

النورقاء ١٨

زرههر بن شوخر ۱۸، ۹۷،

زفر بن لخارث الكلابي ١٩٢ ,١٩٨

زنباع بن النعمان ۳۹۲

الزنج بن حام ٥

زهير بن جوية ١٣٥

زهير بن سليم الازدى ١٣٠٠

زهير بن القين ٢٩٠, ٢٩١، ٢٩١، ٢٩١، ٢٥٩

زۇ ۱۹

زد [بن طهماسب] note a

الراوندية ٣٨٠

الرائش = الملطاط بن عمرو بن حمير بن سبأ ١٤

الرباب ابنة قطام ٢٢٧

رباب ام سكينة ٢٧٠

ربعتی بن کاس ۱۹۳۳

الربعيّة = بنو ربيعة ٣٩٠، ٣١٠

الربعيّون = بنو ربيعة ١٩٠ م

انربيع بن خثيم ١٧٥

الربيع بن زياد لخارثي ١٥٩

ربيعة بن شرحبيل ٢٠٩

ربيعة بن نصر اللخمي وهو ربيعة بن نصر بن لخارث بن عمرو بن خم الحر ١٥, ٩٢, ٥١, ٥٥

رجاء بن حيوة ١٣٣٣

رستم الشديد ۲۰, ۲۹, ۲۸ رستم

رستم بن هومز ۱۲۳ ,۱۲۹–۱۲۰

الرشيد هارون ۱۹۱۱–۱۳۸۲

رفاعة بن سوّار ٣٠٩

رفاعة بن شدّاد ١٨١٠

رفاعة بن طليف ١٨٧

رمبوزان = بوذ note d ماا

بيل ٢٩

روح بن زنباع للذامي ۲۷۴, ۲۹۴ روشنک بنت دارا ۳۵

الروم بن اليفر بن سام ه

رويم الشيماني ١٨٣

ن

ذانيال = دانيال نبيان ١٥٥ نعل سما نو الأنعار = الفند بن ني جيشان ١٩, ٢٢ ذو الاكتاف = سابور ذو الاكتاف ذو الثدية ٢٢۴ ذو ثعلبان = دوس نو الجناحين = عبد الله بن جعفر نو جیشان بی افریقیس ۲۲ اسا نو رعین ۴۸ ذو شرخ = الهدهاد بن شرحبيل بن عمرو بن مالك ٢٢ نو الشناتر ۴۲ نو ظليم = حوشب نو القرنين = الاسكندر ٢٩, ٣٩ نو الكلاع ۴۹۹, ۱۹۱, ۱۹۰ ,۳۸۱ نو المنار = ابرقة بن الملطاط ١٩ نو نواس = زرعة بن زيد بن كعب ١٥، ١٣٠ ما

ر

راحب ۲۹, note b راسب (بنو –) ۲۱۰ راشد مولی بجیلة ۳۰۰ رافع بن خدیج الانصاری ابو عبد الله ۳۲۱, ۲۰۹٫ رافع بن نصر بن سیّار ۳۸۷

S

دارا بن بههن ۱۰۷ ۳۳, ۳۳ ۳۳, ۳۳ ۳۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۳ ۱, ۳۱ ۱, ۳۰ ۱,

خازم بی خزیمه ۱۹ ۳۸۰, ۳۸۰, ۳۸۰ و ۳۷۱, ۹۳, ۷۰۰, ۱۹۰ و ۵۸, ۵۹, ۱۱, ۹۲, ۷۰۰, ۸۳, ۹۹, ۱۰۰, ۱۰۲–۱۰۴، ۱۴۹

خالد بن ابراهیم ۳۹۲

خالد بن برمک ۳۹۲

خالد بن جبلة الغساني ٧٠, ٩٥

خالد بن لخصين السكسكي ٢٠٩

خالد بن زفر العبسى اها

خالد بن سلمة المخزومي ١٠٠٢

خالد بين عبد الله القسرى ابو الهيثم ,٣٣٩, ٣٣٨, ٣٣٩ ,٢٨٩ مر ٢٨٩ م

خالد بن عرفظة ١٢٩ــ١٢٩

خالد بن المعمّر السدوسي ١٠١، ٢٠٢ بهما ١٧٩،

خالد بن الهيثم ٣٣٧

خالد بن الوليد ١١٨ ١١١٠

خالد بی یزید بی معاویهٔ ۲۷۲, ۲۹۴ خالد

خانصة جارية ام جعفر ١٨٣

ادنعم ۱۰۰۹ ۱۹۳۹ ۱۰۰۹ خثعم

خدیجة بنت خویلد ۲۷۴

خراسان بی عالم بی سام ه

خرزال بی هرمز عما ,سما

۸۲, note g خوزاسف

الخرّميّة ۱۹۰۷ ۳۸۰۸

خزین ا۷

٣٤, ١٥٥, ١٥٤, ١٨٣, ٣٠٩, ١٩٤١, ١٩٥٩ ١٤١٠

الخزر بن يافث ۴

الخزرج ۱۲۰۰

للكم بن عبد الملك بن بشر ١٧٦ للكم بن مسعود اخو الى عبيد ١١٩ حكيم بن عبد المطّلب بن هاشم ١٤٠ كلمواء (وم ابناء العجم بالكوفة) ١٠٩١ حران بن ابان مولی عثمان ۱۱۸–۱۱۷ جزة بن سيّار ١١٥ حزة بن مالك ٢٠٩ مهم ١٩٩٨ حید بن مسلم ۱۷۱ حبيد الطوسي ١٨٨ جي. (القبيلة) ٢٢, ۴٣, ٥٤, ٥٥, ١٨٢, ١٥٥, ١٨٤, ٣٥٢ عبد القبيلة) جيد القبيلة المارية ال حير بي سياً ١٣ ,١١ جير بن قحطان ٩ الحميرية ٢٨, ٥٤ حنظلة الما حنظلة بن بيهس ٢٧٩ حنيفة (بنو --) ١٩, ٢٠, ١٩ الحوذرة بن سهل اس حوشب دو ظلیم ۱۹۸ مما حولی بن یزید الاصباحی ۲۷۰ ۲۹۹ حيّان العطّار الداعي ١٣٣٠ ع٣٣٠ حيلبس ١١٢ رااا

÷

خاتین امراًة خاقان ٥٩ خارجة بن العلم ١٣٥ خارجة بن عدامة ١٨١

حریث (مونی معاویة) ۱۸۸ حریث بن جابر لخنفی ۱۹۰ حریش مونی خزاعة ۳۰۹ ۳۰۱ حسّان بن اسعد ۱۸۰ ماه حسّان بن بحدل ۱۸۰ حسّان بن تبّع ۱۸۰ ماه

حسّان بن تبّع بن ملکیکرب ۴۸, ۲۵

حسّان بن عبد الله البكري ١٩١٣

الله المارة, ۱۹۴, ۱۹۴, ۲۰۹ المارة ال

للسن بن على بن عيسى بن ماهاى ١٩٣٠ للسن بن قاحطبة ٢٠١١ ,١٣٩٨ ١٣٩٠ للسن بن هانئ ٨٨٨

الحسن البصري ۱۲۴

المسين بن على بن أبي طالحب أبو عبد الله ١٩٣, ٢٠٩, ٢٠١، ١٩٩, ٢٠٩ وعبد الله ١٩٠, ٢٠١، ١٩٣ وعبد ١٩٠ وعبد

الخسين بن على بن للسن ٣٨٣ لخسين بن فاظمة = لخسين بن على بن ابى طالب لخصين بن لخارث بن عبد المطّلب ٢٠٩

الصين بن معبد بن زرارة ١١٩

> حصرموت ١٩٠, ١٥٥ ا الخصين بن المنذر ١٨٢, ٢٠٣ ا الخكم بن ابي العاص ١٤١ الخكم بن ازهر ١٨٧

لخارث بين مبة الفقعسي ٢٢٠ لخارث بن المنذر التنوخي ١٩٥ لخارث بن يزيد بن رويم ٢٩٥ ،٢٩٥ لخارث الهمداني ٢٢٩ حارثة ربنو -) ٢٧٥ حارثة بن خزيمة ١١١٦ حنم بن نوح ۱۲، ۱۳، ۱۳، ۱۱۰ ۴-۹ حبش بن حام ٥ حبیب بن کدین ۲۴۲ حبيب بن مسلمة الفهرى ١٨٩, ١٩٤, ٢٠٩ الما-الما حبیب بن مظهر ۲۹۷ حبيب بن المهلّب ٢٨٩ حبیش بن دلجة القینی ۲۷۴ الحجاج بن ارطاة ١٣٠٣ المجاج بن خزيمة بن الصَّمة ١٩٥، ١٩٢ العجّاج بن غزيّة الانصاري ١٥٠ لاجاء بن يوسف ٢٠١١ -١٩١١ ١٩٩١ ، ١٩٩١ عليه ٢٠ ٢٠٥ حتجار بی ایجر ۲۹۰ ،۲۹۳ ،۲۲۸ حجر بن عدى الكندى ١٣٥, ١٥٢, ١٨٧, ١٠٩, ١٨٧, ١٥٥ مسام السام السام

> حجر بن عرو ٥٥ حجر بن يزيد ٢٠٩ حجر الشرّ ١٨١–١٨٧ حذيفة بن اليمان ١٤٥–١٤٣٠

حرب ۲۰۰

للتر بن يزيد التعيمي اليربوعي ١٩٥٨, ١٩٥٠ -١٩٩١ م١٩٥ حرقوس بن زهير ٢١٥, note c, ٢١٧, ٢٢٣

جوان شیر بن کسری ۱۱۹ جودرز ۱۸ جودرز كاتب للند ۹۲ مره ۳۶, note g جيدان جیشان ۱۸ جيلنوس note f ااا جيلوس ١٣٠٠

7 حابس بن ربيعة ١٨٤ حابس بن سعد الطائي ۱۹۹ حابس بی سعید = حابس بی سعد حاتم بن النعمان الباهلي ٣٠٠ v., note b ثارت كارث بن ابى ربيعة = كارث بن عبد الله بن ابى ربيعة ١٨٦ لخارث بن خالد الازدى ١٨٤ لخارث بن زفر ۱۹۴ الحارث بن زهير الازدى ١٥٩ لخارث بن عباد بن زیاد ۲۹۰ لالمارت بن عبد الله بن ابي ربيعة المخرومي ٢٨٠, ٢٨١ كارث بي عبد المطّلب ٢٠٩ لاارث بي عرو الكندى آكل المرار ١٣٨٨ ٥٤، النصر النصر المنافع بن النصر الم لاارث بن قیس ۱۹۱–۲۹۰ لا بس كلدة ساس باسا لخارث بن مالک ۲۰۹ الخارث بن مرّة العبدى ١٨١

جالوت الجبّار ۲۰ ،۴

جاماسف بن فیروز ۱۷, ۹۷,

جحل بن اثال ۱۸۴

جديس بن ارم ه

جديع بن على الازدى المعروف بالكرماني ٣٥٨, ٣٥٠–٣٥١, ٣٠٠ المهروف بالكرماني ٣٠٠، ٣٥٠–٣٩١

جذيمة بن عرو ٥٩

الجرّاح بن عبد الله للكمي الما

الإوّاح بن قبيصة الاسدى ١٣٠٠

جرجیس ۴۷

جرم بن قحطان ۱۲ راا ۹٫

جرير الشاعر ٥٥

ابه ۱۲۰, ۱۲۰, ۱۲۰, ۱۳۰, ۱۳۳, ۱۳۳, ۱۳۷, الله البجلي ۱۴۰, ۱۲۰, ۱۳۰, ۱۳۰, ۱۳۳, ۱۳۰, ۱۲۰, ۱۲۰, ۱۲۰, ۱۳۷۹ ۱۴۳, ۱۲۰, ۱۲۰, ۱۲۰۰

جرير بن يزيد بن عبد الله ٢٠٠٩

جشنسانربیش ۷۰

جعد العنزى ٢١٠

جعدة بن فبيرة بن ابي وهب القرشي ١٨٥، ٢١٥

جعفر بن حنظلة البهراني ابو خلف ١٩٤٣ ٣٩١

جعفر بن دينار الخيّاط ١٩٩٨, ١٩٩٨

جعفر بن علی (بن ابی طالب) ۲۴۲, ۲۳۸

جعفر بن يحيي (البرمكي) ٣٨٧

جعفر الكردي ١١٩٧

جم بن ویونجهان بن ایران ۹, ۷, ۹-۴

جندب بن زهیر الازدی ۱۹۸ ،۱۹۸ ما

الخنيد بي عبد الرجان ١٣١١ ١٣٨٨ باسم

جهور بن مواد العجملي ١١٣٣

البيروان ۷۴, note c البيروان بيروراسف ۷۴, v

ت

تاریس ۴, ۳۹ تاریل ۳۹ تقیع اسعد ۴، ۳۰ سعد ۴، ۳۰ سعد ۴، ۳۰ تقیع الاقرن (او الاقران) ۳۰ ۴، ۳۰ شعیدون ۱۳ شعیدون ۱۳ تغلب ۱۵۰ ما ۱۵۰

ث

ثابت بن اقرم ۱۲۹ ثقیف ۳۳۰, ۲۷۰, ۳۳۰ ثمامنز بن حوشب ۲۱۰ ثمود (بن ارم) ٥ ثویر بن عامر ۱۷۰ ثویر بن عامر ۱۷۰

2

جابر بن عبد الله ۱۳۳۱ ،۳۲۲ جاسم ه

بسفروخ ۱۲۲ بشتاسف ۲۸-۲۸ بشر بی ابی ربیعہ اسا بشر بن مالک لخرسی ۲۸۸ بشر بن مروان ۱۹۳ بشر بن مسهر الصيداوي ۲۴۳ بشير بن يزيد البولافي ١١٨ بغاوير ١٠٠١ ا بكر بين وادّل ١١٩, ١١٨, ١٥٥, ١٨٢, ١٨٣, ١٩١, ٢٢٨, ١٩١٩ بکیر بن ماهان ۱۳۳۹ ۱۳۳۰ بلاس بن فيروز ١٢ بلاش = بلاس بلقیس ۲۲, ۲۴, ۲۰ سیقل بندوید ۱۰۲, ۱۰۰–۱۰۸, ۱۱۳ پندوید بهرام بن بهرام ۴۹ بهرام بن بهرام جشنس الملقب بمهرام شويين = بهرام شودين بهرام بن سابور ۵۳ بهرام بن سيارشان ١٥-١٩ بهرام بی عرمز بن سابور بی اردشیر ۴۹ بهرام جور (بن يزدجود الاثيم) ۱۱۳ ,۰۰ ،۱۴–۰۰ م بهرام شوبین ۱۱۹ ا۱۹، ۱۰۰ ۱۳۰۰ ۱۳۰ الم, noto e ماذوبه بهمن بن اسفندیان ابو ساسان ۱۰۸ ایم بوخت نرسی = بخت نصّر ۲۵ بون ۱۱۰ بوران بنت دسری ۱۲۰ با

بوزباره note h مرباره

اوفي بن عنق لخيّة عم اياس بن قبيصة الطائي اله ١١٥٠ الم اياس بن نضار العجلي ٢٩٩ ،٢٩٩ ایراخت بنت سامال بن ارخبعم بن سلیان بن داود ۲۹ ایران = ارفخشد ۹ ايرج اا ايمن بن خريم الاسلى ٢٠٩

ب

ايوب بن القرية ١٣٧-٣٢٠ بابک ۴۰۱ سام، ۱۳۹۹ ۲۹ بابک بن النهروان ۷۴, ۷۰ باد بن فيروز ٩٠ بادان ۹۹ بالان ۳۳۰ ١٢٠, ١٢٩, ١٥٥, ١٨٣, ٢٩٧, ٢٠٠٥, ٢٠٠٩, ٢٠٠٨, ٢٩٥ كليج جن نصّر بن کامجار بن کیانبه بن کیقبان ۴۴ ،۲۹ ،۲۹ البراء بن مالک ۱۳۰۰ البراء براز vi, note e برايان = ابريان ol, note d, or, note e البرّماذوس برمونة مt, note a بزرجمهر بن البختكان ١٣٠ بسطام اصبهبد السواد ٥٠

بسر بن ابي ارطاة القرشي العامري ۲۰۹ ،۱۸۳ ابا، ۱۹۹ بسر بن يزيد الحميري ٢١٠ بسطام خال کسری ابرویز ۱۱۳ ۱۰۰–۱۰۰ ا-۱۰۰ ۹۱۰ ۸۱-۸۹

ام البنين العامرية من آل الوحيد ٢٩٨ ام ثابت ابنة سمرة بن جندب امرأة المختار ١١٥ أمّ جعفر = زبيدة امراة الرشيد ٣٨٣

ام حبيبة زوج النبى ١١٣

أمّ خالد بنت هاشم بن عتبة زوجة يزيد بن معاوية ٢٩۴ أمّ سلمة زوج النبى ٢٧٥

امّ سلمة ابنة عمرو لجعفي امرأة عبيد الله بن لخرّ

المعفى ٢٠٠٥ وقعا

الم سنان الصيداوية ٢٢٠

امّ كلتوم ابنة على ٢٤٢، ٢٢٨،

ام هاني مما

امرو القيس عه

أمنة بنت على بي عبد الله ٣٧٨

الامين محمد بن هارون الرشيد ١٩٥-١٨٨ ٢,

امية بن ابي الصلت ٢٢٨

المينة (بغو -) ۲, ۱۹۴۰, ۳۰۰ سام، ۱۹۳۰ سام، ۱۹۳ meg, mo., mog, mog, myy, my, my,

انس بن الشيخ بن النعمان ١٢۴

انس بی مالک ابو حمزة الله ۱۲۰، ۱۲۸، ۱۳۸ ،۱۳۹ الم

انس بن علال ۱۱۹

١١٦, ١٢٥, ١٥١, ١٥٢, ١٥٥, ١٥٩, ١٩٩, ١٩٧, ١٠٠, ١٩٣, ١٩٩, ٢٥٢, ٢٠٥ إلا الم

انوش زاد ۱۲ ما

انوشروان = دسرى انوشروان

اود (بنو –) ۲۵۸

اوس بن حجر ۱۹۷

الاشتر بس الحارث النخعي الاشتر بس الحارث النخعي الاشتر بس الحارث النخعي الاستر بس المارية الم

اشجع ۲۷۹

الاشرس بن عوف ۱۳۹۱ ۱۳۸۰

الاشرم = ابرهة ١٤

وم، ۱۲۷, ۱۲۹, ۱۴۳, ۱۹۵, ۱۹۹, ۱۸۰, ۱۸۲, ۱۸۹, ۲۰۱, ۱۲۹, ۱۴۳, ۱۴۳, ۱۲۰, ۱۲۳, ۱۲۰۰, ۲۰۳, ۲۰۰, ۲۰۰, ۲۰۰

الاشعث بن القيني ١٩٤٧

الاشعرون = الاشعريون

الاشعرى = ابو موسى

الاشعريون ١٩٩, ١٩٩, ١٩٩ الاشعريون

الاشغانية ٢٩ ، ٢٥

الاشغانيون ١٤

اشناس ۴۰۱

o, note b اشوذ

W 2 W 21

الاصمعى ١٨٥ ,٣٨٥ الاصمعى

الاعشى الشاعر ٢٨, ١٨

اعشی هدان ۱۳۱۲ رسی

اعین بن ضبیعة ۱۲۰۰ اعین

افريقيس بي ابرهة ١٥, ١٧

الافشين حيدر بن كاوس ٢٠١ ، ٢٠٠١ ١٩٩٨

اقلیدس ۱۹۹۹

الاقيشر الاسدى ٣٢٠

الاكراد ۲۰۰ بالاكراد ۷، ۱۹، ۳۰۰

ol, note c الردانوس

اليانوس ol, note c

اليريانوس ٢٩

ازر بن تارخ ۱۰ ۹٫ آزرمیدخت ۱۲۵ اسامة بن زيد ١٥١ اسکان بن خلف ۴۰۰ اسحاق بن الفصل الهاشمي ۳۷۳ اساحان بن محمد بن الاشعث ٢٨٩ اسک (بنو) ۱۸۲, ۱۳۲۱, ۲۵۲, ۲۵۹, ۲۲۹, ۲۷۰, ۲۹۹, ۱۳۱۰ (بنو) اسد بن عبد الله القسرى ١٨٩, ٣٣٩ و٢٨٩ الاسدى هو للزّاح بن قبيصة الما اسرایل (بنو - ۴۴ , ۲۰, ۴۶ (- اسرایل اینو

اسعد بن عمرو بن ربيعة بن مالك بن صبح بن عبد الله بن زید بی یاسر ینعم ملک الیمن ۴۲, ۴۳

اسفندیان ۸۲ را

الاسكمند بين الفيلفوس الرومي ۴۲, ۴۲, ۴۲ الم fn, 99, 1.n

اسلم بن ربيعة ٢٧٩

اسماء بي خارجة الفزاري ٣٠١، ٣٠٩ ،١٠٠٠

اسماء بنت ابی بکر ۲۷۴

اسمعيل بن ابراهيم ١١-١١

اسمعیل بن زفر ۳.۴

اسمعیل بن صبیح ۳۸۹

اسمعيل بن عبد الله القسرى ابو هاشم ١٣٩١٠ اسمعيل بن على بن عبد الله بن عبّاس ٣٥٧

o, note b Jul

الاسود بي غفار ١٨ ١٧١

السور بين سام ه

اسيد بن عبد الله ٥٩٩

اخشنوار h, note h اخشوان خاقان ۱۱, ۱۲ اولیس ۱۱ خنوخ بن یرد بن مهلیل h ادریس ۱۲ ادریس ۱۲ ادریس ۱۲ ادریس ۱۲ ادریس ۱۲ ادریس بن عیسی ۱۳۳۸

ادریس بی عیسی ۱۹۳۸ آدم علیه السلام ۲, ۳, ۸, ۴ آذیبی ۱۳۹۹

اربد الما الما الم

ارخبعم بن سليمان ٢٥, ٢٩

اردشیر بن بابکان وقو اردشیر بن بابک بن ساسان الاصغر بن فنافک بن مهریس بن ساسان الاکبر بن بههن الملک بن اسفندیاد بی بشتاسف ۲۰٫ ۵۰٫ ۴۰—۴۰٫

اردشیر بن شیرویه note a اردشیر بن شیرویه ۴۲, ۴۴ اردوان بن اشغ بن اشغان ۴۲, ۴۴ ارسطاطالیس ۴۳, ۴۰ ارسناس ۴۲, note a ارشیاطین ۴۲, note a ارطاق بن عبد الله النخعی ۱۲۹ ارفخشذ بن سام بن نوح ۱۲, ۴–۴

ارم بن سام ۱۰ ,۰ ,۰ ارمیاییل ۷

ارمین بن نورج بن سام ه ارمین بن ام درج بن هاشم ۱۴۰ ارباط ۹۳, ۹۳

الازارقة ۲۰۸ مار ۱۲۹ مار ۱۲۰ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲۰ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲ مار ۱۲ ما

ابو محمد بن سيرين ١١٠ ابو مريم السلولي ١٢٣٣ ابو مسعود الانصاري ١٠١٠ ابو مسلم للهلاني ١٠١٠ ا١٠١،

ابو المعرّس ١٤٠٥

ابو المغلّس = عمير بن للحباب

ابو موسى الاشعرى عبد الله بين قبيس ١٤٠، ١٤١١–١٢٩ الم ١٢٠ـ ١٤٠، ١٤٣٠ الم ١٤٠، ١٤٣٠ الم ١٤٠٠ الم ١٤٠ ال

ابو الميلاء الربعي = يحيى بن نعيم البو النعان = ابراهيم بن الاشتر

ابو هارون العبدى ٢٧٨

ابو هاشم = اسمعيل بن عبد الله القسرى

ابو هاشم = بكير بن ماهان

ابو الهذيل = محمد بن الهذيل العلاف

ابو هنيدة القيني ١٣٠٧

ابو الهيشم = خالد بن عبد الله القسرى

ابو يكسوم = ابرهة الاشرم

أندنال عهما

احمد بن اني درواد ابو عبد الله ٢٠١

احمد بن داود الدينوري ابو حنيفة ا.٣ ,١-١

احمر بن بكير ١٥٥

احدر بن سليط ١١١ ,١٩٩٠

احمر طبی ۳.۴

الاحوس بن جعفر العامري ٥٥ ، ١٨٦ ، ٢٠٩ ، ٢٠٩ ، ٢٠٩ ، ١٨٦ ، ١٨٦ ، ١٨٦ ، ١٨٦ ، ١٨٦ ، ١٨٦ ، ١٨٦ ، ١٨٦ .

ابه طالب ۲۰۰ ابه العبّاس = سهل بن سعد الساعدى ابو العبّاس عبد الله بن محمد بن على السقّاح ١٣٥٨, ١٣٥٨ 14., 140-14vo ابه العبّاس الطوسي ١٨٣ ابو عبد الله = احمد بن ابي دواد ابو عبد الله = للسين بن على بن ابي طالب ابو عبد الله = رافع بن الخديج ابو عبد الله = الزبير ابو عبد الله = سعيد بي جبير ابو عبد الله = عمرو بن العاص ابو عبيد بن مسعود الثقفي وهو ابو المختار ١١٩ ماا ابو عبيدة بن الجرّاح ١٢٦ ١١٠ ابو عبيدة [معر بن المثنّى ٢] ٣٥٧ ابو عثمان حاجب ابن هبيرة ٣٧١ ابن ابو عكرمة السرّاج الداعي ١٣٣٠ عسم ابو عمرة كيسان ۲۹۰، ۳۰۰، ۳۰۰ ابو عمرو = عثمان بن عقّان ١٩٥ ابو عون مقاتل بن حكيم العكّي ١٣١٢-١٣١٢ ابو غسّان ۲۸۲ ابو فلان بن عبد الله ۳۷۷ ابو قتادة ٣٢٣ ابو القلوص الشبامي ٣٠٠ ابو کرب = شمّر ۴۸ ابو مالک بن شمر ۳۰، ۲۸،

ابو محجن الثقفي ۱۲۹, ۱۲۸, ۱۲۹ ابو محمد = للسن بن على

ابو امامة الباهلي اسم الما ابو ايّوب الانصاري ٢٢٣ ,١٢١ ابو بردة بن ابی موسی ۱۳۷ ابو بشر بن عمر الانصارى ٢٠٩ ابو بكر = عبد الله بن الزبير ابو بكو الصدّيق ٢٠١ ,١١٥, ١١٠, ١١٥ ,١١٠ ابو بكر العقيلي الا ابو بكر بن لخسن بن على ٢٩١، ٢٩١ ابو بكر بي سليمان بن ابي حثمة ٣٢٩ ابو بكر بن عبد الرحمان بن كارث بن هشام ٣٢٩ ابو تمّام الشاعر ٣٩٨ ابو ثمامة الصيداوي ٢٥٢ ابو ثور = عمرو ابو ثور ابو جعفر = المنصور بالله ابو الجهم بن حذيفة االا ابو لخسن = على بن ابي طالب أبو حمزة = انس بن مالك ابو حنيفة = احمد بن داود الدينوري ابو خالد = يزيد بن عمر بن هبيرة ابو خلف = جعفر بن حنظلة ابو الدرداء الما ابو زرعة بن عرو بن جريو lvl; ef. lvľ, note b ابو سعید بن ربیعة الانصاری ۲۰۹ ابو سعید لخدری = سعد بن مالک ابو سفیان ۲۵۹ ,۳۳۳ ۲۰۰۹ ابو سلمة الداعي الخلال ١٣٠٨, ١٣٥٨, ١٣٩٨ وما ١٣٠٨ الماعي ابو صرمة = الطفيل ١٨١

ابي عبيس = مسلم بي عبيس القرشي ابن عثمان بن عقّان = عرو بن عثمان ابی عرّادة ۲۸۰ ابي عضاءة = عبد الله بي عضاءة ابن عقّان = عثمان بن عقّان أبي عقبة = مسلم بي عقبة ابي عقيل = مسلم بن عقيل ابن القرِّية = ايوب بن القرِّية ابن قيس = كارث ابي الكواء = عبد الله بي الكواء ابن الكيس النمري ٩ ابي مالك البكراوي ٣٠٠٠ ابی مالک (رئیس مذحیے) ۲۹۹ ابی مجالد ۳۸۱ ما ابن مرجانة = عبيد الله بي زياد ٢٠٢ ابن معر = عثمان بن معر ابن مطيع = عبد الله بن مطيع ابي المقفّع ٩ ابن ملجم = عبد الرحن بن ملجم ابن منجوف ۲۸۲ ابی هبیرة = يزيد بی عر بی هبيرة ابی هند = معاوید بی ای سفیان

ابن يوسف = لَخْجَاجِ ابو اسحاق محمد بن هرون = المعتصم بالله ابو اسحاق المختار = المختار بن انى عبيد ابو الاسود الديلي ٢١٩ ,١٧١ ابو الاعور السُلَمي ٢١١ ,١٠١ ,١٩٢ ,١٨٠ ,١٨٠ ,١٨٠

ابضعة العنقفير ١٦ ,١٩ ابن ابي اوفي العبسي = شريح ابن ابی حذیفة = محمد بن ابی حذیفة ابن ابی طالب = علی بن ابی طالب ابي الاشتر = ابراهيم بي الاشتر ابن الاشعث = عبد الرحن بن محمد ابن الاشعث = تحمد بن الاشعث بن عبد الرحن ابن الاشعث = محمد بن الاشعث بن قيس ابن الاقطع = نصر بن سيّار ابن آكلة الاكباد = معاوية ابن بديل = عبد الله بن بديل بن ورقاء الخزاعي ابن جبير = سعيد بن جبير ابن جعفر = عبد الله بن جعفر ابن حسّان البكري ٢٢٥ ابن للنفية = محمد بن على بن الى طالب ابن خزیمة الختعمی ۳۲۰ ابن الخمّار = يوسف بن عمر عمم ابی خنیس = محمد بی خنیس ابن ربيعة = عبيد الله بن اسلم بن ربيعة ابن الزبير = عبد الله بن الزبير ابن زياد = عبيد الله بن زياد ابن ساسان = اردشیر بن بابک ابن الشرية ١٠ ابن صبيح = اسعيل بن صبيح ابن صفيّة = الزبير ابن عامر = عبد الله بن عامر بن كريز ابن عبّاس = عبد الله بن عبّاس

INDEX HISTORIQUE.

9

ابجر بن جابر العاجملي ٢٢٨ ابراهيم النبيّ بن آزر بن تارخ النخ ١٢, ١١ -٩-ابراهيم بن الاشتر ابو النعان ١١٨٨ ٣١٥, ١٩٩٠-٢٩٩ ابراهيم بن عبد الله بن لاسن بن لاسي الما ابراهیم بی عقیل ۱۳۷۱ ارس ابراهيم بين الامام محمد بين على بين عبد الله بين عبّاس 45, 454, 450, 40v-409 ابراهيم بن محمد بن يحيى بن محمد بن على بن عبد الله بي العبّاس ١٨٩ ابراهيم ابي هبيرة ١٠٠١ ابراهيم بي المليد ٢٥٠ ابرسام ۴۰-۴۰ ابرهة الاشرم أبو يكسوم ١٤ ابرهة بن الرايش IF, note e ابرهد بن الصباح ۲۱۳، ۱۲۳۳ ابرهة بن الملطاط ١٤ ابرهم نو المنار ۱۴ ابرويز = كسرى ابرويز ابريان الوزير ١٩ 1

فَهَارِسُ

كِتَابِ ٱلْأَخْبَارِ ٱلطِّوَالِ لِأَبِي حَنِيفَةَ أَحْمَدَ بْنِ دَاوْدَ ٱلدِّينَوَرِيِّ

جمعها واعتنى بترتيبها وطبعها وتعليق مقدمتها

اغناطيوس كراتشقوفسكى المعلّم بالمدرسة الكلّية الامبراطوريّة في بطرسبرج

طبع بمطبعة بـريـل في مدينـة لـيـدن المحـروسـة سنة ١٩١٢ المسجيّة

كِتَابِ ٱلْأَخْبَارِ ٱلطِّوَالِ لِأَبِي حَنِيفَةَ أَحْمَدَ بْنِ دَاوْدَ ٱلدِّينَوْرِيِّ

جمعها واعتنى بترتيبها وطبعها وتعليق مقدمتها

اغداطيوس كراتشقودسكى المعلّم بالمدرسة الكليّة الامبراطوريّة في بطرسبرج

طبع بمطبعة بريل في مدينة ليدن المحروسة سنة ١٩١٢ المسجيّة 4/1/64

D 17 A55 1912 Index Aḥmad ibn Dā'ūd, Abū Hanīfah, al-Dīnawarī Kitāb al-Ahbār aṭ-ṭiwāl

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

